

JURA.MORE.SEA

国际商业杂志

INTERNATIONAL BUSINESS MAGAZINE

МЕЖДУНАРОДНЫЙ БИЗНЕС-ЖУРНАЛ

TARPTAUTINIS VERSLO ŽURNALAS

10 JOURS EN LITUANIE

DAYS IN LITHUANIA
DAYS IN SWITZERLAND

在立陶宛的十天
在瑞士的十天

ДНЕЙ В ЛИТВЕ
ДНЕЙ В ШВЕЙЦАРИИ

DIENŲ LIETUVOJE
DIENŲ ŠVEICARIJOJE

10

DESSAU-ROSSLAU
6 – 7 SEPTEMBER 2018

SACHSEN-ANHALT

Ministerium für
Landesentwicklung und Verkehr

LOGISTIK.INITIATIVE
SACHSEN-ANHALT

HAFEN HINTER LAND CONFERENCE

www.logistics-saxony-anhalt.com/hinterlandconference

**MULTIMODAL LOGISTICS HUB
SAXONY-ANHALT, GERMANY**

**Solutions for the future Port Hinterland Traffic
in Central Germany**

**Decarbonisation of Freight Transport ::
Digitalisation :: New Silk Road**

**REGISTER
NOW BY
27 AUG 2018**

JŪRA MOPE SEA
International Business Magazine
ISSN 1392-7825

The *Jūra* magazine issued since 1935
JŪRA MOPE SEA – since 1999

Issued by:
Private company
Jūry informacijos centras
(Marine Information Centre)

Director and Editor-in-chief
Zita Tallat-Kelpšaitė
Tel.: + 370 610 11399
E-mail: editor@jura.lt

Financier-in-chief
Danutė Graželiene
Tel.: + 370 699 31295
E-mail: grazeliene@jura.lt

Translator:
Betty Chen

Representatives of the magazine:

in UK, London
Milda Manomaitytė
Tel.: + 44 7825924581
E-mail: milda@globalairrail.com

In China, Shanghai
Betty Chen
Add. Room 2505, Universal Mansion
Tower A, 168 Yu Yuan Road, Jing'an
District, Shanghai, China
P.C.: 200040
Tel.: 86 21 60522098
Mobile: 86 13761065911
E-mail: bettyc@ebizchina.net

in Kazakhstan, Almaty
Yevgeniy Rozenblat
E-mail: yevgeniy@rozenblat.kz

in Kazakhstan, Karaganda
Tatyana Iwanova
Str. Voinov internacionalistov 31
Tel.: + 77015330640
E-mail: lituanica@mail.kz

In Germany, Munich
Diana Wittstock
Tel.: + 49 176 10342609
E-mail: diana.wittstock@tlnika.de
TL NIKA GmbH, Cecina Str. 76, 82205
Gilching bei München

in Canada, Vancouver
Aleksandr Galunenko
450-1050 Alberni St., Vancouver, BC,
V6E 1A3, Canada
E-mail: alex.galunenko@canadiancollege.com

Illustrations:
Antanas Sutkus, Ramūnas Danisevičius,
Vytautas Karaciejus, Anzela Bazyk,
Milda Manomaitytė. The magazine used
photos from il Rivellino LDV Art Gallery,
Martynas Mažvydas National Library of
Lithuania, Klaipėda City Municipality
Administration, Klaipėda State Seaport
Authority, Klaipėda University, Klaipėda
FEZ, EXPO 2017 and EXPO 2020, including
photos from the personal archives of Irma
Leščinskaitė, Jurga Barilaitė, Jolita Vaitkutė
and Artūras Lukševičius.

Cover:
Ramūnas Danisevičius and
Ingrida Ramanauskienė.

Printed at the Publishing-House of the
Private Company Lietuvos rytas (Vilnius)
Manuscripts are not returned or reviewed.
The editorial staff bears no responsibility
for the contents of texts provided by
advertising agencies.

Address:
Minijos str. 93
LT-93234 Klaipėda, Lithuania
E-mail: news@jura.lt
www.jura.lt

Circulation of 4 000 copies

CONTENTS • 內容

2 PUBLISHER'S WORD
The Poet and the Rye
编者寄语
诗人和黑麦

4 EXCLUSIVE INTERVIEW
10 jours en Lituanie
10 Days in Switzerland
独家专访
在立陶宛的十天
在瑞士的十天

14 GUEST OF THE MAGAZINE
Peter Greenaway:
'In the Beginning Was the
Word' Must Be Untrue. In
the Beginning Was the
Image'

16 GUEST OF THE MAGAZINE
Antanas Sutkus:
'We Want to Find Our
Reflection in Art...'

18 杂志嘉宾
Peter Greenaway:
“起初必须是‘词’这一
定是不真实的。起初是
图像”

20 杂志嘉宾
Antanas Sutkus:
“我们希望在艺术中找到
我们的反思...”

**22 THOUGHTS. OPINIONS.
INSIGHTS**
10 Days in Switzerland
for Lithuania's 100th
Anniversary
思考•意见•洞察
瑞士为立陶宛一百周年
纪念庆祝十天

28 EXPO 2020
'Connecting Minds,
Creating the Future'
2020年世博会 30
“联络思想，创造未来”

**32 BREAKTHROUGH
STRATEGY**
Klaipėda Chose Blue
Economy and Fast
Solutions
突破战略
克莱佩达选择蓝色经
济和快速解决方案

**38 ODYSSEY OF THE
CENTURY**
Lithuanian Historical
Marine and Cultural
Symbols
世纪教益历程
立陶宛历史上的海洋
和文化标志

44 THEATRE
The Goal of Turning
Klaipėda into a City of
Theatre
剧院
将克莱佩达变为剧院
之城的目标

48 BUSINESS AND SOCIETY
How We Braved the Three
Peaks by Rail Challenge
商业与社会
我们如何通过铁路挑
战勇对三峰

THE POET AND THE RYE

We have been preparing this issue with some excitement as it's a bit different from your usual business publication. Our magazine was chosen by Arminio Sciolli, the head of the il Rivellino Art Gallery as the tribune for the international event dedicated to Lithuania's Centenary, which will take place during Locarno Film Festival.

Introducing the art and culture of Lithuania, which is celebrating the 100th anniversary of its modern statehood, to Switzerland, the oldest democratic republic of Europe, is a noble mission. Aside from the traditional topics of the magazine, we also wanted to offer several fragments from the diverse and colourful collage of Lithuanian art, as well as insights to the essence, state and effect of the contemporary art on the society.

'We want art to reflect ourselves, our experiences and lives... And it doesn't matter whether you draw something on a rock with a piece of charcoal or compile a complex piece using the latest technology, the audience will take what they need and can connect with,' says our guest, the Lithuanian photo artist Antanas Sutkus, focusing on the national identity and traditional humanistic values as the major components of contemporary art.

Another guest of the magazine – the world-known Director Peter Greenaway – talks of the changing forms of art with optimism and excitement. He is convinced that the innovations that await us can be very interesting. And surprising. That each new form of art is in many aspects superior and more sophisticated, enabling to express emotions and intellect better than the previous ones.

'And to good ends,' says the master of cinema, 'as long it forever increases our ability to see further and deeper into our world. In painting, the curve of invention is always associated with new technologies, new ambitions, new philosophies, and new media conceptions, creating something that would have amazed Raphael and Rembrandt. It will always be like that.'

The artist Irma Leščinskaitė, whose works are exhibited at European and US exhibitions and art galleries, shares the idea of the 20th c. Swiss painter, graphic and watercolour artist Paul Klee, that 'The world is not reproduced as visible. It is made visible'. She says that this idea brings a huge and sometimes even incomprehensible aspiration – to create art, which would create a completely new world, an alternative to the real one, instead of merely reflecting or making our current world more beautiful. The artist is convinced that to create art, you cannot draw inspiration and meaning from your own self. It must be something more sustainable and durable than our ever-changing inner state of mind. This something is culture and the spiritual and moral experience that lurks in its treasures. Irma's works are based on her country's historical-cultural context.

You don't always need glorious battles or stories of heroes to inspire art. It could be a simple story of a simple man. Perhaps a story of a Poet. A Poet, who is born, grows up, lives and works in his remote village, and eventually dies under a blooming apple tree.

Here he writes poems that become folk songs for his people. Sometimes these poems get translated into Russian, Hungarian, Ukrainian, French, Italian or other languages. Sometimes the Poet travels to the city where he is often invited, but rarely attends the literary events and bohemian gatherings filled with auditoriums of people reading his poems, celebrating his many awards and waving his books for autographs. In those books his poems run like time and fall like sand carried by the simple, everyday words. Even the most hurried individuals stop and think. His poems carry the power of Sartre's existentialist philosophical insights.

Nobody is surprised to see the Poet arriving to an official presentation of his new book, carrying a piece of glass to replace a broken window at home (he rarely goes to the city after all). He puts the glass against the wall near the respectable praesidium of littérateurs and it stays there throughout the event, listening to the Poet's stanzas. The glass then continues to travel from place to place all night, pulsing with poems and wine, until dawn, when the group of friends see the calm and composed Poet out, respectfully carrying the glass to the bus station so that he could return to his field, where the rye *Make not a song, but bread, / Since body is not a spirit. / Yet our dear red sun / Sets in the rye.*

Nearly thirty years ago the Poet named one of his poem collections *Modern Rye*, thus sacrificing it for eternal modernness.

What is modern? And what is modern art? When does it stop being modern and becomes yesterday's art?

Each of us searches for our own answers.

Perhaps what is eternal is the connection between the heaven and the earth, the spirit and the matter, the poetry and daily life?

Or, perhaps, that, what connects the today with the eternity, just like the rye, reborn as a loaf of daily bread on our table, *Although thousands years old / They keep growing just like people, / But, during a storm, when nobody sees them, / Kneel in the field after their journey.**

Sincerely Yours,
Zita Tallat-Kelpšaitė
Publisher of the magazine

诗人和黑麦

我们一直在兴奋地准备这期杂志，因为它与通常的商业出版物有些不同。我们的杂志由 il Rivellino 美术馆的负责人 Arminio Sciolli 选中，作为在洛迦诺电影节期间举办立陶宛百年纪念国际活动的讲坛。

向最古老的欧洲民主共和国瑞士介绍立陶宛的艺术和文化，庆祝其现代建国100周年，是一项崇高的使命。除了杂志的传统主题外，我们还希望从立陶宛艺术的多样化和多彩拼贴中提供几个片段，以及当代艺术对社会本质、状态和效果的见解。

“我们希望艺术能够反映自己，我们的经历和生活……无论你是用石炭在岩石上画东西还是用最新技术编写复杂的作品都没关系，观众会把他们需要的东西拿走。”我们的嘉宾，立陶宛摄影艺术家 Antanas Sutkus 说，他可以以国家身份和传统人文价值观作为当代艺术的主要组成部分。

该杂志的另一位嘉宾——世界知名导演 Peter Greenaway——以乐观和兴奋的方式谈论不断变化的艺术形式。他确信等待我们的创新可能非常有趣。而且令人惊讶。每种新的艺术形式在许多方面都是优越和复杂的，能够比以前更好地表达情感和智力。

“好的目的，”艺术大师说，“只要它永远增加我们进一步深入了解我们世界的的能力。在绘画中，发明的曲线总是与新技术、新心境、新哲学和新媒体概念相关联，创造出让拉斐尔和伦勃朗惊叹的东西。它永远都是那样的。”

艺术家 Irma Leščinskaitė 的作品在欧洲和美国的展览和艺术画廊展出，他们分享了20世纪的想法。瑞士画家、图形和水彩画家 Paul Klee 说，“绘画不反映世界，但创造一个使用艺术手段”。她说这个想法带来了一个巨大的，有时甚至是难以理解的愿望——创造艺术，创造一个全新的世界，一个真实世界的替代品，而不是仅仅反映或使我们当前的世界更美丽。艺术家相信，要创作艺术，你无法从自己的灵魂中汲取灵感和意义。它必须比我们不断变化的内心状态更具可持续性和持久性。这件事就是文化以及潜藏在其宝藏中的精神和道德体验。Irma 的作品基于她的国家的历史文化背景。

你并不总是需要光荣的战斗或英雄故事来激发艺术。这可能是一个简单的男人的简单故事。也许是一个诗人的故事。一个出生的诗人，在他偏远的村庄长大、生活和工

作，最终死在一棵盛开的苹果树下。

在这里，他写诗，那些为他的人民而写的成为民歌的诗。有时这些诗歌会被翻译成俄语、匈牙利语、乌克兰语、法语、意大利语或其他语言。有时，诗人前往他经常被邀请的城市，但很少参加文学活动和波希米亚聚会充满了人们阅读他的诗歌的礼堂，庆祝他的许多奖项和挥动他的书籍签名。在那些书中，他的诗歌像时间一样奔跑，就像简单的日常用语像沙子一样落下。即使是最匆忙的人也会停下来思考。他的诗歌具有萨特存在主义哲学见解的力量。

没有人会惊讶地看到诗人到达他的新书的正式展出，带着一个玻璃杯来取代家里破碎的玻璃杯（毕竟他很少离开家）。他将玻璃杯靠在受人尊敬的文学主席团墙上，并在整个活动期间留在那里，听着诗的段落。然后玻璃杯继续从一个地方到另一个地方旅行，被用诗歌和酒填满，直到天亮，当这群朋友看到平静和沉着的诗人出来，恭敬地把玻璃杯带到公交车站，这样他就可以把它带回他的田野，在那里黑麦不是一首歌，而是面包，因为身体不是精神。/然而我们亲爱的红太阳/置身于黑麦中。

近三十年前，诗人将他的一部诗集命名为“现代黑麦”，从而牺牲了它的永恒现代性。

什么是现代？什么是现代艺术？什么时候停止现代化并成为昨天的艺术？

我们每个人都在搜索自己的答案。

也许永恒的是天地之间，精神与物质，诗歌与日常生活之间的联系？

或者，或许，那就是把今天与永恒联系在一起，就像黑麦一样，重新成为我们餐桌上的日常面包，虽然已有数千年的历史/他们像人一样继续成长，但是，在暴风雨期间，没有人看到他们，/他们在旅途后倒在田里。*

你真诚的朋友
Zita Tallat-Kelpšaitė
杂志出版者

10 JOURS EN LITUANIE

10 Days in Switzerland

Switzerland is rightfully proud of world-class festivals. The annual film festival in Locarno is one of them. The idea was embodied in 1946 as an association with the purpose to organise, promote and support the festival, open for both natural and legal persons.

The 71st Locarno Festival will take place on 1–11 August and is one of the major European film events. The events, targeting various fields of the cinema industry attracts influential representatives of the cinema business: producers, sales agents, funders, directors, screenwriters, artists and other professionals working in the field. In recent years the festival has been focusing a lot of attention on the Baltic States. This spring representatives of the Lithuanian, Latvian and Estonian cinema institutions and the international Locarno Festival signed an agreement, based on which 6 representatives of the Baltic States (two from each country) will participate at the international 'MatchMe!' programme. This is the continuation of the partnership, which began in 2017 with the successful introduction of the Baltic cinema makers at the festival.

The open air, which takes place in the main city square and attracts thousands of people, is followed by a number of art and cultural events, organically blending in with the main event. il Rivellino Leonardo da Vinci Gallery, managed by the brothers Arminio and Paolo Sciolli, has been among the first to take the lead in the feast of arts.

This year during the 71st international film festival il Rivellino Gallery will host 10 jours en Lituanie – an event, dedicated for Lithuania's 100th anniversary, initiated by the gallery's Director Arminio Sciolli.

We discussed the event with the guest of our magazine, Arminio SCIOLLI, philanthropist, art collector and co-owner of il Rivellino Gallery, himself.

Mr Arminio Scioli, during the film festival your gallery is at the centre of events. It's simply impossible for you not to participate at the festival. What is your experience so far? What il Rivellino can offer during the festival?

For 11 days of August each year Locarno becomes the Swiss Capital of Culture: every night the historic city of 15 000 inhabitants invites 16 000 cinephiles, artists, intellectuals, bohemians and tourists. In 2017 the International Film Festival of Locarno has even changed its name into Locarno Festival.

'il Rivellino*' ('Ravelin' in English) is a fortress built by Leonardo da Vinci in 1507 in the most strategic location of Locarno and still remains in the geographical centre of the monumental old town. From the Rivellino terrace you feel surrounded by the Visconti Castle, the Hans Arp

Museum and statue garden (Casorella), as well as the newly built House of Cinema. You simply cannot miss it.

So, all VIP guests, movie stars and authorities must cross the little path of via al Castello (Castle Way): a privileged position for an artist or performer to attract attention and be seen while painting or else.

Besides that, il Rivellino has become a well-known brand from which the public expects surprise art shows. The Boccalino d'Oro, the Prize of the independent journalists at the Locarno Festival, is presented at il Rivellino, and Robert Wilson, Peter Greenaway, Oksana Mas, Stephan Spicher, Mario Dondero, to name a few, had their shows inside the fortress.

The gallery focuses on 'a new way of making art', while your events are full of various connections and symbols. How did you notice Lithuania?

The key word in our motto is 'WAY', which stands for artistry in the widest sense, the attitude of the artist while investing into his creative moment, while executing not only – and sometimes not even – a physical form of art. But 'WAY' stands for the inner passage from the real world to the state of grace, resulting from the revelation of the holy fire dwelling inside the art- ▶

* il Rivellino LDV is the right name and brand. It starts with a lowercase letter 'i' for graphic and historical reasons and emphasizes the capital letter 'R'. The font used for the logo is the one used by the Parisian printer Jehan Petit in his 1507 incunabulae, the year of foundation of the ravelin (or pentacular fortress), when the Duchy of Milan -and therefore the castle of Locarno – was a part of the Kingdom of France. These use of these late-gothic font letters generates a pun: il Rivellino can be read as 'il Ribellino' - 'the little rebel'.

ist soul. Starting his creative action – the performance – the artist, consciously or not, goes into a trance, immediately hypnotizing his single auditor and, ultimately, the entire audience.

My three grown-up sons born from a diaspora Lithuanian mother have Baltic blood in their veins.

It was at Astana EXPO 2017 while supervising the live art shows for the Italian Pavilion, sharing walls with the Lithuanian Pavilion, that I got in touch with this freedom-conscious nation again. Commissioner Romas Jankauskas, highly experienced and sensible, invited me and artists Ottavio Mangiarini, Izuru Mizutani and Doncho Donchev to perform in the front-line of the Lithuanian Pavilion. Commissioner Jankauskas fostered our friendship, inviting me to Vilnius and introduced me to photographer Antanas Sutkus, Vilnius Film Festival, Martynas Mažvydas National Library, the MO Museum, *JŪRA MOPE SEA* magazine and a long line of artists. Last June our joint action brought Saskia Boddeke and Peter Greenaway to Vilnius.

Why 10 jours en Lituanie (10 days in Lithuania)?

We took the title from Antanas Sutkus' photo book *5 jours en Lituanie* about Sartre and de Beauvoir visiting the dunes of Nida back in

1965. It seems to fit the Lithuanian delegation's trip to Locarno and it sounds like an invitation to discover a small country, about the same size of Switzerland – an important point that we have in common.

You mentioned Jean Paul Sartre, most famous existentialist of the 20th c. and Antanas Sutkus, the well-known Lithuanian photo artist, whose photo of the philosopher, walking on the dunes of Neringa in 1965, became world-wide famous and inspired the French sculptor Roseline Granet to create a bronze statue, which currently stands in the courtyard of the National Library of France in Paris, as well as the Lithuanian sculptor Klaudijus Pūdymas, whose sculpture *Against the Wind*, featuring Sartre, the worshipper of freedom, walking across the dunes of Neringa, has recently been opened on Parnidis Dune in Nida. And now, not without your help, this story was picked by the famous British film director Peter Greenaway, who was engaged in a mysterious discussion with the Lithuanian photographer Antanas Sutkus at a Lithuanian oaken table at the end of June this year. What kind of synergy has brought these artists together and what creative results could we expect from this?

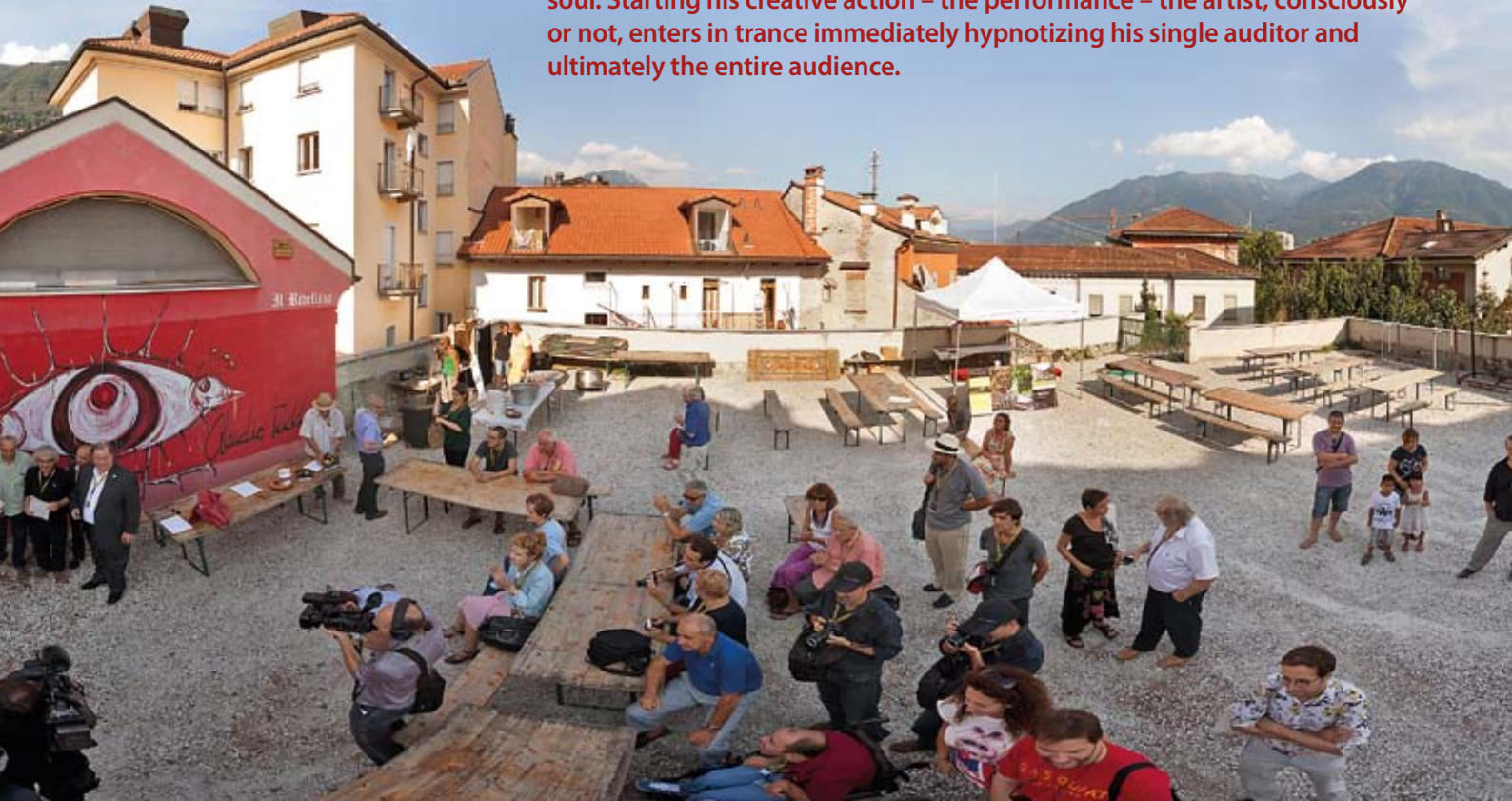
Peter Greenaway and Saskia Boddeke knew the work of Master Antanas Sutkus well and asked to meet him. Their visit to Vilnius on June 27 turned out magic, it had the savour of the return of Sartre and 'the Beaver' 50 years later. You can't imagine the joy the photo star Antanas Sutkus was emanating of this epic encounter; he must have shot 300 photos at least. On the top of that another great Lithuanian photographer Ramūnas Danisevicius took incredible images (one of them featured on the cover of this *JŪRA MOPE SEA* issue) at the MO Museum and at Sutkus' house/studio. Peter and Saskia will probably return to Vilnius with an important exhibition by 2020.

Let's get back to the festival and the 10 jours en Lituanie. What will these ten days offer during Lithuania's stay at il Rivellino Gallery? What people will represent Lithuania here? What message will they send at the famous international event and what experience will they bring from Switzerland?

First of all, the National Library of Lithuania will organize an exhibition on the history of Lithuanian language and literature: it is extremely important because the Lithuanian people have suffered a strong language and cultural repression from all surrounding nations. So did Ticino, the Swiss-Italian part of Switzerland. Allow me

The key word in our motto is 'WAY', which stands for artistry in the widest sense, the attitude of the artist while investing into his creative moment, while executing not only – and sometimes not even – a physical form of art. But 'WAY' stands for the inner passage from the real world to the state of grace, resulting from the revelation of the holy fire dwelling inside the artist soul. Starting his creative action – the performance – the artist, consciously or not, enters in trance immediately hypnotizing his single auditor and ultimately the entire audience.

to express my deepest sympathy and solidarity for all struggling minorities in the world and the three Baltic Republics.

A Swiss collector has lent 10 original photos of Antanas Sutkus and a few artworks of Rimvidas Jankauskas-Kampas.

We are very thankful to the Lithuanian women artists Irma Leščinskaitė, Jurga Barilaitė, Jolita Vaitkutė and Zita Tallat-Kelpšaitė for accepting our invitation to perform and exhibit their artworks at our gallery. They are all very different in style, but will demonstrate the excellence of Lithuanian art, which is not yet known to our public. A selection of Swiss and Italian artists will perform in the intervals.

il Rivellino has closed an agreement with the PAN Association of Muralto to screen a selection of Lithuanian films and exhibit the Sutkus-Greenaway photos taken by Danisevičius in June.

The innovation company HoPro from Vilnius, awarded at Astana EXPO 2017, has prepared a special hologram of the Rivellino fortress which will astound the viewers.

What artists from other countries will participate at the 10 jours en Lituanie?

Doncho Donchev from Bulgaria, Claudio Taddei (singer and painter) from Uruguay, Ottavio Pompa from Italy, calligrapher Gabriela Hess

from Switzerland – all four are EXPO artists. Then Adriano Pompa from Germany, Sferico from Ticino.

Two exclusive artists of il Rivellino – Stephan Spicher from Basel and Ultramarine (Michele Lamassa) – will exhibit and perform live. Both have interacted at Milan and Astana EXPO.

What is your opinion of the Lithuanian modern art? Can you see it at il Rivellino Gallery, which keeps the course towards the new way of making art, in the future? What, in your opinion, is that new way?

I think that the choice of contemporary artists will give a good idea of what's going on in Lithuania: they are all four very different and represent very personal ways of expressing art (abstract, expressionist, performative, optical).

During my last trip I got acquainted with Rimvidas Jankauskas-Kampas' art, it blew my mind, not just the strength of his artwork and creativity, but the character himself, his 'maudit' (wicked) aspect, the Lithuanian Basquiart.

Let me add that Lithuania – as well as Latvia and Estonia – has a unique opportunity to reveal its high quality of contemporary artists thanks to the Baltic Symbolist 'Āmes sauvages' exhibition at the Musee d'Orsay in Paris. I went to see it twice. I was taken by surprise by the superb quality.

Your sympathies to Lithuania, entwined in your family history, were strengthened by close cooperation at the international EXPO exhibition in Milan (2015) and Astana (2017). Could it develop into a new project to embody Peter Greenaway's idea, based on Jack Kerouac's *On the Road*, which is supposed to be introduced at the world EXPO 2020 in Dubai, uniting artists from Lithuania, Italy, Switzerland, the Great Britain and, perhaps, other countries?

I want to thank the Lithuanian EXPO Commissioner Romas Jankauskas, Martynas Mažvydas National Library, *JŪRA MOPE SEA* magazine, and all participating Lithuanian artists for giving an opportunity to il Rivellino gallery and my people, the people of Ticino (Swiss Italians), to reopen the amber road which took our artists, the so-called artists of the Lakes (simply indicated as Italians) to Vilnius, Kaunas and Klaipėda, besides Saint Petersburg 400 years ago.

There is still a long way to go to Dubai EXPO 2020, but I am sure Peter Greenaway's *On the Road* installation will find its place.

Thank you for the conversation.

Interviewed by Aleksandra Džežulska

在立陶宛的十天 在瑞士的十天

瑞士理应为世界级的节日感到自豪。洛迦诺的年度电影节就是其中之一。这个想法体现在1946年，旨在组织、促进和支持节日，为自然人和法人开放。

第71届洛迦诺电影节将于8月1日至11日举行，是欧洲主要的电影活动之一。针对电影业各个领域的活动吸引了有影响力的电影商业代表：制片人、销售代理商、资助者、导演、编剧、艺术家和其他在该领域工作的专业人士。

近年来，该节日一直关注波罗的海国家。今年春天，立陶宛、拉脱维亚和爱沙尼亚电影院的代表和国际洛迦诺节签署了一项协议，根据该协议，波罗的海国家的6名代表（每个国家两名）将参加国际“看我！”计划。这是合作的延续，该合作始于2017年，成功引入了波罗的海电影制片人。

露天活动在主要的城市广场举行，吸引了成千上万的人们，随后举办了许多艺术和文化活动，与主要活动有机地融为一体。由 Arminio 和 Paolo Sciolli 兄弟管理的 il Rivellino Leonardo da Vinci 画廊是率先参加艺术盛宴的单位之一。今年在第71届国际电影节期间，il Rivellino 画廊将举办“在立陶宛的十天”活动，这是一个致力于立陶宛的100周年活动，由画廊首席执行官 Arminio Sciolli 发起。

我们与我们的杂志的嘉宾，慈善家、艺术收藏家和 il Rivellino 画廊的共同所有者本人 Arminio SCIOLLI，一起讨论了此次活动。

Arminio Sciolli 先生，在电影节期间，您的画廊是活动的中心。您不可能不参加电影节。到目前为止您的经历是什么？

il Rivellino 可以在节日期间提供什么吗？

每年8月的11天洛迦诺成为瑞士文化之都：每晚这座拥有15000名居民的历史名城将邀请16000名电影爱好者、艺术家、知识分子、波希米亚人和游客。2017年，洛迦诺国际电影节甚至更名为洛迦诺节。

“il Rivellino”* (英语中的 ‘Ravelin’) 是列奥纳多达芬奇于1507年在洛迦诺最具战略意义的地方建造的堡垒，仍然保留在这座具有纪念意义的老城区的地理中心。从 Rivellino 露台，您可以感受到 Visconti城堡, Hans Arp 博物馆和雕像花园 (Casorella) 以及新建的电影院。你根本不能错过它。

因此，所有VIP贵宾、电影明星和当局必须穿越via Castello (城堡之路) 的小路：艺术家或表演者在绘画时能够吸引注意力和被人看见的特权地位。

除此之外，il Rivellino 已经成为一个知名品牌，公众期待这些品牌出现惊喜。洛迦诺电影节独立记者 Boccalin d’Oro 在il Rivellino 演出，Robert Wilson, Peter Greenaway, Oksana Mas, Stephan Spicher, Mario Dondero, 仅举几例，他们在堡垒内演出。

*“il Rivellino LDV” 是正确的名称和品牌。由于图形和历史原因，它以小写字母“i”开头，它强调大写字母“R”。用于徽标的字体是巴黎印刷商 Jehan Petit 在他的1507 incunabulae中所使用的字体，这是我们的ravelin (或五角城堡) 建立的一年，当时米兰公国 - 因此洛迦诺城堡 - 是其中的一部分。法国王国。这些晚期哥特式字体字母的使用产生了双关语：il Rivellino 可以被读作 “il Ribellino” 的小反叛者。

该画廊专注于“一种新的艺术创作方式”，而您的活动充满了各种各样的联系和符号。您是怎么看到立陶宛的？

我们的座右铭中的关键词是“路”，它代表最广泛意义上的艺术，艺术家在投入创作时刻的态度，同时不仅执行——有时甚至不执行——是一种物理形式的艺术。但是“路”代表从现实世界到典雅状态的内在通道，这是由于艺术家灵魂内部的圣火启示所致。开始他的创造性行动 - 表演 - 艺术家，有意或无意地进入恍惚状态，立即催眠他的单一审计员，最终催眠整个观众。

我的三个成年儿子生于立陶宛侨民母亲，他们的血管中有波罗的海血统。

这是在2017年阿斯塔纳世博会期间，监督意大利馆与立陶宛馆共享墙壁的现场艺术表演，我再次与这个自由意识的国家联系。经验丰富且理智的专员 Romas Jankauskas 邀请我和艺术家 Ottavio Mangiarini, Izuru Mizutani 和 Doncho Donchev 在立陶宛馆的前

线演出。Jankauskas 专员培养了我们的友谊，邀请我去维尔纽斯，并向我介绍了摄影师 Antanas Sutkus，维尔纽斯电影节，Martynas Mažvydas 国家图书馆，MO博物馆，JŪRA MOPE SEA杂志和一大批艺术家。去年六月，我们的联合行动将 Saskia Boddeke 和 Peter Greenaway 带到了维尔纽斯。

为什么是“10 jours en Lituanie” (在立陶宛的十天)？

我们从 Antanas Sutkus 的照片书《在立陶宛的五天》中获取了关于 Sartre和de Beauvoir 于1965年访问奈达沙丘的标题。这似乎符合立陶宛代表团访问洛迦诺的行程，这听起来像是应邀去探索一个与瑞士大小相似的国家——这是我们共同拥有的重点。

你提到了20世纪最着名的存在主义者Jean Paul Sartre 和 Antanas Sutkus，著名的立陶宛摄影艺术家，他的照片，哲学家于1965年走在 Neringa 的沙丘上，世界闻名，并激发了法国雕塑家 Roseline Granet 创作的青铜雕

像，目前矗立在巴黎法国国家图书馆的庭院，以及立陶宛雕塑家 Klaudijus Pūdymas，其雕塑“逆风”，以自由的崇拜者萨特为主，穿越 Neringa 的沙丘，最近在奈达的 Parnidis 沙丘上开放。现在，带着你的帮助，这个故事是由著名的英国电影导演 Peter Greenaway 选中的，他在今年6月底与立陶宛摄影师 Antanas Sutkus 在立陶宛的橡木桌上进行了一次神秘的讨论。什么样的协同作用将这些艺术家聚集在一起，我们可以从中获得什么样的创造性成果呢？

Peter Greenaway 和 Saskia Boddeke 很好地了解了 Antanas Sutkus 大师的工作，并要求见到他。6月27日他们对维尔纽斯的访问变成了魔术，它有50年后萨特和“海狸”回归的味道。你无法想象这位明星 Antanas Sutkus 在这场史诗般的遭遇中散发出的快乐。他必须至少拍摄300张照片。最重要的是，另一位伟大的立陶宛摄影师 Ramūnas Danisevicius 在MO博物馆和 Sutkus 的房子/工作室拍摄了令

‘il Rivellino’* (英语中的‘Ravelin’) 是列奥纳多达芬奇于1507年在洛迦诺最具战略意义的地方建造的堡垒，仍然保留在这座具有纪念意义的老城区的地理中心。从Rivellino露台，您可以感受到Visconti城堡，Hans Arp 博物馆和雕像花园 (Casorella) 以及新建的电影院。你根本不能错过它。

人难以置信的照片(其中一张在 JŪRA MOPE SEA 期刊封面上出现)。Peter 和 Saskia 可能会在2020年之前通过一个重要的展览回到维尔纽斯。

让我们回到电影节和“在立陶宛的十天”。这十天在立陶宛留在 il Rivellino 画廊期间会提供什么?人们将在这里代表立陶宛吗?他们将在这个著名的国际盛会上发出什么信息?他们将从瑞士带来什么样的经验?

首先,立陶宛国家图书馆将组织一次关于立陶宛语言和文学史的展览:这是非常重要的,因为立陶宛人民遭受了来自周边国家的强烈语言和文化压制。瑞士的瑞士意大利部分提契诺也是如此。请允许我对世界上所有陷入困境的少数民族和三个波罗的海共和国表示最深切的同情和声援。

一位瑞士收藏家借给 Antanas Sutkus 的10幅原创照片和 Rimvidas Jankauskas-Kampas 的一些作品。

我们非常感谢立陶宛女艺术家 Irma Leščinskaitė, Jurga Barilaitė,

Jolita Vaitkutė 和 Zita Tallat-Kelpšaitė 接受我们邀请他们在我们的画廊表现和展出他们的作品。它们的风格各不相同,但将展示立陶宛艺术的卓越性,这是我们公众所不知道的。精选的瑞士和意大利艺术家将在此期间表演。

il Rivellino 已与 PAN Association of Muralto 达成协议,以筛选一系列立陶宛电影并展出 Danisevičius 在六月拍摄的 Sutkus-Greenaway 照片。

来自维尔纽斯的创新公司 HoPro 在2017年阿斯塔纳博览会上获奖,他准备了一个特殊的 Rivellino 堡垒全息图,令观众惊叹不已。

来自其他国家的艺术家将参加“在立陶宛的十天”?

来自保加利亚的 Doncho Donchev, 来自乌拉圭的 Claudio Taddei (歌手和画家), 来自意大利的 Ottavio Pompa, 来自瑞士的书法家 Gabriela Hess - 四位都是世博会的艺术家。然后来自德国的提契诺州 Sferico 的 Adriano Pompa。

两位来自巴塞尔和群青 (Michele Lamassa) 的 il Rivellino - Stephan Spiche 的独家艺术家将展出并现场表演。两人都在米兰和阿斯塔纳世博会上进行了互动。

您对立陶宛现代艺术有何看法?您能在 il Rivellino 画廊看到它,它将在未来继续走向制作艺术的新方式吗?在您看来,新的方式是什么?

我认为当代艺术家的选择将很好地了解立陶宛的情况:他们都是四个非常不同的,代表了非常个人的艺术表达方式(抽象、表现主义、表演、光学)。

在我上次旅行期间,我熟悉了 Rimvydas Jankauskas-Kampas 的艺术,它让我的思绪震惊,不仅仅是他的艺术作品和创造力,还有他自己的角色,他的'maudit'(邪恶)方面,立陶宛巴斯奎特。

让我补充一点,立陶宛 - 以及拉脱维亚和爱沙尼亚 - 有一个独特的机会,通过巴黎 Musee d'Orsay 的波罗的海象征主义者 'Àmes sauvages' 展览,展示其高品质的当代艺术家。我去看了两次。卓越的品质给我带来了惊喜。

您对米兰(2015年)和阿斯塔纳(2017年)世博会的密切合作加强了您对家族历史交织在一起的对立陶宛的同情。它可以发展成为一个新的项目,体现 Peter Greenaway 的想法,基于 Jack Kerouac 的“在路上”,该项目应该在迪拜世博会2020年推出,将来自立陶宛,意大利、瑞士、英国,还有哪些其他国家的艺术家将联合起来?

我要感谢立陶宛世博会专员 Romas Jankauskas, Martynas Mažvydas 国家图书馆, JŪRA MOPE SEA 杂志以及所有参与的立陶宛艺术家,让我们有机会向 il Rivellino 画廊和我的人民,提契诺(瑞士意大利人)重新开放琥珀之路,将我们的艺术家,所谓的湖泊艺术家(简称为意大利人)带到了维尔纽斯、考纳斯和克莱佩达,此外还有400年前的圣彼得堡。

2020年迪拜世博会还有很长的路要走,但我相信 Peter Greenaway 的“在路上”的装置将会找到它的位置。

感谢您参加访谈。

由 Aleksandra Džežulska 采访

INTERMODAL EUROPE 2018

Organised by
informa
exhibitions

Follow us on

6-8 NOVEMBER 2018 | AHOY ROTTERDAM

YOUR PLATFORM IN EUROPE TO MEET THE GLOBAL CONTAINER INDUSTRY

Bringing together professionals from the following areas:

Cold Chain Management
and Storage

Container Leasing

Finance / Private
Equity

Freight Forwarding
/ NVOCC

Rail Freight

Container Trading
and Resale

Transport
and Logistics

One Belt
One Road

Tank and Special
Containers

Shippers /
Cargo Owners

Shipping Lines /
Carriers

Smart Shipping

Container Manufacturers
and Components

Container Repair,
Modification and Conversion

Ports

For more information, please call +44 (0)20 7017 5112
www.intermodal-events.com

**REGISTER YOUR
INTEREST**

2nd BALTIC PORTS & SHIPPING 2018

RADISSON BLU LATVIA CONFERENCE & SPA HOTEL, RIGA, LATVIA
TUESDAY 25 TO THURSDAY 27 SEPTEMBER 2018

HOSTED BY

FREEPORT
OF RIGA
AUTHORITY

SPONSORED BY

LIEBHERR

KALMAR

TT CLUB
25 years of established expertise

airBaltic

Faiveley Stevmann-Technik
A Mahle Company

VAHLE

OFFICIAL CARRIER

Follow us on

LinkedIn

facebook

Associate Member

- Technical Site Visit • International Exhibition • International Conference • 300 Conference Delegates •
- Special Offer: Conference Delegate Registration for Shipping Lines; Port Authorities And Terminal Operating Companies Save €500!
- Local Delegates at Only €595 • FREE Conference Delegate Registration for Shippers/Beneficial Cargo Owners •

KEY SPEAKERS.... PLUS MANY MORE!

1. **Roy van Eijlsden**
Director, WSP, United Kingdom
2. **Bogdan Oldakowski**
Secretary General, Baltic Ports Organization, Poland
3. **Marcin Osowski**
Vice President Infrastructure, Port Gdańsk, Poland
4. **Margus Vihman**
Chief Commercial Officer, Port of Tallinn, Estonia
5. **Christoph Schoppmann**
Senior Management Consultant and Project Manager, HPC Hamburg Port Consulting GmbH, Germany
6. **Piotr Nowak**
Vice President, Port of Gdynia Authority, Poland
7. **Dmitri Redkin**
Board Member, Contimar, Estonia
8. **Vadim Gubenko**
Branch Manager, Maersk, Latvia
9. **Maxim Kim**
Area Sales Manager Mobile Harbour Cranes and Reachstackers, Liebherr, Germany
10. **Eduardo Prat**
Vice President Crane Upgrades, Kalmar, Spain
11. **Janis Kasalis**
Head, Business Development, Portek Inc LLC, Latvia

HIGHLIGHTED TOPICS

- Baltic Economy – Promoting a sustainable economy, reviewing strategic initiatives that has been implemented in creating economic opportunities in the region
- Building an effective trade route through the Belt and Road Initiative (BRI)
- New investment opportunities through BRI
- The Silk Road as a link between Central and South East Asia, The Middle East, Africa, Nordic-Baltic and Europe trade routes in achieving new records in cargo volumes
- Improving service delivery and business opportunities through port investments and expansions
- The dynamics of developing smart port cities in acquiring a competitive edge
- Supply chain innovations in facilitating regional and international trade
- Blockchain in cargo transportation, opportunities for improvement and innovation
- Innovations for cargo processing and handling activities for improved service delivery
- Artificial Intelligence – Next generation in terminal automations
- Efficiency in ports, terminals and bulk operations in improving service delivery value in meeting global economic demands
- Blockchain initiatives for ports, bringing stability, accountability and transparency

For more information or to Register

Tel. + 60 87 426 022 Fax. + 60 87 426 223 Email: enquiries@transportevents.com

Website: www.transportevents.com

Follow us on:

PETER GREENAWAY: 'In the beginning was the word' must be untrue. In the beginning was the image'

The readers of *JŪRA MOPE SEA* magazine have already seen the name of the famous British film director, writer and artist Peter GREENAWAY in the magazine before. His drawings illustrated our publications on Jack Kerouac's Beat Painting exhibition. Mr Greenaway's drawing was also featured on one of our last year's magazine covers. This time the magazine cover features Peter Greenaway himself, together with the Lithuanian photo artist Antanas Sutkus.

At the end of June Peter Greenaway, accompanied by his wife, the multimedia artist Saskia Boddeke, visited Lithuania, meeting local art and culture figures. This artistic couple is expected to come to the 10 jours en Lituanie, the days of Lithuanian art and culture in Locarno.

Mr Greenaway, you are the most important figure at various cinema festivals, have been nominated as a film director, artist and writer, also received several dozens of film festival awards.

However, during Locarno Film Festival you choose to be at Leonardo da Vinci il Rivellino Gallery that you refer to as the centre of multimedia art, and the events, organised by your friend Arminio Sciolli. One of these events, according to the press, 'exploded' with your interactive multimedia movie *92 Atomic Bomb Explosions on the Planet Earth*.

Will you also join the 10 jours en Lituanie project at il Rivellino Gallery this year? What artistic excitement awaits the festival guests?

I believe I have been invited to the il Rivellino Gallery this summer and am curious about the exhibit Ten Days in Lithuania. Let's wait and see.

For almost two decades your fans, followers and critics have been analysing and contemplating your statement that cinema is dead. Despite the fact that you have produced excellent masterpieces of cinema and have been rather actively participating at numerous international film festivals, conducting master classes, you keep reminding your audiences of the sad truth that cinema is, in fact, dead.

Do not spill unnecessary tears over the demise of current cinema. I am not so certain that – as you say – that the death of cinema is necessarily so sad. What comes next could be vastly exciting and innovative. And surprising. It has been proven that each new art form has in many ways been superior and more sophisticated and reached further in the ability to express emotion and intellect than the last. It can be observed that of all the many technological aesthetics we have experienced in the western world over the last three hundred years that have serviced cultural experi-

ments, cinema is one of the latest, but already has been overtaken by new developments. The advances in Holography for example. The reinvention of manipulated artificial worlds like Second Life. The multiple forms of CGI (Computer Generated Imagery), the persuasions of Virtual Reality, the uses of the Touch Screen, along with the invention of such wonders as miniaturised drone technology – all these inventions, when understood and operated by inventive imaginations (and that necessarily will take time), are leaving the cinema that our grandfathers knew far behind – so far behind that can we anymore include them under the title of cinema? Maybe we need a new vocabulary for these developments.

Such is the fertility of human ingenuity to express itself, new technologies are inventing new languages almost every day. The friends, cousins and relations of Microsoft are forever pushing boundaries. In cinema itself, for example, the demise of the celluloid film in the 1980s has heralded new language possibilities such that can we really call contemporary cinema 'cinema' anymore? The versatility of miniaturised equipment, the mobility and excellence of digital reproduction, the invention of extremely lightweight cameras, heat cameras, information technology that can see in the dark, is computer driven, is moving towards artificial intelligence operations that needs no human operation, the use of deep underwater camera equipment and very sophisticated surveillance cameras that are virtually invisible to the unguarded eye – step by step – is taking us away from the limited cinema of our fathers and forefathers. And to good ends if it forever increases our ability to see further and deeper into our world. The curve of invention in painting associated, as always, with new technologies – new materials, plastic paints, aniline dyes, printing techniques, over the last five hundred years – dragging with it new ambitions, new philosophies, new media conceptions – has obviously created many things that would have amazed Raphael and Rembrandt.

It will always be like that. So weep no tears for the demise of cinema.

However, visiting Lithuania this year you said that cinema is not dead after all, because it has never been born and we've hardly seen it. Wow! How do we continue to live with this knowledge?

Do not be intimidated. Knowledge is always on the march. We have only had cinema for some 120 years. I have continually been frustrated that we have a cinema that is text-based – I do not think we ought to have a writer's cinema – the need to tell a story in illustrated words is unnecessary.

Director Peter Greenaway.
Vilnius, June 2018.
Photos of Antanas Sutkus.

Audiences scarcely recall the story. The cinema experience is of a different order. We ought to have a painter's cinema. The very best painting is non-narrative. Why should cinema be a slave to literature? Cinema is about the moving image. Let us endeavour to cut the umbilical cord between the mother bookshop and the child cinema. Let us try to invent a text-free cinema. Until the primacy of text, the literary, the smell of the bookshop, words, words, words, is undertaken – then cinema remains an embryo. Have you ever had a conversation with an embryo?

Does your cooperation with representatives of modern art signify the beginning of image-based cinema?

Not just 'modern art' – all visual culture – which at a conservative estimate is at least ten thousand years old in the western world. God sent Adam out into the world to name everything – how could he name anything unless there was first of all an image. 'In the beginning was the word' must be untrue. In the beginning was the image.

In Vilnius you've met Antanas Sutkus, who has provided the world with numerous brilliant photos of the writers and philosophers Jean Paul Sartre and Simone de Beauvoir visiting Lithuania.

The fact that the world-known artist Peter Greenaway and his wife, the famous multimedia artist Saskia Boddeke, visit Lithuania to meet various people of art and culture is no surprise, but back in 1965, while Lithuania was living under totalitarian regime, the visit of Sartre and de Beauvoir was huge and unbelievable, sprouting in numerous written and visual pieces of art. In your opinion, what influence does art and the personalities' creating it have on the modern society? Is art capable of having some influence overall?

What do you think? Does not our present conversation give you the answer to your question?

Hm... Let's say so. If there's anyone thinking otherwise, they'll have to return to the beginning of this conversation.

Maestro, thank you for this scintillating and thought-provoking conversation.

Nevertheless, I do not find the perspective of the word giving way to the image very bright. Humanity has gone a long way to learn express their thoughts in words although they had images. Did God sent Adam into the world to name everything in vain?..

Maestro Peter Greenaway and maestro Antanas Sutkus were interviewed by Zita Tallat-Kelpšaitė

ANTANAS SUTKUS: 'We Want to Find Our Reflection in Art..'

Antanas SUTKUS, the patriarch of Lithuanian photography, is the guest of both our magazine and il Rivellino Leonardo Da Vinci Art Gallery. Historians and critics call him the Homer of Lithuanian photography, whose creative work is an epos, consisting of the fragments of our daily lives.

Mr Sutkus, your work mostly focuses on the daily life and the stories of a simple man, which interest and excite the modern society and admirers of modern art. What do you think the modern global man of the digital world can see in your photographs?

I focus on the audience and how much my work can help them in their daily lives. We want art to reflect ourselves, our experiences and lives... A human being is neither global nor digital by nature. A human is just a human. And the medium of your art is not important either – whether you draw something on a rock using a piece of charcoal or compile a complex piece using the latest technology, the audience will take what they need and can connect with.

What is your opinion on contemporary art?

Is there really some point, which marks the beginning or the end of contemporary art? I divide art into contemporary art and today's art. Currently there is a huge number of one-time cosmopolitan art products that have no identity. I can't refer to that as art. However, at the same time contemporary means are also used to create contemporary art, which will also be valuable in the future. It seems that the majority of artists avoid talking about national identity or traditional humanist values. These are the ingredients of contemporary but not one-time art. I can surely say that Šarūnas Sauka, one of my favourite painters, is a humanist by his irony and criticism. Just like Peter Greenaway, whom I've recently met. Both of them are pillars of post-modernism, although coming from different cultures, experiences and expression. The influence of cinematography on the development of global art is huge. Each generation has their own Bergman or their own Greenaway. I feel that I belong between these two pillars. I'm not merely a critic of contemporary art – I also feel like a participant of the process.

Antanas Sutkus and Peter Greenaway.
Photo of Ramūnas Danisevičius.

107th km. Vilnius-Klaipėda. September 2017.
Photo of Antanas Sutkus.

Your photos, featuring the visit of the French philosophers and writers Jean Paul Sartre and Simone de Beauvoir to Nida – the most beautiful corner of Lithuania – in 1965 have become a museum exhibit, while the image of Sartre, striding across the dunes and fighting the wind inspired French and Lithuanian sculptors to create art, which reflect the dashing pose of the existentialist and freedom worshipper both in Paris and on Parnidis Dune. Does your rich collection feature more works that inspired other artists?

I know cases of my photographs painted as paintings in another country without my permission. I believe that such works are not created, but merely copied. People often ignore the author's right to his works. You can't steal a piece of somebody's idea. That's intellectual property. However, Lithuania sees an advancement of copyrights and this looks promising.

Quite recently the photo artist Ramūnas Danisevičius took photos of you together with the British director Peter Greenaway in Lithuania, at your home, sitting at a long table, which looks like a long road with many stories. It seems that this photo will also enter the history. So, what did you discuss with the world-known director Greenaway? Where will that story go?

Planning the future seems a little funny when you reach my age. Yes, there are really interesting projects and intentions for cooperation. We'll yet have to see if they come true. Sir Peter is a very temperamental and provocative conversation companion. Of course, we were hindered by the language barrier, because translators are useful only for official conversations. The acquaintance with Greenaway sharpens my inner sight in assessing my unpublished works from the 1970s and 1980s.

During the days of the Lithuanian culture and art the il Rivellino Art Gallery in Locarno will feature ten of your photographs, acquired by a Swiss collector. The gallery will also exhibit the pictures taken by Ramūnas Danisevičius during your meeting with the director Peter Greenaway. Which role do you prefer: a talented photographer, whose works interest collectors and museums, or a celebrity of your time, whose pictures are taken and demonstrated by young photographers just like you took pictures of the famous philosopher and writer Sartre many years ago, thus becoming famous all over the world?

What makes me feel best is going through my archive, finding a new and yet unpublished piece and

finding an audience, who needs my works. All of our achievements are rather relative. There is a long way to go and lots of work to do before I can say that I've done all that I could at the turn of the century. And only Time will tell if I can be called a celebrity of my generation.

What photo from your archive would you like to share with the readers of *JŪRA MOPE SEA*? What message does it send?

I'm sorry, but I don't know how to send messages since I don't use all that modern technology. I still do some photography and would like to share some of my works from 2017 and 2018.

Thank you for the conversation and the photos. ■

Peter Greenaway： “起初必须是‘词’这一定是不真实的。起初是图像”

JŪRA MOPE SEA 杂志的读者在杂志上已经看过英国著名电影导演、作家和艺术家 Peter GREENAWAY 的名字。他的图片展示了我们关于杰克凯鲁亚克的击画展览的出版物。格林纳威先生的绘画也出现在我们去年的杂志封面上。这次杂志的封面是 Peter GREENAWAY 本人以及立陶宛摄影艺术家 Antanas Sutkus。

6月底, Peter Greenaway 在他的妻子, 多媒体艺术家 Saskia Boddeke 的陪同下访问了立陶宛, 与当地的艺术和文化人物会面。这对艺术夫妇预计将来在洛迦诺的立陶宛艺术和文化时代, 参加在立陶宛的十天这个活动。

格林纳威先生, 您是各种电影节最重要的人物, 被誉为电影导演、艺术家和作家, 还获得了数十个电影节奖项。

然而, 在洛迦诺电影节期间, 您选择来到 Leonardo da Vinci il Rivellino 画廊, 您将其称为多媒体艺术的中心, 参加由您的朋友 Arminio Sciolli 组织的活动。据媒体报道, 其中一项活动是互动多媒体电影《在地球上的原子弹爆炸》中“爆炸”。

您今年也会加入 il Rivellino 画廊的在立陶宛的十天这个活动吗? 有什么艺术兴奋在等待着节日嘉宾?

我相信今年夏天我被邀请到 il Rivellino 画廊, 并对立陶宛的十天展览感到好奇。让我们等着看。

近二十年来, 您的狂热者、追随者和评论家一直在分析和思考您关于电影已经死亡的说法。尽管您已经制

作了出色的电影杰作, 并且积极参与众多国际电影节, 指导大师班, 但您不断提醒观众一个令人遗憾的事实, 即电影实际上已经死了。

不要在当前电影的消亡中洒掉不必要的眼泪。我不太确定 - 就像你说的那样 - 电影的死必然是如此悲伤。接下来可能是非常令人兴奋和创新的。而且令人惊讶。事实已经证明, 每种新的艺术形式在许多方面都具有优越性和复杂性, 并且在表达情感和智力的能力方面比最后一种形式更进一步。可以看出, 在过去三百年中我们在西方世界所经历过的许多技术美学中, 电影是最新的, 但已经被新的发展所取代。例如, 全息术的进步。象第二人生这样被操纵的人造世界的重新发明。CGI (计算机生成图像) 的多种形式, 虚拟现实的说服, 触摸屏的使用, 以及诸如小型化无人机技术等奇迹的发明

Peter GREENAWAY.
照片 Ramūnas Danisevičius.

——所有这些发明，当被创造性的想象力理解和操作时（那必须花费时间）离开我们的祖父远远落后的电影院——远远落后于我们不能再将它们包括在电影的标题之下了吗？也许我们需要为这些发展提供新词汇。

这就是人类用聪明才智表达自己的能力，新技术几乎每天都在发明新语言。微软的朋友、表亲和关系永远在推动边界。例如，在电影中，20世纪80年代赛璐珞电影的消亡预示着新语言的可能性，以至于我们真的可以称之为当代电影“电影”了吗？微型设备的多功能性，数字再现的移动性和卓越性，极轻型相机的发明，热像仪，可在黑暗中看到的信息技术，由计算机驱动，正朝着不需要人工操作的人工智能操作发展，使用深水下摄像设备和非常复杂的监控摄像头，这些摄像头对于无人看守的眼睛几乎是不可见的——一步一步——让我们远离父亲和祖先的有限电影。如果它永远增加了我们进一步深入了解我们世界的的能力，那就是好的目的。绘画中的发明曲线一如既往地与新技术相关——新材料、塑料涂料、苯胺染料、印刷技术、在过去的五百年里——推出新的抱负，新的哲学，新的媒体观念——显然已经创造了很多事情会让拉斐尔和伦勃朗感到惊讶。

它永远都是那样的。因此，不要为电影的消亡流泪。

然而，今年访问立陶宛，您说电影院毕竟没有死，因为它从未诞生，我们几乎没有看到它。哇！我们如何继续带着这些认知生存？

不要被吓倒。知识永远在传播中。我们只有120年的电影院。我一直感到沮丧的是，我们有一个基于文本的电影院——我认为我不应该有一个作家的电影院——用插图语言讲故事的必要性是不必要的。观众几乎不记得这个故事。电影体验的顺序不同。我们应该有一个画家的电影院。最好的画是非叙事的。电影为什么要成为文学的奴隶？电影是关于运动图像。让我们努力削减母书店和儿童电影之间的脐带。让我们尝试发明一个没有文字的电影院。直到文本的首要地位、文学、书店的气味，文字，文字，文字才被采用——然后电影仍然是一个胚胎。你有过与胚胎的谈话吗？

这是您的另一个引言：“我们不需要基于文本的电影……我们需要一个基于图像的电影。你与现代艺术代表的合作是否意味着基于图像的电影的开始？”

不只是“现代艺术”——所有的视觉文化——保守估计在西方世界至少有一万年的历史。上帝派亚当出入世界，为所有事物命名——除非首先有一个形象，否则他怎么能命名。起初必须是‘词’这一定是不真实的。起初是图像。

在维尔纽斯，您遇到了 Antanas Sutkus，他为世界提供了作家和哲学家 Jean Paul Sartre 和 Simone de Beauvoir 访问立陶宛时的各种精彩照片。

世界知名艺术家 Peter Greenaway 和他的妻子，著名的多媒体艺术家 Saskia Boddeke 访问立陶宛，会见各种艺术和文化人士这一事实并不令人意外，但早在1965年，立陶宛生活在极权政权之下，Sartre 和 de Beauvoir 的访问是巨大而令人难以置信的，在许多书面和视觉艺术作品中萌芽。在您看来，艺术和人物创造它对现代社会有何影响？艺术能否总体上有一些影响？

你怎么看？我们目前的谈话不能为你提供问题的答案吗？

嗯……我们这样说吧。如果有人不这么认为，我们建议回到这个对话的开头。

艺术大师，谢谢你这次闪亮而发人深思的对话。

尽管如此，我并没有发现这个词的视角让位于图像非常明亮。人类在文字表达方面已经走了很长的路，虽然他们有图像，但他们用文字来表达自己的想法。上帝是否将亚当送入世界，白白将一切都命名？

艺术大师 Peter Greenaway 和 Antanas Sutkus 受访于杂志出版者 Zita Tallat-Kelpšaitė

Antanas Sutkus : “我们希望在艺术中找到我们的反思...”

立陶宛摄影大师 Antanas SUTKUS 是我们杂志和 il Rivellino Leonardo Da Vinci 美术馆的嘉宾。历史学家和评论家称他为立陶宛摄影的 Homer，他的创造性作品是一个由我们日常生活的碎片组成的史诗。

Sutkus 先生，您的作品主要集中在一个简单男人的日常生活和故事上，这个人对现代社会和现代艺术崇拜者感兴趣并感到兴奋。您认为数字世界的现代全球人，能在您的照片中看到什么？

我专注于观众以及我的工作能在他们的日常生活中帮助他们什么。我们希望艺术反映自己、我们的经历和生活……人类既不是全球性的，也不是数字性的。人类只是一个人。你的艺术媒介也不重要——无论你是使用木炭在岩石上画东西还是使用最新技术编写复杂的作品，观众都会选择他们需要的东西并与之联系。

您对当代艺术有何看法？

是否真的有一个点，标志着当代艺术的开始或结束？我把艺术分为当代艺术和今天的艺术。目前，有大量的一次性国际艺术产品没有身份。我不能把它称为艺术。然而，与此同时，现代手段也被用于创造当代艺术，这在未来也将是有价值的。似乎大多数艺术家都避免谈论民族认同或传统的人文主义价值观。这些是当代但不是一次性艺术的成分。我可以肯定地说，Šarūnas Sauka 是我最喜欢的画家之一，通过他的讽刺和批评成为一个人文主义者。就像我最近见过的 Peter Greenaway 一样。它们都是后现代主义的支柱，虽然来自不同的文化、经历和表达。电影摄影对全球艺术发展的影响是巨大的。每一代人都有自己的伯格曼或他们自己的格林纳威。我觉得我属于这两个支柱。我不仅仅是对当代艺术的批评——我也觉得自己是这个过程的参与者。

您的照片，包括法国哲学家和作家 Jean Paul Sartre 和 Simone de Beauvoir 访问奈达——1965年立陶宛最美丽的角落——已成为一个博物馆的展品，而萨特的形象，跨越沙丘和战斗风格激发法国和立陶宛雕塑家创作艺术，反映了巴黎和帕尼狄斯沙丘上存在主义者和自由崇拜者的潇洒姿态。您的丰富系列是否有更多可以启发其他艺术家的作品？

我知道我的照片在未经我许可的情况下被绘制成另一个国家的画作。我相信这些作品不会被创造出来，而只会被复制。人们经常忽视作者对其作品的权利。你不能偷一个人的思想。这是知识产权。然而，立陶宛看到了版权的进步，这看起来很有希望。

最近，摄影艺术家 Ramūnas Danisevičius 与立陶宛的英国导演 Peter Greenaway 一起拍摄了您的照片，坐在一张长桌子上，看起来像一条很长的道路，在您的家里。看来这张照片也将进入历史。那么，您和世界知名导演格林纳威讨论过什么？那个故事会在哪里？

当你达到我的年龄时，规划未来似乎有点滑稽。是的，有非常有趣的项目和合作意向。我们还要看看它们是否成真。Peter 爵士是一个非常有趣和挑衅的对话伙伴。当然，我们受到语言障碍的阻碍，因为翻译只在官方对话有用。与 Greenaway 的相识使我在评估20世纪70年代和80年代未发表的作品时更加敏锐。

瑞士收藏家在立陶宛文化和艺术时期，洛迦诺的 il Rivellino 美术馆将展出您的十张照片，这些照片由瑞士收藏。画廊还将展出 Ramūnas Danisevičius 在与导演

Peter Greenaway 会面时拍摄的照片。您喜欢哪个角色：一个才华横溢的摄影师，他的作品让收藏家和博物馆感兴趣，或者您的时代名人，他们的照片是由年轻摄影师拍摄和展示的，就像您多年前拍摄著名哲学家和作家萨特的照片一样，在世界各地成名？

让我感觉最好的是通过我的档案，找到一个新的但尚未发表的作品并找到需要我作品的观众。我们所有的成就都是相对的。我可以说我在这个世纪之交完成所有工作之前，还有很长的路要走，还有很多工作要做。只有时间会告诉我，是否是我这一代人的名人。

您希望与 JŪRA MOPE SEA 的读者分享您的档案中的哪些照片？它发送了什么消息？

对不起，但我不知道如何发送消息，因为我没有使用所有现代技术。我还做一些摄影，想分享我2017年和2018年的一些作品。

感谢您参加访谈和您提供的照片。

Antanas Sutkus.
Ramūnas Danisevičius 的照片。

10 DAYS IN SWITZERLAND FOR LITHUANIA'S 100TH ANNIVERSARY

The organisers of 10 jours en Lituanie, 10 days in Switzerland decided to introduce Lithuanian art and culture at Locarno Film Festival by inviting people from different fields and carrying different experience.

JŪRA MOPE SEA magazine, which is also participating at this event, asked the participants of the Lithuanian group to answer three questions:

What did you bring to Locarno Festival and what are you planning to do there?

What message do you want to send to the world with your work?

What experience do you hope to achieve for yourself, your work, creativity and life?

THE MESSAGE OF THE 100TH ANNIVERSARY OF MODERN LITHUANIAN STATEHOOD

JOLANTA BUDRIŪNIENĖ,

Head of the Documentary Heritage Research Department at Martynas Mažvydas National Library of Lithuania

We are glad and proud of the fact that this year Martynas Mažvydas National Library of Lithuania has been invited to introduce our country's culture at the international Locarno Film Festival. Carrying out the exceptional mission of the keeper of the national fund of published archival documents, we have an opportunity to introduce our country's historical and modern culture by providing examples of the most prominent and most significant Lithuanian and Lituanic works. Therefore, the participants of the festival will have an opportunity to explore our book exhibition, which focuses on Lithuanian history, language, literature and art.

We believe that the context also brings out the Swiss-Lithuanian historical connections and current issues that we are planning to introduce using illustrative examples.

With no doubt the message that we carry is the 100th anniversary of the modern Lithuanian statehood, the vision of the road to what we are today and what we hope to become in the future. Each opportunity to talk about Lithuania in any country means highlighting its silhouette, giving the foreign citizens an chance to hear of our major achievements, creative people, get them interested and open a wider gate for mutual cooperation. That is the major mission of the National Library.

It is only natural that we want to be heard and seen first. But not only that. Such events create an excellent opportunity to get a confirmation of what makes us interesting, exceptional, unique and what can we offer to impress others. On the other hand, this is also an invaluable experience in answering the question what makes us similar to other states and what partnership opportunities we have in strengthening our European identity, based on similar values and traditions.

HOLOGRAMS OF INNOVATIVE LITHUANIA AND LEONARDO DA VINCI FORTRESS

ARTŪRAS LUKŠEVIČIUS,

Head of Tikras Vaizdas MB which managed the HoPro brand

We are bringing the innovative equipment that we have developed and produced: 3D holograms and smart picture frames. During the festival we will introduce 3D hologram video animations – *Innovative Lithuania* and *Leonardo da Vinci Fortress* (<https://youtu.be/YUHFYeArdA4>).

During the event we will also introduce a global-level innovation – a smart picture frame. Using a transparent LCD screen, we can show 3D visualisations and have the viewers supplement the piece of art or highlight its major details (<https://youtu.be/keGcqFsJivs>).

Introducing smart picture frames we want to show how contemporary technology can be used to create added value for visitors of museums and galleries, showing them the major aspects of various pieces of art.

We are hoping to receive audience feedback on our solutions from the audiences of Locarno event. We are also looking for partners, who would be interested in organising innovative international exhibitions in 2019.

'THE WORLD IS NOT REPRODUCED AS VISIBLE. IT IS MADE VISIBLE'

IRMA LEŠČINSKAITĖ, artist

I'm coming to Locarno Festival bringing two of my compositions. The first composition consists of six paintings of different formats: interpretation of the *Orchestral Suite No. 3 D-dur* by Johann Sebastian Bach, *Las Meninas* by Velazquez, and abstract compositions with realistic miniatures. The second composition consists of three deeply coloured paintings. These works as if connect my current artistic period (combining technology and painting) with the times, when my works featured reflections of Baroque with abstract expressionism. This is a transition from gorgeous Baroque-style colour expression to 2D painting canvases with graphic drawings and realistic painted miniatures. During the opening of the festival the painted miniatures in the paintings will offer an opportunity to use augmented reality technology (introduced by the architects Gerda Antanaitytė and Andrius Laurinaitis). This will enable to implement one of the major educational purposes of the project – to bring painting to the level of interactive design. Exhibition audiences will be able to use tablets at the exhibition or their personal smart devices to 'revive' the oil miniatures and thus expand the historical reality, represented in the paintings, using technology. In the screen of the tablet the viewers will be able to see the miniatures, included in the painting, 'coming alive'. The software with animation and sound elements will be entwined with the physical environment, enrich the possibilities of experiencing art, enhance the viewer's interaction and provide more effective ways of articulating the painter's idea, as well as the knowledge of Lithuanian history, conveyed through the art.

What message do I want to send to the world?

Message one. 'The world is not reproduced as visible. It is made visible'. The idea, offered by Paul Klee, brings a huge and sometimes even incomprehensible aspiration – to create art, which would create a completely new world, an alternative for the real one, instead of merely making the world that we have now more beautiful.

Message two. In order to create art, you cannot draw inspiration and meaning from your own self. It has to be something more sustainable and

durable than our short and ever-changing inner state of mind. For me that 'something' is culture. In order to give my paintings meaning I use the references of spiritual and moral experience from the cultural vaults. Thus the vitality and continuity of culture depends on tradition. And what makes the contemporary tradition of modern culture different from the earlier is that it is reflective, i.e. based on conscious and focused interpretation of the cultural heritage, created earlier.

Message three. The basis of creativity is my country's historical-cultural context. Being a representative of abstract painting for many years, I've been drawing my inspiration from Baroque art. And that is not only because, looking from the historical perspective, Baroque is one of the steps towards the modern and abstract art. As we know, Baroque is an important period of culture and art in the Grand Duchy of Lithuania (GDL) – the time of its rise and prosperity. Answering the second part of the question regarding my plans during the festival, I'd say that the connections between Baroque and contemporary art, as well as the necessity to include the entire artistic heritage of Lithuania into the circulation of contemporary art has resulted in the major idea of this project – an attempt to actualise and find new meaning for the Baroque GDL painting heritage using the means of abstract painting and creating a series of compositions that are modern and yet based on that heritage. This will be a very liberal interpretation of the historical-cultural context, created in cooperation with Zita Tallat-Kelpšaitė, who has her own broad cultural and poetic view to historical events, as well as a very expressive and individual hand in painting.

What makes the 10 jours en Lituanie special and grand is that it will take place in the presence of great personalities – A. Sciolli, P. Greenaway and A. Sutkus, who could be justly put among the other 21st c. figures, such as G. Steiner, M. Foucaul, J. Dewey, A. MacIntyre, P. Manent, R. Rorty, C. R. Rogers, etc.

I am honoured to represent my country and introduce my works at the event at il Rivellino Gallery, initiated by Arminio Sciolli, which is an integral part of the 71st international Locarno Film Festival.

Since we are going to create a joint series of compositions on the topic of Lithuania's history and culture together with Zita Tallat-Kelpšaitė, known for her broad views, original thinking and sensitivity, I find our common creative experience very important. It will be interesting to hear a different view and find a common solution for the concept of the idea. Creativity is often determined by individual personal qualities that, I believe, we both have – rich imagination, rapid thinking, precision, flexibility, innovation, constructivism, curiosity, motivating stress, the need to improve and the ability to generate valuable new ideas. All that experience will influence further creative work and this stage of life.

INDISPENSABLE DEFENCE

JURGA BARILAITĖ,
interdisciplinary artist, painter, developer of assemblage, texts,
performances and video art

In Locarno I will show a performance – *Indispensable Defence*. This performance involves painting on the wall using boxing gloves. Usually while ▶

performing I use the possibilities of my body and attempt to create an extreme state of being for myself, as well as include the audience into a rational and expressive action – extreme emotions, physicality and fatigue fit right in there. That is a piece about art and sport, aggression and tenderness, striving for freedom and, at the same time, the necessity to defend that freedom. This performance was introduced in 2000 and I was sparing for a total freedom of expression against stereotypes, especially the sexist attitudes in the Lithuanian world of art, turned against the stereotypical image of a woman and a woman artist. And now, eighteen years later, the major accents have shifted a little bit, but remain important to this day. Keeping in mind the current social, political tensions and public phobias all over Europe and the world, I find it important not only to discuss and talk about freedom, but also take action to fight for it. As Arthur Rimbaud has said, it seems that we need a 'free freedom'. I hope that I manage to convey that message to the audience and, perhaps, get them involved in that free and crazy action.

Each journey and new people give a new spark for creation. I think that spark will be very bright.

INSTALLATION TO BE EATEN BY THE PARTY GUESTS

JOLITA VAITKUTĖ, artist

What I am planning for Locarno Festival is a tasty installation, made of deserts. This installation will create an image that will be eaten by the party guests. However, I hope that it won't be the only thing that I'll do – I'm looking forward to finding space not only for such a short-lived piece. I'm not completely sure of what that will be, but I hope to work with soil – that's my favourite medium.

A piece made of food is usually something everyone recognize. What makes it interesting is not the aesthetic part, but the fact that it will be destroyed by the people gathering at the party, who will also be able to enjoy its taste.

Each journey and new people give a new spark for creation. I think that spark will be very bright.

...REMEMBERING THE SOURCE OF THE NATION'S SPIRITUAL STRENGTH AND CREATIVITY

ZITA TALLAT-KELPŠAITĖ,
publisher of *JŪRA MOPE SEA* magazine

I am truly grateful for Arminio Scioli of il Rivellino Gallery for choosing *JŪRA MOPE SEA* magazine as the tribune for this important event. Introducing the art and culture of Lithuania, celebrating the 100th anniversary of its modern statehood, to Switzerland, the oldest democratic republic of Europe, is a responsible and very noble mission. I hope that the insights of artists and cultural figures, published in this magazine, will become an excellent introduction to Lithuania's history, writings, language, literature, art and public figures.

My painting invites to remember the source of the nation's spiritual strength and creativity, irrespective of the tools and forms, chosen by the artist.

瑞士为立陶宛一百周年纪念 庆祝十天

在立陶宛的十天的活动组织者，决定用十天在瑞士洛迦诺电影节上介绍立陶宛的艺术和文化，邀请不同领域和不同经历的人们来参加。

JŪRA MOPE SEA杂志也参加了此次活动，邀请立陶宛小组的参与者回答三个问题：

您为洛迦诺节带来了什么？您打算在那里做什么？

您希望通过工作向世界发送什么信息？

您希望为自己、您的工作，创造力和生活有获取哪些经验？

现代立陶宛建国100周年的信息

Jolanta Budriūnienė,
立陶宛 Martynas Mažvydas 国家图书馆文献遗产研究部主任

今年 Martynas Mažvydas 立陶宛国家图书馆受邀在国际洛迦诺电影节上介绍我们国家的文化，我们感到高兴和自豪。履行出版档案文件国家基金管理者的特殊使命，我们有机会通过举例说明最著名和最重要的立陶宛作品来介绍我国的历史和现代文化。因此，电影节的参与者将有机会探索我们的书展，重点是立陶宛的历史、语言、文学和艺术。我们认为，背景也会引出瑞士与立陶宛的历史联系以及我们计划使用说明性示例介绍的当前问题。

毫无疑问，我们所传递的信息是现代立陶宛建国100周年，这是我们今天的道路和我们希望未来走向的愿景。每次在任何国家谈论立陶宛的机会都意味着突出其形象，让外国公民有机会听取我们的主要成就，让

创造性人才感兴趣并为相互合作开辟更广阔的大门。这是国家图书馆的主要任务。

我们希望首先听到和看到它是很自然的。但不仅如此。这些活动创造了一个绝佳的机会，可以确认是什么让我们感兴趣，特殊，独特，以及我们可以提供什么来打动他人。另一方面，这也是回答我们与其他国家类似的问题的宝贵经验，我们在加强欧洲认同方面的合作机会，基于类似的价值观和传统。

创新立陶宛和达芬奇堡垒的全息图

Artūras Lukševičius,
Tikras Vaizdas MB负责人，管理HoPro品牌

我们正在带来我们已经开发和生产的创新设备：3D全息图和智能相框。在节日期间，我们将介绍3D全息视频动画——创新立陶宛和达芬奇堡垒 (<https://youtu.be/YUHfYeArdA4>)。

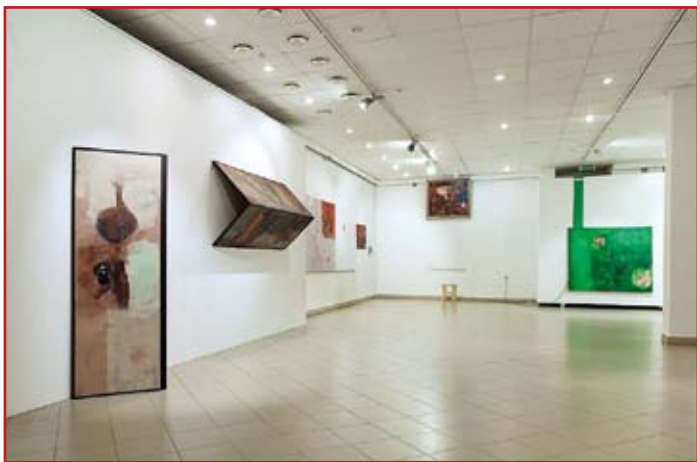
活动期间，我们还将推出全球级创新——智能相框。使用透明的LCD屏幕，我们可以显示3D可视化，让观众补充艺术品或突出其主要细节 (<https://youtu.be/keGcqFsJivs>)。

介绍智能相框，我们想要展示如何利用当代技术为博物馆和画廊的参观者创造附加价值，向他们展示各种艺术作品的主要方面。我们希望从洛迦诺活动的观众那里收到有关我们解决方案的观众反馈。我们也在寻找合作伙伴，他们有兴趣在2019年组织创新的国际展览。

‘绘画不反映世界，而是用艺术手段创造一个世界’

Irma Leščinskaitė, 艺术家

我来洛迦诺节带来了我的两首作品。第一部作品由六幅不同格式的画作组成：由Johann Sebastian Bach演绎的《3号D-dur管弦乐套房》，Velazquez演绎的《Las Meninas》，以及具有逼真微缩模型的抽象作品。第二部作品由三幅深色彩绘画组成。这些作品仿佛将我当前的艺术时期（连接技术与绘画）与时代联系起来，当时我的作品以巴洛克与抽象表现主义的反映为特色。这是从华丽的巴洛克风格的色彩表现到具有图形绘画和逼真绘制的微缩模型的2D绘画画布的过渡。在节日开幕期间，绘画中的彩绘微缩模型将提供使用增强现实技术的机会（由建筑师Gerda Antanaitytė和Andrius Laurinaitis介绍）。这将有助于实现项目的主要教育目的之一——将绘画的一部分带到交互式设计的层面。参展观众将能够在展览上使用平板电脑或他们的个人智能设备来“复兴”油画微缩模型，从而通过技术扩展绘画中所代表的历史现实。在平板电脑的屏幕上，观众将能够看到包含在画面“活着”中的微缩模型。具有动画和声音元素的软件将与物理环境交织在一起，丰富体验艺术的可能性，增强观众的互动，并提供更强大有力的方式来表达画家的想法，以及通过艺术传达的立陶宛历史知识。

我想向世界发送什么信息？

消息一。“绘画不反映世界，而是用艺术手段创造一个世界”。Paul Klee提出的这个想法带来了一个巨大的，有时甚至是难以理解的愿望——创造艺术，创造一个全新的世界，一个真正的世界的替代品，而不仅仅是让我们现在拥有的世界更加美丽。

消息二。为了创作艺术，你无法从自己的灵感中汲取灵感和意义。它必须比我们短暂且不断变化的内心状态更具可持续性和持久性。对我来说，‘某事’是文化。为了给我的绘画意义，我使用了文化矿山的精神和道德经验的参考。因此，文化的生命力和连续性取决于传统。而现代文化的当代传统与之前的不同之处在于它是反思性的，即基于对早期创造的文化遗产的有意识和有针对性的解释。

消息三。创造力的基础是我国的历史文化背景。作为抽象绘画的代表多年，我一直在从巴洛克艺术中汲取灵感。这不仅是因为从历史的角度来看，巴洛克是走向现代和抽象艺术的步骤之一。众所周知，巴洛克是立陶宛大公国（GDL）文化艺术的重要时期——它的兴起和繁荣时期。在节日期间回答关于我的计划的问题的第二部分，我要说巴洛克与当代艺术之间的联系，以及将立陶宛的整个艺术遗产纳入当代艺术流通的必要性导致了这个项目的主要思想——尝试使用抽象绘画手段实现并发现巴洛克GDL绘画遗产的新意义，并创造一系列现代而又基于该遗产的作品。这将是与Zita Tallat-Kelpšaitė合作创造的历史文化背景的非常自由的解释，她对历史事件有着广泛的文化 and 诗意态度，以及非常富有表现力和个人的绘画风格。

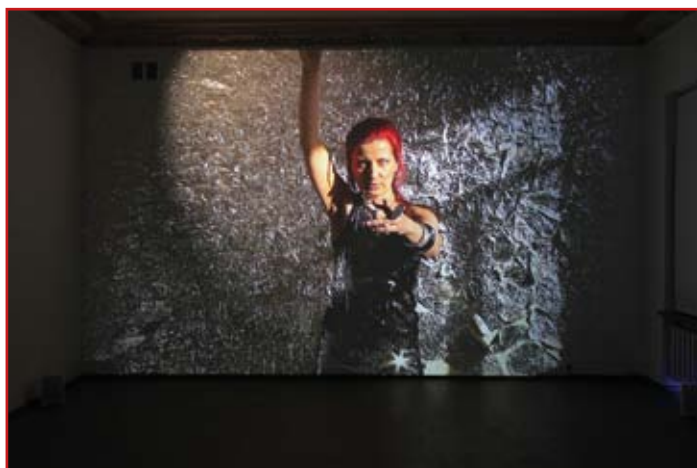
是什么让在立陶宛的十天这个活动特别和宏伟，它将在伟大的人物 - A. Sciolli, P. Greenaway和A. Sutkus的存在下进行，他们可以被公正地列于另一些21世纪人物之中，如G. Steiner, M. Foucaul, J. Dewey, A. MacIntyre, P. Manent, R. Rorty, C. R. Rogers等。

我很荣幸代表我的国家，并在由Arminio Sciolli发起的il Rivellino画廊举办的活动中介绍我的作品，这是第71届国际洛迦诺电影节不可分割的一部分。

由于我们将与Zita Tallat-Kelpšaitė一起创建一个关于立陶宛历史和文化主题的联合系列作品，Zita Tallat-Kelpšaitė以她广泛的观点，原创思维和敏感性而闻名，我发现我们共同的创作经历非常重要。听取不同的观点并找到理念概念的共同解决方案将会很有趣。创造力往往取决于个人品质，我相信，我们都有——丰富的想象力、快速的思考、精确、灵活、创新、建构主义、好奇心、激励紧张、改善需要和产生有价值新想法的能力。所有这些经历都将影响进一步的创造性工作和生命阶段。

不可或缺的防御

Jurga Barilaitė, 跨学科艺术家、画家、装配、文本、表演和录像艺术的开发者

在洛迦诺，我将展示一场表演——不可或缺的防守。这种表现涉及使用拳击手套在墙上绘画。通常在表演时我会利用自己身体的可能性，尝试为自己创造一种极端的存在状态，并将观众纳入理性和表达的行动——极端情绪，身体和疲劳都适合在那里。这关于艺术和体育，侵略和温柔，争取自由，同时捍卫自由的必要性。这种表现是在2000年引入的，我一直在争取完全自由的表达形式，反对固有成见，特别是立陶宛艺术界的性别歧视态度，反对对一位女性和一位女艺术家的设定固有成见形象。而现在，十八年后，主要的口音已经发生了一些变化，但至今仍然很重要。牢记当前整个欧洲和世界的社会，政治紧张局势和公众恐惧症，我发现不仅要讨论和谈论自由，而且要采取行动为之奋斗。正如Arthur Rimbaud所说，似乎我们需要一个“自由的自由状态”。我希望我能够向观众传达这一信息，或许让他们参与到那种自由而疯狂的行动中。

装置可由派对客人食用

Jolita Vaitkutė, 艺术家

我计划的洛迦诺节是一个美味装置，由沙漠制成。此装置将创建一个将由聚会客人吃掉的图像。但是，我希望它不会是我唯一能做的事情——我期待着为这样一个短命的作品寻找空间。我不完全确定会是什么，但我希望能与土壤合作——这是我最喜欢的媒介。

食物制成的东西通常是每个人都认可的东西。让它变得有趣的不仅仅是美学部分，而是它将被聚会的人们摧毁，他们也将能够享受它的品味。

每一次旅程和新人都为创作提供了新的火花。我觉得火花会非常明亮。

...铭记民族精神力量和创造力源泉

Zita Tallat-Kelpšaitė,
JŪRA MOPE SEA杂志出版者

我非常感谢il Rivellino画廊的Arminio Scioli选择JŪRA MOPE SEA杂志作为这一重要活动的讲坛。介绍立陶宛的艺术和文化，在最古老的欧洲民主共和国瑞士庆祝其现代建国100周年，是一项负责任和非常崇高的使命。我希望本杂志上发表艺术家和文化人物的见解将成为立陶宛历史、著作、语言、文学、艺术和公众人物的精彩介绍。

我的画作邀入铭记民族精神力量和创造力源泉，不论艺术家选择何种工具和形式。

'CONNECTING MINDS, CREATING THE FUTURE'

'Connecting Minds, Creating the Future' – this is the optimistic and hopeful theme of the world EXPO 2020, which will start on 20 October 2020 in Dubai, United Arab Emirates, and take place for the entire half of a year. More than 170 states have confirmed their participation and signed agreements. The exhibition, situated in a territory of more than four square kilometres, will feature an individual pavilion for each participating state and is expected to be attended by 25 million visitors.

Lithuania has been participating at these exhibitions since 1900 with a particularly successful introduction to the world during the Interwar period in 1937 in Paris and 1939 in New York, has not missed a single EXPO since 1992, has ratified the Convention on International Exhibitions, is a member of the Bureau of International Exhibitions since 2009 and continues this consistent and important international activity.

JŪRA MOPE SEA magazine focused a lot of attention on the three-month international EXPO 2017, which took place in Astana, the capital of Kazakhstan, and revolved around the theme of the 'Future Energy'. During the preparations for the EXPO in Dubai, we are planning to update our readers on various preparation stages and processes, focusing special attention on Lithuania's participation and appropriate introduction at this important global parade of minds and spirit, science and creativity, innovation and technology.

The guest of this issue of the magazine is Romas JANKAUSKAS, Chief Ministerial Adviser of the Ministry of Environment, who has conducted the Lithuanian team in preparations and during the participation for already six international and global EXPO events.

Mr Jankauskas, your experience in this multifaceted scope work is huge. Does this experience and accumulated knowledge make the preparations for a new EXPO easier? When do these preparations begin and what are the first steps?

After being granted the right to organise the international EXPO (the United Arab Emirates succeeded back in autumn of 2013), the organising country takes some time to continue the preparations and then officially invites the governments of the other states of the world to make their decision regarding the participation. Lithuania received the invitation in April 2016, but neither the

previous, nor the current government made haste to make the decision. At first the participation was included into the action plan of the new government programme and later discussed during one of the meetings. The successful visit of the President of the Republic of Lithuania to the UAE last November was a good incentive to make the decision. The resolution regarding Lithuania's participation at EXPO 2020 was made right after the visit, appointing the Ministry of Environment to organise Lithuania's introduction jointly with the Ministry of Transport and Communications and the Ministry of Economy. The decision was communicated to the UAE Government through the diplomatic channels at the beginning of this year. In order to participate at the exhibition, we must develop the concept of the pavilion, organise the tender for the architectural project and begin the preparations for the construction already this year – this is what we have actually been recently doing.

My personal experience, as well as the institutional memory (the Ministry of Environment has been responsible for Lithuania's introduction at eight EXPOs over the past 20 years) are very useful, but each case brings the same external issues – we take too much time to make the decision regarding the participation, looking at our stalling neighbours, then there is the dispute over the concept of who should organise our country's introduction at the EXPO, then delays in funding and finally racing to have everything done on time – complex public procurement procedures are certainly not helping here.

What makes the future EXPO in Dubai special?

The main theme of the exhibition is 'Connecting Minds, Creating the Future' with subtopics of 'Sustainable Development', 'Mobility', 'Opportunities'. The EXPO will take place for a half of a year from 20 October 2020 to 20 April 2021. The winter season was chosen due to climatic conditions (immense heat during the summer season), plus, in 2021 the UAE will be celebrating the golden anniversary of 50 years as a state (UAE was established on 2 December 1971). The event is expected to attract the absolute majority of the states of the world and approximately 25 million visitors.

This will be one of the most ambitious international projects of the 21st century. This is the first time for the EXPO to take place in this interesting region, located between Africa, Asia and Europe. The presumably private Arab world will host probably one of the most open EXPOs throughout the entire history with as many as three quarters of all visitors of the event coming from other states of the world. This is also the first time for all participating countries to have their own individual pavilions.

Lithuania has been allocated a plot of 1 550 m², the participation contract has been already prepared and negotiated, and the tender for the project of the pavilion has already begun. Our plot is located in the central Sustainability zone, which is very versatile, covering any theme (renewable energy, transport, tourism, life sciences, etc.), with the neighbouring pavilions of Germany, Spain, Czech Republic, Sweden and Poland. The construction of the pavilion should be completed the next year with 2020 at the latest.

Being a global hub for transport, tourism and trade, as well as a priority target market for Lithuanian exports, UAE should attract our businessmen and encourage them to contribute to Lithuania's participation at the EXPO by private funds, but it is very important to secure state funds as well. We already know some of the budgets of the other countries: Germany – 50, Luxembourg – 25, Switzerland – 19, Czech Republic – 10 million euros. Lithuania and Latvia have calculated that their successful participation at the EXPO requires at least 6.5 million euros each.

The beginning of the EXPO 2017 in Astana brought negative reactions regarding allegedly wasted money and rebuke regarding the concept of the pavilion, etc. These opinions mostly came from people, who have never been to the Lithuanian pavilion or Kazakhstan. However, when Lithuania's participation was highly acknowledged by professionals, earned a prestigious award – the main prize of the *Exhibitor Magazine* in the category of 'Elements and Details' and when Romas Jankauskas, Commissioner of Lithuanian section, elected as the Chairperson of the College of Commissioners and Steering Committee, received a golden medal for the successful participation on behalf

of all the official participants, these facts were taken for granted. Does this show an example of the Lithuanian mentality or is it common to all countries participating at the EXPO?

Negative reactions usually come from companies that have lost the tender and can't make peace with the fact that the creative offer implemented or the implementation services rendered weren't theirs. Once they're out in public, these negative reactions help the EXPO sceptics to delay the funding, which results in possible problems in the future.

Meanwhile, success is often taken for granted, no matter that it was achieved at the price ten times smaller and the minimum resources – the preparations for several of the recent events were completed with a couple of young helpers, while other teams have a dozen or even several dozens of people.

What are the greatest challenges, faced by the countries preparing for the EXPO, how do they manage to overcome them and what are the best ways to avoid them to be able to use the preparation time for creative ideas and constructive activity?

World EXPO is a rather complex project, posing challenges both for the participants and organisers, who often do it for the first time (just like the United Arab Emirates, by the way). The UAE team is very smart and good-natured. Their representatives (including even the highest governmental officials) have visited previous world EXPOs numerous times – Yeosu (South Korea), Milan (Italy), Astana (Kazakhstan) – carefully examining these processes, looking for ways to avoid possible mistakes and make their event the best EXPO ever. Hopefully, they will succeed. Talking about the participants, the majority of the states are well-aware of the excellent perspectives and huge potential, offered by the region hosting this event, which made it quite easy for them to make the decision regarding the participation and now they allocate huge funds for this cause. Of course, participation at such events is the easiest for the developing countries, which get mandatory financial support from the organisers, and the richest countries. Introducing yourself to the world being a smaller country or having fewer possibilities (like us, for example) is a complex challenge.

What about Lithuania's preparation for EXPO 2020? What decisions and works does it involve? Can you already see the vision of Lithuania's introduction based on the theme of 'Connecting Minds, Creating the Future'?

Early this year we created a coordinating commission of representatives from various ministries, business associations, science, culture and self-government institutions. It has already discussed various directions of the concept of participation several times. The initiative for the preparations of the thematic plan belongs to the Ministry of Economy. There were also meetings with representatives of Saulėtekis and Santaka valleys, Vilnius Tech Park, BOD Group, producing solar panels, as well as members of the Lithuanian Association of Resorts, Tourism Council and other interested groups. Everyone is showing great interest in going to the EXPO to introduce the products that they develop and produce. Of course, that is, if nothing changes and Lithuania does indeed take part at the EXPO.

We want to introduce Lithuania as a state that is modern, unique and open to the world. Lithuania is indeed a modern country from all perspectives. The basis of our success in business and country's leadership is the achievements in the fields of information technology, life sciences and lasers. Lithuania can truly be proud of the real values – nature that is almost untouched by the human hand and the unique landscape, the Curonian Spit, Vilnius Old Town, Interwar architecture in Kaunas and many other unique aspects. Lithuania is open to the world. Our geographic location and multiculturalism is attractive for foreign capital investors. In three decades (Lithuania will celebrate the 30th anniversary of our Independence) we have firmly integrated into the European Union, NATO and OECD, actively participating at various global projects.

The Lithuanian pavilion at the World EXPO 2020 in Dubai will be located on an individual 15.5 acre plot near Germany, Spain, Sweden, Poland, Brazil and other states of the world. The 800–1200 m² pavilion will introduce Lithuania and its achievements in the fields of sustainable development, high technology and scientific innovations using traditional materials and high-end technology, holograms, visual materials and artistic installations. We hope that the building of the pavilion will be distinguished by its original architecture and built using materials and technology, developed in Lithuania.

Just like at the previous EXPO events, we are planning to organise business visits, scientific conferences, tourism presentations and other events that focus on the theme of the EXPO throughout the entire event. We are hoping to celebrate Lithuania's National Day on 16 February – the Restoration of Lithuanian Statehood, or the 11 March – Restoration of Lithuania's Independence. During various cultural events Lithuania will introduce modern and traditional art and promote Kaunas as the European Capital of Culture of 2022. It would be very symbolic to exhibit one or several paintings of M. K. Čiurlionis at the Lithuanian pavilion during EXPO 2020. It could become a checkpoint of our genius' works between the exhibition of Symbolism in the Baltic States at Musée d'Orsay in Paris and the recently-opened art museum, daringly called Louvre Abu Dhabi.

Lithuania has not made any official embassy connections with the United Arab Emirates so far. There is a feeling that the upcoming world EXPO in Dubai could become a pretence for

making them now. Would the presence of the UAE embassy in Vilnius or Lithuania's embassy in Abu Dhabi make any cardinal changes in the direction, scope or forms of Lithuania's participation at the EXPO in Dubai?

Lithuania and UAE are in very good terms despite the fact that the Lithuanian Ambassador for UAE is currently residing in the Egyptian capital of Cairo and the UAE Ambassador for Lithuania is working in Warsaw. Dr Yousif Eisa Hassan Al Sabri, Ambassador of the United Arab Emirates for Lithuania, has visited Lithuania with various delegations or business missions numerous times and is constantly showing his attention to Lithuania's preparations for the EXPO 2020.

UAE, ranked as one of the Top 10 of the richest states in the world, is a global hub for transport, tourism and trade, as well as a priority market for Lithuanian exports. Our food companies, furniture and technological equipment producers are already successfully exporting their goods to UAE. Lithuania sees great potential for cooperation in the fields of information and financial technology, renewable energy (especially solar panels), health and life sciences.

The visit of the President of the Republic of Lithuania to the UAE last November was a great breakthrough in the development of the relations between the two states. The visit involved signing a memorandum of understanding between Lithuania and the UAE regarding cooperation in the fields of renewable energy and energy saving, which will become the basis for promoting investments in renewable energy, the development of energy saving technology and implementation of scientific research and joint projects. Thus, we can already see wide opportunities for the strong industry of Lithuanian solar energy, which has already firmly established in global markets and can offer the UAE market a new generation of solar modules that are known for their high efficiency, longevity and are adapted for the UAE climate.

Increasing bilateral cooperation, growing business interests and active Lithuanian community, which is largest in the region, gives premise to hope that the Lithuanian embassy for the UAE will soon open its door in Abu Dhabi, with direct flights connecting Vilnius and Dubai. The two countries getting closer on the eve of the event make Lithuania's participation at EXPO 2020 even more important.

Thank you for the conversation.
Interviewed by Zita Tallat-Kelpšaitė

“联络思想，创造未来”

“联络思想，创造未来”——这是世界2020年世博会乐观而充满希望的主题，将于2020年10月20日在阿拉伯联合酋长国迪拜开幕，并将举行办半年。170多个国家已确认参与并签署了协议。

该展览位于超过四平方公里的面积内，将为每个参与国家设立一个独立的展馆，预计将有2500万参观者。

立陶宛自1900年参加这些展会，1937年在巴黎，1939年在纽约，在两次世界大战期间特别成功地融入世界，自1992年以来没有错过任何一届世博会，已批准了国际展览公约，自2009年以来成为国际展览办公室成员，继续这一持续而重要的国际活动。

JŪRA MOPE SEA杂志专注于2017年为期三个月的2017年国际世博会，该展览会在哈萨克斯坦首都阿斯塔纳举行，围绕“未来能源之光”主题展开。在迪拜世博会筹备期间，我们计划我们的读者更新各种准备阶段和过程，重点特别关注立陶宛的参与和适当引进的思想和精神、科学性和创造性、创新和技术的这一重要的全球性传播。

这本杂志的嘉宾是立陶宛环境部顾问 Romas JANKAUSKAS，他曾在六次国际全球世博的筹备期间和活动期间指导立陶宛团队。

欧洲之间的这个有趣地区举行。可能阿拉伯世界可能是世界上最开放的世界之一。这也是所有参与国家首次拥有自己的展馆。

立陶宛已划定了1 550平方米的土地，参与合同已经准备和谈判，招标已经开始。我们的地块位于中部可持续发展地区，这是非常灵活，覆盖所有主题（可再生能源、交通、旅游、生命科学等）并与德国、西班牙、捷克、瑞典和波兰的展馆相邻。展馆的建设最迟应在2020年完成。

作为交通、旅游和贸易的全球接口，以及对立陶宛出口的首要目标市场，阿联酋肩负吸引我们的商家，并鼓励他们通过民间资金参与世博为立陶宛作出贡献，但同样非常重要保障资金状态。我们已经了解其他国家的一些预算：德国 - 5000万欧元，卢森堡 - 2500万欧元，瑞士 - 1900万欧元，捷克共和国 - 1000万欧元。立陶宛和拉脱维亚已经计算出他们成功参加世博会需要650万欧元。

2017年世界博览会在阿斯塔纳举行，对涉嫌浪费金钱和对展馆概念的谴责等做出了负面反应。这些意见尚未列入立陶宛馆或哈萨克斯坦。然而，当立陶宛的参与得到专业人士的高度认可时，获得了一项著名的奖项，展商杂志主要因素和细节奖，当Romas Jankauskas，立陶宛部分专员，作为专员学院的和指导委员会主席，代表整个立陶宛团队成功参与取得金牌，这些事实是理所当然的。这是否是立陶宛心态显示的一个例子，还是所有参加世博会的国家都很常见？

负面反应通常来自失去投标的公司，并且由于实施的创意要约或所提供的实施服务不属于他们而无法实现和平。一旦他们公开露面，这些负面反应有助于世博会怀疑论者推迟拨款，这将导致未来可能出现的问题。

同时，成功通常被认为是理所当然的，无论是以小十倍的价格和最小的资源实现的——最近几个事件的筹备工作是由几个年轻的帮助者完成的，而其他团队则有十几个或者甚至几十人。

最大的挑战是什么，他们如何管理它们以及我们如何管理它们？

世博会是一个相当复杂的项目，对

Jankauskas先生，您在这个多方面范围工作中的经验是巨大的。这种经验和积累的知识是否使新世博会更容易？这些准备工作何时开始，第一步是什么？

在取得全球世博会举办权（阿拉伯联合酋长国于2013年秋季成功）后，组织国将关于参与者作出决定。立陶宛于2016年4月收到邀请，但最后一任政府和现任政府都没有做出决定。起初，参与者被纳入新政府起草的行动计划，随后在其中一次会议期间进行了讨论。去年11月阿联酋的最后一次访问是做出决定的良好动力。关于立陶宛参加2020年世博会的决议在访问后立即通过，任命环境部与交通部以及经济部共同组织立陶宛的介绍。该决定是在今年年初通过官方沟通渠道传达给阿联酋政府的。为了参加展览，我们必须从今年开始发展展馆概念，组织建筑项目招标。

我的个人经历以及机构记忆（环境部负责立陶宛过去20年在八个世博会上的介绍）非常有用，但每次情况也带来了相同的外部问题。我们花费太多时间在参与上面做决定，看我们安装的展位，然后关于这个概念的争议，或者谁应该组织我们国家在世博会上的介绍，然后是资金的延迟最后是追溯到每件事必须按时完成——复杂的公共获取流程在这里没有帮助。

是什么让未来的迪拜世博会特别？

展览的主题是“联络思想，创造未来”与副主题“可持续发展”，“流动性”，“机遇”。世博会将于2020年10月20日至2021年4月20日举办半年。由于气候条件（夏季更热），冬季被选中，2021年阿联酋将庆祝建国50年金色周年（阿联酋成立于1971年12月2日）。该活动预计将吸引2500万游客。

这将是21世纪最雄心勃勃的国际项目之一。这是世博会首次在非洲、亚洲和

参与者和组织者提出了挑战，他们经常是第一次这样做（顺便说一下，就像阿拉伯联合酋长国一样）。阿联酋非常聪明，善良。他们的代表（甚至包括最高政府官员）多次访问过世界博览会——丽水（韩国），米兰（意大利），阿斯塔纳（哈萨克斯坦）——仔细研究这些过程，寻找避免可能出错的方法并在举办活动时做出有史以来最好的世博会。希望他们能成功。谈到参与者，大多数国家都非常清楚这个活动所在区域提供的优秀观点和巨大潜力，这使他们很容易做出参与决定，现在他们为了这个原因分配了巨额资金。当然，参加此类活动对于发展中国家来说是最容易的，这些国家得到了组织者和最富裕国家的强制性财政支持。向世界介绍自己是一个较小的国家或具有较少的可能性（例如我们）是一个复杂的挑战。

那么立陶宛为2020年世博会做准备呢？它涉及哪些决定和工作？您能否根据“联络思想，创造未来”这一主题看到立陶宛引入的愿景？

今年年初，我们成立了一个由各部委，商业协会、科学、文化和自治机构代表组成的协调委员会。它已经多次讨论了参与概念的各个方向。制定专题计划的倡议属于经济部。还与Saulėtekis和Santaka谷区代表、维尔纽斯科技园、BOD集团、生产太阳能电池板以及立陶宛度假协会、旅游理事会和其他有关团体的成员举行了会议。每个人都对参加世博会介绍他们开发和生产的产品表现出极大的兴趣。当然，如果没有任何变化，立陶宛的确要参加世博会。

我们想把立陶宛介绍为一个现代、独特和对世界开放的国家。从各个方面来看，立陶宛确实是一个现代化的国家。

我们在商业和国家领导地位取得成功的基础，是信息技术、生命科学和激光领域的成就。立陶宛可以为真正的价值观感到自豪——没有经过人类破坏的独特自然景观、库尔斯沙嘴、维尔纽斯旧城区，考纳斯的战时建筑以及许多其他独特方面。立陶宛对世界开放。我们的地理位置和多元文化对外国投资者具有吸引力。三十年（立陶宛将庆祝我们独立30周年），我们已牢固地融入欧盟、北约和EBPO，积极参与各种全球项目。

2020年迪拜世界博览会的立陶宛馆将位于德国、西班牙、瑞典、波兰、巴西和世界其他国家附近的15.5个地块上。800-1200平方米展区将推出立陶宛和它在可持续发展方面的成就，高新技术和使用传统材料和高端技术、全息图、视觉材料和艺术装置科学创新的领域。我们希望展馆的建筑将以其原有的建筑风格为特色，并利用立陶宛开发的材料和技术进行开发。

就像之前的世博会活动一样，我们计划在整个活动期间组织商务访问，科学会议、旅游展示和其他关注世博会主题的活动。我们希望以庆祝2月16日立陶宛国庆日——立陶宛恢复建国，或3月11日——立陶宛恢复独立。在各种文化活动中立陶宛将引入现代和传统艺术，促进考纳斯成为2022年欧洲文化首都。在2020年世博会期间在立陶宛馆展出M.K. Čiurlionis的图片的一个或几个将是非常有象征性的，它可能成为一个展览象征天才工作的检查点，是在巴黎的波罗的海国家奥赛博物馆和最近开业的艺术博物馆，大胆称为卢浮宫阿布扎比。

到目前为止，立陶宛与阿拉伯联合酋长国没有正式使馆联系。有一种感觉，即将在迪拜举办的世博会可能成为现在制

造联络者们的理由。将在维尔纽斯的阿联酋大使馆或在阿布扎比的立陶宛大使馆的存在使得立陶宛参与在迪拜世博会有任何的方向、范围或形式的基数变化？

立陶宛和阿联酋条件非常好，尽管立陶宛的阿联酋大使目前居住在开罗的埃及首都且阿联酋的立陶宛大使是工作在华沙。阿拉伯联合酋长国驻立陶宛大使Yousif Eisa Hassan Al Sabri曾多次访问各代表团和商贸团，并不断呈现他对立陶宛在2020世博会准备的关注。

阿联酋列为世界上最富有国家前10名中的一个，是一个运输、旅游和贸易全球点，以及立陶宛出口优先市场。我们的食品公司、家具和技术设备生产商已成功将产品出口到阿联酋。立陶宛看到在信息和金融技术、可再生能源（特别是太阳能电池板）以及健康和生命科学领域开展合作的巨大潜力。

11月的最后一次是两国关系发展的重大突破。此次访问涉及签署立陶宛与阿联酋之间关于可再生能源和节能领域合作的谅解备忘录，这将成为促进可再生能源投资项目的基石。因此，我们已经可以看到立陶宛太阳能的开展机会，这已经牢固建立了全球市场并能为阿联酋市场提供新一代被称为高效率、寿命和适合于太阳能电池组件的适合阿联酋气候的强势产业。

增加双边合作，不断增长业务利益以及活跃立陶宛社会——这是该地区规模最大的、给人前提希望阿联酋为立陶宛使馆将很快打开其在阿布扎比的大门，与连接维尔纽斯和迪拜直航。两国在活动前夕越来越接近，这使得立陶宛参加2020年世博会的活动甚至更加重要。

谢谢您参加访谈。

Zita Tallat-Kelpšaitė采访

KLAIPĖDA

Chose Blue Economy and Fast Solutions

25 thousand new jobs, 2 000 new companies, 1.5 billion EUR of new investments, 200 % export growth, a 40 thousand increase in Klaipėda's population, doubling salaries and 400 thousand tourists – this is Klaipėda's ambition for economic breakthrough by 2030. Klaipėda was the first in Lithuania to choose the strategy of developing blue economy. The joint team, consisting of representatives from Klaipėda municipality, the port, science, industry and business, consultants, as well as more than 300 professionals from various fields picked the major directions and economic specialisation for the city's development. Klaipėda decided to take the path of blue breakthrough and has set a goal of becoming a city of blue economy and fast global-level solutions.

The goal of turning back the wave of emigration

During the preparation of the strategy the partners were consulted by Ernst & Young Baltic, who prepared the scenarios of Klaipėda's economic modelling and development. According to Oxford Economics econometric forecasting, in twelve years Klaipėda's population could shrink to a mere 126 thousand citizens (there were 154 thousands in 2016), unless some groundbreaking action is taken. It would bring dramatic results on all levels.

'Together with our partners we decided that the scenario of thinning population and vegetation doesn't fit our city. We chose an ambitious way of economic breakthrough. Our goal is to create better conditions for business, provide our citizens with better conditions of career-making and earning competitive salaries, as well as become a reliable and progressive partner for our investors. We want to turn Klaipėda into the best place to live, work and invest in the Baltic region,' says Vytautas Grubliauskas, Mayor of Klaipėda city.

The municipality, the port, business and science is engaged in proactive work to find the best and most efficient solutions for the development of the city's economy in order to help Klaipėda turn back the wave of emigration. Klaipėda 2030 strategic measures are focused on attracting industrial and new investments that create high added value, improving work efficiency, ensuring competitive salaries, as well as cooperation between science and business in developing industrial and engineering training programmes, which would help retain the youth and educate new professionals according to the market needs.

More than 100 measures, indicated in the strategy and the action plan, will be implemented by a team of partners – Klaipėda Municipality Administration, Klaipėda State Seaport Authority, Klaipėda University, Klaipėda Free Economic Zone (FEZ) Management Company, the Association of Klaipėda's Industrialists, as well as Klaipėda Chamber of Commerce, Industry and Crafts.

United strategic partners

Klaipėda 2030 is a strategy of compromises, developed for the purpose of cooperation and unity between the city's strategic sectors in order to achieve common goals. Namely the city's common vision and agreement regarding its economic development is regarded as the greatest value.

'Knowing the city's common economic vision and taking fast, focused and coordinated action

together with the entire community is crucial in modelling the directions of attracting new investors. The latter is a result of a joint work and some of the incoming projects will depend not only on the effort of the free economic zone, but also the decisions that our partners make. Therefore, I am truly glad that the Municipality Administration resolved to initiate this dialogue and did not hesitate to include the business community. Now together we must think of the new technology, modern production and prepare to compete for the new fields of industry, where we can offer our greatest knowledge and experience – plastics, metal processing, electronic car components, logistic chain management and technological solutions. This will raise the citizen's salaries and create an opportunity for them to come back,' says Eimantas Kiudulas, CEO of Klaipėda FEZ – the most successful free economic zone in the Baltic region.

During the preparation of Klaipėda's strategy for economic breakthrough, the experts of Ernst & Young Baltic stated that the process of preparing the strategy and measures was exceptional and there was no precedent of such a well-structured process, which would involve all responsible parties, in Lithuania before. According to experts, Lithuanian authorities keep referring to Klaipėda 2030 as an exemplary innovative practice of modern management.

Klaipėda 2030 economic development strategy has already been noticed abroad. It was included into the Top 10 best city foreign direct investment (FDI)

promotion strategies at Emerging Europe Awards for Central and Eastern European growth in 2017.

The city opens its economic specialisation

So far regarded as a city of rather narrow specialisation, focusing on the port and logistics, Klaipėda decided to expand and develop fields of high added value in order to compete with Vilnius, Kaunas, as well as Northern and Eastern European regions.

'In order to move forward we must not only create a counter-balance for Vilnius-Kaunas metropolitan area, but also become an attractive location for investments, various fields of industry and business specialisations. The strategy and the model for interinstitutional-business-science cooperation is already becoming an impulse and basis for the development of the entire Klaipėda region,' says the Mayor of Klaipėda city.

Klaipėda's Economic Development Strategy for 2030 features four priority directions. The city will strengthen and develop marine economy, bioeconomy, advanced industrial economy, as well as creative industries' and service economy. In order to make the development of these directions possible, the city will also invest into three priority fields: creating favourable conditions for business, investors and talents, developing an innovative education system, which meets the needs of tomorrow's economy, seeking to turn Klaipėda into an attractive, engaging and accessible centre of the region.

Some of the major works that have been already launched or will be in the near future include attracting new flights to Palanga, new ferry lines to Sweden and Germany, as well as opening an international school. Klaipėda ID, working on Klaipėda's economic development has been successfully transformed into a multifunctional service centre for business, investors and talents. The priority measures include gathering bioeconomy and marine clusters developing a business accelerator and creating a team, responsible for attracting smart-city robotics solutions at Klaipėda City Municipality Administration. A huge attention will be focused on high quality of public services and fast solutions – working with the city's marketing and developing the range of one-stop or online municipality services in order to ensure the investors' fast and convenient settlement in Klaipėda.

Development of priority fields

Klaipėda aims to become the major gate of marine trade in the Eastern Baltics, while the integrated complex of the port, logistics and industry is supposed to service 15 per cent of the cargo of the East coast of the Baltic Sea. The city will also develop the LNG cluster, creating and developing clean LNG technology.

'I have no doubts that the maximum development of the port with the external port will bring Klaipėda back for a new life. Due to historical circumstances our port is in the city and thus we have to find smart and sustainable ways to use this opportunity. We are Klaipėda citizens and our common goal is to make our city alive and an attractive place to live, work, create and settle for young people. The port's development may create a unique opportunity for the scientific institutions in Klaipėda – the dialogue between the port and science is especially important,' says Arvydas Vaitkus, CEO of Klaipėda State Seaport Authority.

Strategic partners will create a bioeconomic cluster, where science and business, working in the fields of chemistry, timber and biotechnology, will be able to cooperate in developing and applying the clean technology and bioproducts, as well as waste management and processing technology.

In terms of bioeconomy, Klaipėda's scientists will actively participate in the Baltic Sea marine blue technology research programmes. Science and business will cooperate in developing marine biotechnologies and the region's aquaculture. The strategic partners have also set a goal of becoming a leading Lithuanian region in the use and production of renewable energy.

Klaipėda is planning to develop advanced industry and to become the 4.0 Competence Centre of the region by 2030. The city, the FEZ, as well as associations of industry and business will seek to attract new investors to create technology of high added value – developers and producers of electric, autonomic systems, robots and robotics equipment, as well as LNG technology. Companies established in Klaipėda will create automation solutions for industry, logistics and transport.

In terms of creative and service economy, the strategic partners are planning to turn Klaipėda into the developer of technology and innovations instead of being a consumer of other countries' solutions. Klaipėda aims to attract foreign service centres, which would provide solutions and ensure IT, engineering and technological functions for logistics and industrial companies. The city will also continue to develop the cluster of creative industries, which will create innovative digital and engineering solutions for Lithuanian and foreign business.

Klaipėda will also aim to establish its positions in the fields of marine and wellness tourism, as well as to become a city of business and conference (MICE) tourism in the East Baltic region. ■

The detailed Klaipėda 2030: Economic Development Strategy and Action Plan is available online at: www.klaipeda2030.lt.

克莱佩达选择蓝色经济和快速解决方案

25,000个新工作岗位, 2,000个新公司, 15亿欧元新投资, 200%出口增长, 克莱佩达人口增加4万, 工资增加一倍以及40万游客 —— 这是克莱佩达到2030年实现经济突破的雄心。

克莱佩达是立陶宛第一个选择发展蓝色经济战略的城市。由克莱佩达市的代表、港口、科学、工业和商业顾问以及来自各个领域的300多名专业人士组成的联合团队为该市的发展选择了主要方向和经济专业。克莱佩达决定走上蓝色突破的道路, 并设定了成为蓝色经济城市和快速全球级解决方案的目标。

遏制移民浪潮的目标

在制定战略期间, 安永会计师事务所咨询了合伙人, 他们准备了克莱佩达经济建模和发展的方案。根据牛津经济学的计量经济学预测, 十二年来, 克莱佩达的人口可能会减少到只有12.6万人(2016年有15.4万人), 除非采取一些突破性的行动。它将在各个层面带来戏剧性的结果。

“与我们的合作伙伴一起, 我们认为‘散射’和植被的情景不适合我们的城市。我们选择了雄心勃勃的经济突破方式。我们的目标是为企业创造更好的条件, 为我们的公民提供更好的职业生涯条件和赚取有竞争力的薪酬, 以及成为我们投资者可靠和进取的合作伙伴。我们希望将克莱佩达变成在波罗的海地区生活、工作和投资的最佳地点。”克莱佩达市长 Vytautas Grubliauskas说。

市政当局、港口、商业和科学部门正在积极开展工作, 为城市经济的发展寻找最佳和最有效的解决方案, 以帮助克莱佩达扭转移民浪潮。克莱佩达2030年战

略措施的重点是吸引工业和新投资, 创造高附加值, 提高工作效率, 确保有竞争力的薪酬, 以及科学和商业之间在开发工业和工程培训计划方面的合作, 这将有助于留住青年和根据市场需求教育新的专业人士。

战略和行动计划中指出的100多项措施将由合作伙伴团队实施 —— 克莱佩达市政府、克莱佩达州海港管理局、克莱佩达大学、克莱佩达自由经济区(FEZ)管理公司、克莱佩达工业家协会、以及克莱佩达商业、工业和工艺品协会。

联合战略伙伴

克莱佩达2030是一种妥协战略, 旨在实现城市战略部门之间的合作与团结, 以实现共同目标。也就是说, 城市对其经济发展的共同愿景和共识被认为是最大的价值。

“了解城市的共同经济愿景, 并与整个社区一起采取快速、集中和协调的行动, 对于吸引新投资者的方向建模至关重要。后者是联合工作的结果, 一些新项目不仅取决于自由经济区的努力, 还取决于我们合作伙伴的决策。因此, 我真的很高兴市政府决定发起这种对话, 并毫不

犹豫地包括商界。现在我们必须共同思考新技术、现代化生产并准备竞争新的工业领域, 在那里我们可以提供最大的知识和经验 —— 塑料、金属加工、电子汽车零部件、物流链管理和技术解决方案。这将提高公民的工资, 并为他们回来创造机会。克莱佩达FEZ的首席执行官 Eimantas Kiudulas说到, 这是波罗的海地区最成功的自由经济区。

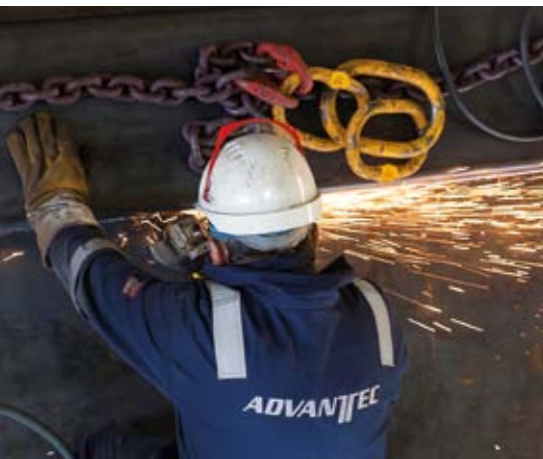
在准备克莱佩达的经济突破战略期间, 安永会计师事务所的专家表示, 制定战略和措施的过程非常特殊, 立陶宛之前没有先例可以让所有负责任的各方参与其中。据专家称, 立陶宛当局一直将克莱佩达2030称为现代管理的创新实践典范。

Klaipėda2030经济发展战略已在国内外引起关注。它被列入2017年中欧和东欧新兴欧洲奖的十大最佳城市外国直接投资(FDI)推广战略。

该市开放其经济专业化

迄今为止, 克莱佩达一直被视为一个专注于狭窄的专业化城市, 专注于港口和物流, 因此决定扩大和发展高附加值的领域, 以便与维尔纽斯、考纳斯以及北欧和东欧地区竞争。

“为了向前发展，我们不仅必须为维尔纽斯 - 考纳斯大都市区创造一个平衡点，而且还要成为投资、工业和商业专业领域的一个有吸引力的地方。机构间 - 商业 - 科学合作的战略和模式已经成为整个克莱佩达地区发展的一个起因和基础。克莱佩达市市长说。

克莱佩达2030年的经济发展战略有四个优先方向。该市将加强和发展海洋经济、生物经济、先进工业经济，以及创意产业和服务经济。为了使这些方向的发展成为可能，该市还将投资三个优先领域：为企业、投资者和人才创造有利条件，开发创新教育体系，满足未来经济的需求，寻求将克莱佩达变为这个地区有吸引力、引人入胜且易于到达的中心。

已经启动或即将推出的一些主要工程包括吸引新的飞往帕兰加的航班，新的渡轮航线到瑞典和德国，以及开设一所国际学校。致力于克莱佩达经济发展的克莱佩达身份已成功转型为商业、投资者和人才的多功能服务中心。优先措施包括收集生物经济和海洋集群，开发业务加速器 and 创建团队，负责在克莱佩达市政管理局吸引智能城市机器人解决方案。重点关注高质量的公共服务和快速解决方案——与城市的营销和开发一站式或在线市政服务一起工作，以确保投资者在克莱佩达快速方便地解决问题。

优先领域的发展

克莱佩达的目标是成为东波罗的海海洋贸易的主要门户，而港口、物流和工业综合体应该为波罗的海东海岸的15%货物提供服务。该市还将开发液态天然气集群，创建和开发清洁的液态天然气技术。

“我毫不怀疑港口与外部港口的最大发展将使克莱佩达重获新生。由于历史原因，我们的港口在城市，因此我们必须找到智能和可持续的方式来利用这个机会。我们是克莱佩达市民，我们的共同目标是让我们的城市充满活力，成为一个生活、工作、创造和安置年轻人的有吸引力的地方。港口的发展可能为克莱佩达的科研机构创造一个独特的机会——港口与科学之间的对话尤为重要。克莱佩达州海港管理局首席执行官 Arvydas Vaitkus 说。

战略合作伙伴将创建一个生物经济集群，在化学、木材和生物技术领域工作的科学和商业将能够合作开发和应用清洁技术和生物产品，以及废物管理和加工技术。

在生物经济方面，克莱佩达的科学家将积极参与波罗的海海洋蓝色技术研究计划。科学和商业将合作开发海洋生物技术和该地区的水产养殖。战略合作伙伴还设定了成为立陶宛领先的可再生能源使用和生产地区的目标。

Klaipėda 计划发展先进工业，并在2030年前成为该地区的4.0竞争力中心。该市FEZ以及工业和商业协会将寻求吸引新的投资者来创造高附加值的技术——开发商和电气、自动系统、机器人和机器人设备的生产商，以及液化天然气技术。在克莱佩达成立的公司将为工业、物流和运输创建自动化解决方案。

在创意和服务经济方面，战略合作伙伴正计划将克莱佩达变成技术和创新的开发者，而不是成为其他国家解决方案的消费者。克莱佩达旨在吸引外国服务中心，为物流和工业公司提供解决方案并确保IT、工程和技术功能。该市还将继续发展创意产业集群，为立陶宛和外国企业创造创新的数字和工程解决方案。

克莱佩达还将致力于在海洋和健康旅游领域建立自己的地位，并成为东波罗的海地区的商务和会议 (MICE) 旅游城市。

关于克莱佩达2030

详细的克莱佩达2030：经济发展战略和行动计划可在线获取：

www.klaipeda2030.lt。

Gateway to
Eurasia

November 14-16, 2018
Istanbul

www.logitrans.com.tr

THIS FAIR IS ORGANIZED UPON THE AUTHORIZATION OF THE UNION OF CHAMBERS AND COMMODITY EXCHANGES OF TURKEY, IN ACCORDANCE WITH LAW NUMBER 5174.

lt logitrans
TURKEY

international transport
logistics exhibition

Organized by EKO MMI Fair Limited Co.

CEO Betty Chen

Ms. Chen is exploring the future of China's global economy and carrying out in-depth practice

OVERSEAS SHARING COMMUNICATION CHINA

www.osec.ebizchina.net

Our business scope contains:

- I. Business Interpretation/ Translation
- II. Chinese/English Website Construction
- III. Chinese/English E-Media
- IV. Chinese/English E-Education
- V. Chinese/English E-Cooperation

Contact Us

USA

Email: newyork@ebizchina.net

China - Shanghai

Email: shanghai@ebizchina.net

China - Dalian

Email: dalian@ebizchina.net

Lithuanian Historical Marine and Cultural Symbols

Aleksandras Užmedis

BARQUENTINE MERIDIANS

Meridianas, which became the symbol of the Lithuanian port town of Klaipėda, was built in Finland. The barquentine with three masts was one of the 91 ships, built by Finland after the World War II for the USSR as a part of the war reparations. The majority of these vessels were cargo schooners with seventeen (*Meridianas* included) barquentines, used for training future seamen rather than transporting goods.

Meridianas was completed on 30 August 1948, set sail towards Klaipėda and became the training ship of Klaipėda Maritime School. Throughout the entire period of sailing from 1948 to 1968 the number of seamen training aboard *Meridianas* could have reached more than 1 000.

However, *Meridianas* haven't been sailing for many years now. She is moored in Klaipėda city centre at the embankment of Danė river, serving the city as the symbol of seafaring. This year the ship will celebrate its 70th anniversary together with all citizens, whose life is, in one way or another, closely intertwined with the vessel. Among the most important guests there will be the seamen that worked aboard as sailors, skippers or mechanics, as well as those, who encountered navigation for the first time aboard *Meridianas* as cadets.

YACHT LIETUVA

Another legendary Lithuanian vessel – the yacht *Lietuva* – has set sail to the Odyssey of the Century, decorated with symbols for Lithuania's 100th anniversary, at the beginning of July.

The yacht will visit three ports of the Baltic Sea – Gdansk, Tallinn and Riga – meeting Lithuanian communities and introducing the exhibition, dedicated for Lithuania's 100th anniversary. Throughout the journey, which will last until the end of August, the changing crew will consist of 5 professional sailors and 5 newbies, who were given this unique opportunity by winning a competition.

The great odyssey of *Lietuva* began on 13 May 1989, when the yacht, together with two other yachts – *Dailė* and *Audra* – set sail from the port of Klaipėda to a historical journey 'For the honour and unity of Lithuania' across the Atlantic Ocean to New York and back, carrying the not yet legal flag of Lithuania, which was striving for freedom. After completing the symbolic mission of uniting the nation with the Lithuanian émigrées living in America, the yachts returned to Klaipėda on 21 August.

In 1992–1993 *Lietuva* sailed around the world for the first time in Lithuania's history.

The yacht *Lietuva* was built in Gdansk (Poland) in 1976 and she is the only still seaworthy of all of the Lithuanian vessels that took part in the first yacht journeys of such age.

JŪRA MAGAZINE

Jūra magazine – the predecessor of *JŪRA MOPE SEA* – is very closely-related to the odyssey of the yacht *Lietuva*.

In the dawn of the Lithuanian freedom movement, the marine environment had bred various ideas and goals as well, such as the restoration of the Lithuanian Seamen's Union, the initiative group for commemorating Liudvikas Stulpinas – the first Lithuanian sea captain and the first captain of the port of Klaipėda, as well as other groups and associations. The preparations to cross the Atlantic involved the revival of the Lithuanian Women's Association to support the national fleet, which helped the sailors to prepare for the long journey.

However, probably the most significant step was the restoration of the marine *Jūra* magazine, published in 1935–1939. Several enthusiasts worked hard to publish the magazine before the journey "For the honour and unity of Lithuania" under difficult conditions of the economic blockade, implemented by the USSR, when there was not enough paper even for state newspapers. The goal was to introduce the first issue for the de-

parture of the yachts and then continue the publishing. Packages of the magazine, printed on thin paper, were also loaded on board to be carried across the Atlantic Ocean to the American Lithuanians as the awakening free word, with hopes for unity and support.

The revived *Jūra* was supposed to continue the mission of turning Lithuania into a marine state, started by its Interwar predecessor. However, after the first issue, *Jūra* magazine ended up in somewhat irresponsible hands, resulting in halted activity for almost the entire decade.

The second revival of *Jūra* was in 1999. It became a multilingual magazine, but didn't change the title, supplementing the Lithuanian word 'jūra' with translations into Russian ('Mope') and English ('Sea') languages. As of 2010 *JŪRA MOPE SEA* should also be supplemented with Chinese characters (大海), pronounced as 'Hai', which also means 'Sea'.

The modern-day international *JŪRA MOPE SEA* magazine, celebrating its 20th anniversary next year, continues the mission of the pre-war Lithuanian maritime *Jūra* magazine. ■

立陶宛历史上的海洋和文化标志

Aleksandras Užmedis

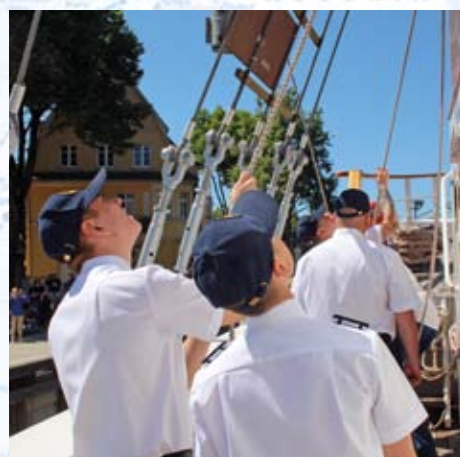
三桅帆船 Meridianas

Meridianas, 成为立陶宛港口城镇克莱佩达的标志, 建于芬兰。这艘具有三个桅杆的三桅帆船是九十一艘船之一, 在第二次世界大战后由芬兰为苏联建造, 作为战争赔偿的一部分。这些船只中的大部分都是货运船, 其中十七艘 (包括 Meridianas) 三桅帆船, 用于培训未来的海员而不是运输货物。

Meridianas 于1948年8月30日完工, 驶向克莱佩达, 成为克莱佩达海事学校的训练船。从1948年到1968年的整个航行期间, Meridianas 上的海员训练次数可能超过1 000次。

然而, Meridianas 现在已经航行多年了。她停泊在达内河堤岸的克莱佩达市中心, 为这座城市提供航海的标志。今年, 该船将与所有公民共同庆祝其70周年庆典, 这些公民的生命以某种方式与船只紧密交织在一起。在船上作为水手、船长或机械师工作的海员, 以及第一次乘坐 Meridianas 作为军校学员航行的船员, 将是非常重要的客人。

游艇Lietuva

另一艘具有传奇色彩的立陶宛船只——游艇Lietuva——于7月初装饰着立陶宛100周年纪念的标志，启航前往世纪教益历程。

该游艇将访问波罗的海的三个港口——格但斯克、塔林和里加——与立陶宛社群会面，并专门为立陶宛成立100周年介绍该展览。整个旅程中，将持续到8月底，不断变化的船员将由5名专业水手和5名新手组成，他们通过赢得比赛获得了这一独特的机会。

Lietuva的伟大冒险之旅始于1989年5月13日，当时游艇与其他两艘游艇——Dailė和Audra一起从克莱佩达港出发，跨过大西洋去纽约并返回的“立陶宛荣誉与团结”历史之旅，带着立陶宛还未被认可的旗帜，正在争取自由。在完成了将国家与居住在美国的立陶宛移民联合起来的象征性任务后，游艇于8月21日返回克莱佩达。

1992年至1993年，Lietuva在立陶宛的历史上第一次在世界各地航行。

Lietuva 游艇于1976年在格但斯克（波兰）建造，是所有立陶宛船只中唯一的左翼航行，参与了这个时代的第一次游艇之旅。

Jūra杂志

Jūra杂志——JŪRA MOPE SEA的前身——与游艇Lietuva的教益历程非常密切相关。

在立陶宛自由运动的曙光中，海洋环境孕育了各种各样的想法和目标，比如复兴立陶宛海员联盟，纪念Liudvikas Stulpinas的倡议组织——第一位立陶宛海上船长和克莱佩达港第一任船长，以及其他团体和协会。跨越大西洋准备工作涉及立陶宛女性协会的复兴，她们支持国家舰队，帮助水手们为长途旅行做好准备。

然而，可能最重要的一步是恢复1935年至1939年出版的海洋Jūra杂志。在苏联实施经济封锁的困难条件下，即使是国家报纸也没有足够的纸张，一些爱好者努力在“立陶宛荣誉与团结”之旅前出版该杂志。目标是为在游艇起航前发行第一期，然后继续发行。杂志的包裹，印在薄纸上，也装在船上，横跨大

西洋运送给美国立陶宛人作为自由的觉醒，充满团结和支持的希望。

复兴的Jūra应该延续将立陶宛变成一个海洋国家的使命，这始于其二战时期的前任。然而，在第一期之后，Jūra杂志由无责的手而结束，带来了几乎整个十年的活动停止。

Jūra的第二次复兴是在1999年。它成为一本多语种杂志，但没有改变标题，而是补充了立陶宛语“Jūra”的俄语译文（“Mope”）和英语译文（“Sea”）。截至2010年，JŪRA MOPE SEA 还将补充中文名字（大海），发音为“Hai”，也意为“Sea”。

现代国际杂志 JŪRA MOPE SEA，将延续在战前立陶宛海上杂志Jūra的天职，在明年庆祝其成立20周年。

2018 Liepos/ July 27–29

POPULIARIAUSIA LIETUVOJE / MAJOR FESTIVAL IN LITHUANIA

JŪROS ŠVENTĖ

SEA FESTIVAL

www.jurossvente.lt

 [klaipedossventes](https://www.facebook.com/klaipedossventes)

 [jurossvente](https://www.instagram.com/jurossvente)

ORGANIZATORIUS

PROJEKTĄ FINANSUOJA

PROJEKTĄ PRISTATO

PROJEKTO PARTNERIS

MECENATAS

INFORMACINIAI RĖMĖJAI:

JURA·MOPE·SEA

INTERNATIONAL BUSINESS MAGAZINE

交通·物流·能源·石油和天然气·科学和技术·环境

The first magazine in Eurasia published in four languages:
English, Chinese, Russian and Lithuanian

Your loyal partner in international business

www.jura.lt

The Goal of Turning Klaipėda into a City of Theatre

The second TheATRIUM international theatre festival, which took place in Klaipėda for the entire June, was crowned by a professional, enchanting, theatrical Ukulele Orchestra of Great Britain. It became a cult a decade ago and is regarded as the best of what's British to this day.

'Where do we talk about life, excite the imagination and experience another reality these days? Or laugh, resent, marvel and cry with no constraint? In the now and at the theatre, because it is present only in this moment.' talked Tomas Juočys, Director of Klaipėda Drama Theatre, before the festival. The Latin word 'atrium' refers to a main room of an ancient Roman house and the main place to gather. TheATRIUM festival invited theatre fans to gather for the second time and think about family, relationships, weddings and funerals, spells, myths, reality, time, history and war – about our life. The shows make you raise questions, forget everything in the world, enjoy the dance, submerge into music, think about things, have a laugh and relax. The performances of the troupes from Italy, Estonia, France, Lithuania, Georgia, Poland, Belarus and the Great Britain were very innovative, thought-provoking and carrying a strong cultural charge, making it quite difficult to read between the lines without appropriate preparations. The performances were shown in original language with English and Lithuanian subtitles.

Did the festival meet the expectations of its organisers?
What thoughts did it bring regarding the festival next year?
We talked about these questions with Tomas JUOČYS,
Director of Klaipėda Drama Theatre.

What is the feeling, when the event that you've been preparing for the entire year is finally over?

The question itself brings a part of the answer: the preparations take place all year round. Thus, you could say that the month of the festival is a 'harvest time'. TheAtrium takes place in June. It is very intensive, but at the end of the festival you get that strange feeling that life is kind of empty somehow. At the same time you understand what has just happened, what goals were achieved and start preparations for the next year's festival.

Last year the festival was a testing of one's possibilities and the audience's hopes, introducing serious performance with a huge emotional and cultural charge. What were your goals this year, since it seems that the bar for this year's festival was raised even higher?

Our major goal is to turn Klaipėda into a city of theatre. I'd like to see June as a month of TheATRIUM international theatre festival in the entire Lithuania and beyond. We didn't try to fit any topic, trends, etc. while picking the shows. We just wanted to give the audience the best and most interesting theatre. The festival lineup is different from the daily theatre repertoire. The performances targeted the more 'inquisitive' theatre audiences. Therefore, TheATRIUM repertoire will always be bolder and inconvenient in a way,

raising emotions and thoughts, instead of being merely entertaining – making the audience prepare for the show and engage in wild discussions afterwards. The goal is to introduce the audience to something they wouldn't see every day, showing everything that is best, unique and professional.

The month-long event with huge visiting theatre troupes undoubtedly required huge financial capacity. How did you tackle the issues that seem to weight only the organisers? Or were they taken care of by the synergy of business and art?

I can't stop marvelling at the attitude that Klaipėda's businesses show to culture. The budget for the festival of 2018 (just like in 2017) was mostly covered by sponsors. I should note that such events as an international theatre festival doesn't generate much dividends for business. The festival is attended by 7000–8000 people and, of course, some events attract much wider audiences. That's why I'm convinced that Klaipėda's businessmen are socially-responsible and take care of Klaipėda's cultural growth and image. Of course, being a port makes Klaipėda special. That's why many of the port's companies contribute to this festival. Aside from the major companies, such as Klaipėda State Seaport Authority, Limarko Group, Klaipėda Container Terminal, Klaipėda Oil, Stemma Group, WSY and others, there are smaller supporters as well: Danė Dentistry Clinic, Pamario Restauratorius, Nesė, etc.

Some companies that cannot support us with funds support us with their products: Musangas coffee house makes us coffee, Augma supplies fruits and so on. I love watching these processes, because they create something that feels like a theatre club, which cares about Klaipėda and its cultural life. I feel huge respect for businessmen, who find it meaningful to share their support and promoting people's awareness, giving audiences an opportunity to enjoy the best theatre.

What should we expect from the next year's festival?

Most importantly, it will truly happen! We have already made several agreements, but I'd prefer to keep it a secret before we have it all signed. TheATRIDIUM festival will definitely bring challenges and even more interesting lineup. We are planning to divide it into two parts. One of them will become a showcase of Lithuanian theatre. This event will be the first of its kind in Lithuania and we truly need it. I'd like to show as many Lithuanian theatres to foreign producers in one week as possible, opening the gate for broader international cooperation for us all. Then the festival would continue to the second – international – part, mostly dedicated for Lithuanian audiences.

Klaipėda Drama Theatre as the organiser of the festival introduced two high-level première performances: *Mother Courage*, according to *Mother Courage and Her Children* by Bertold Brecht (playwright Rasa Bugevičūtė-Pečė, director Elmars Senkovs) and *Sons of a Bitch* (author Saulius Šaltenis, director Eimuntas Nekrošius). What are you planning next for these performances?

We have no doubts that these performances will receive international recognition. S. Šaltenis' *Sons of a Bitch* (directed by E. Nekrošius) will tour Shanghai Grand Theatre already this September. It drew attention of other countries and festivals as well. We are also hoping that R. Bugevičūtė-Pečė's *Mother Courage* (directed by E. Senkovs) will also find its niche. It was noticed by several producers from other festivals and we are already engaged in discussions. However, not all stages are suitable for this performance – we need specific technical conditions and a possibility to have the audience seated in a turning circle.

What do you expect from Chinese audiences, showing them the *Sons of a Bitch*, which portrays the painful historical experiences of Lithuania Minor? Don't you think that Chinese audiences might find it difficult to find their way in the labyrinths of Lithuania's historical past, legends, superstitions, spells, enchantments, witchery, pagan myths, the Holy Scripture, domestic life, death, trivia and eternity? On the other hand, perhaps we shouldn't worry – the Chinese audiences have already been well-prepared for Lithuanian theatre by Oskaras Koršunovas, who has been often touring China, receiving huge success.

We are very glad about Shanghai Grand Theatre choosing namely this performance. First of all, this shows huge recognition for the Lithuanian

theatre and an opportunity to introduce Lithuanian authors in China. Although S. Šaltenis' novel *Sons of a Bitch* tells a story about Lithuania Minor, the concept of humanity and relationships are universal everywhere. That's why I'm sure that Chinese audiences will find it interesting to get to know Lithuanian culture through that performance. We hope to get into the Chinese theatre 'market'. We already knew of the successful cooperation with other theatres. This is a huge cultural exchange opportunity for us as Klaipėda Drama Theatre. I would also like to note that the cooperation with our friends in China is very easy and precise. Having experience in international projects we can surely state that this is one of the best communication lines – very clear and efficient, and yet also very warm and friendly. All issues are solved instantly without any delays for tomorrow.

Perhaps after the troupe from Klaipėda visits China, we could expect to see the Chinese theatre at the 3rd international theatre festival?

Such cultural exchange would truly be great. This is one of the goals for us going to Shanghai. I must admit that we don't know much about the Chinese theatre. That's our opportunity.

Thank you for the conversation and we're looking forward the 3rd TheATRIDIUM festival.

将克莱佩达变为剧院之城的目标

第二届 TheATRIUM 国际戏剧节于整个六月在克莱佩达举行，由英国专业、迷人、戏剧性的 Ukulele 乐团圆满完成。它在十年前是一种异类，而现如今却被认为是迄今为止英国的最好存在。

“我们现在在哪里谈论生活，激发想象力，体验另一个现实？或者笑、怨恨、惊叹和哭泣而没有约束？也就是现在，在剧院，因为它只在这一刻出现。在节日前，克莱佩达戏剧院主任 Tomas Juočys 与他们交谈。

拉丁文“atrium”是指古罗马房屋的主要房间，也是聚集的主要场所。TheATRIUM 戏剧节邀请剧院粉丝第二次聚会，思考家庭、人际关系、婚礼和葬礼、咒语、神话、现实、时间、历史和战争——关于我们的生活。这些节目让你提出问题，忘记世界上的一切，享受舞蹈，浸入音乐，思考事物，欢笑和放松。

来自意大利、爱沙尼亚、法国、立陶宛、格鲁吉亚、波兰、白俄罗斯和英国的剧团演出非常具有创新性，发人深省，并且承载着强大的文化冲击力，如果没有适当的准备，很难在这些字里行间阅读。

演出以原始语言显示，并附有英文和立陶宛字幕。

节日是否符合组织者的期望？它对明年的节日有什么想法？

我们与克莱佩达戏剧院主任 Tomas JUOČYS 讨论了这些问题。

当你整年准备的活动终于结束时，感觉如何？

问题本身带来了答案的一部分：准备工作全年进行。因此，你可以说节日的月份是“收获时节”。TheATRIUM 将于六月举行。这是非常密集的，但在节日结束时你会得到一种奇怪的感觉，生活在某种程度上是空的。与此同时，您了解刚刚发生的事情，实现了哪些目标，并开始为明年的节日做准备。

去年，这个节日是对一个人的可能性和观众希望的测试，引入了一个巨大的情感和文化冲击的严肃表现。你今年的目标是什么，因为今年的节日水准似乎提高了甚至更高？

我们的主要目标是将克莱佩达变成一个剧院之城。我希望将六月看作整个立陶宛及其他地区的TheATRIUM国际戏剧节的一个月。在挑选节目时，我们没有尝试适应任何主题、趋势等。我们只是想给观众一个最好、最有趣的剧院。节日阵容与日常剧目不同。这些表演针对的是更多“好奇”的剧院观众。因此，TheATRIUM 曲目总是会更大胆和不便，提高情感和思想，而不仅仅是娱乐——让观众为节目做好准备，然后进行狂热的讨论。目标是向观众介绍他们每天都看不到的东西，展示最好、最独特和最专业的东西。

这个为期一个月的大型巡回剧团无疑需要巨大的财力。你是如何解决那些似乎只对组织者有害的问题？或者他们是通过商业和艺术的协同作用来解决的？

我不禁对克莱佩达企业对文化的态度感到惊讶。2018年的节日预算（与2017年一样）主要由赞助商承担。我应该注意，像国际戏剧节这样的活动并没有为商业带来太多的红利。7000-8000人参加了这个节日，当然，一些活动吸引了更多的观众。这就是为什么我确信克莱佩达的商人会对社会负责，并照顾克莱佩达的文化成长和形象。当然，作为一个港口使克莱佩达特别。

这就是为什么许多港口公司为这个节日做出贡献的原因。除了克莱佩达国家海港管理局，Limarko集团，克莱佩达集装箱码头，克莱佩达石油公司，Stemma集团，WSY等主要公司外，还有较小的支持者：Danė Dentistry Clinic, Pamario Restauratorius, Nesė等。一些公司不能用资金支持我们的公司，就用他们的产品支持我们：Musangas咖啡馆让我们喝咖啡，Augma供应水果等等。我喜欢看这些过程，因为他们创造的东西感觉像一个戏剧俱乐部，关心克莱佩达及其文化生活。我对商人非常尊重，他们发现分享他们的支持和提高人们的意识是有意义的，让观众有机会享受最好的剧院。

我们对明年的节日有什么期望？

最重要的是，它将真正发生！我们已经达成了几项协议，但在我们签署协议之前，我倾向于保守秘密。TheATRIUM 音乐节肯定会带来挑战，甚至更有趣的阵容。我们计划将其分为两部分。其中一个将成为立陶宛剧院的展示。这次活动将是立陶宛的第一次此类活动，我们确实需要它。我想尽可能在一周内向外国制片人展示许多立陶宛剧院，为我们所有人打开更广泛的国际合作的大门。然后节日将继续到第二个——国际——部分，主要是立陶宛观众。

克莱佩达戏剧剧院作为音乐节的组织者，推出了两场高级首演表演：《母亲勇气》，来自 Bertold Brecht 的《母亲勇气和她的孩子们》（剧作家 Rasa Bugevičutė-Pece，导演 Elmars Senkovs）和《狗娘的儿子们》（作者 Saulius Šaltenis），导演 Eimuntas Nekrošius）。你有什么计划参加这些表演？

我们毫不怀疑这些表演将获得国际认可。S.Šaltenis的《狗娘的儿子们》（由 E.Nekrošius 执导）将于今年9月登录上海大剧院。它也引起了其他国家和节日的关注。我们也希望 R.Bugevičutė-Pece 的《母亲勇气》（由 E. Senkovs 执导）也将找到自己的利基。一些来自其他节日的制作人注意到了这一点，我们已经开始讨论了。然而，并非所有阶段都适合这种表现——我们需要特定的技术条件，并且有可能让观众坐在转弯圈中。

您对中国观众的期望是什么，向他们展示了《狗娘的儿子们》，描绘了立陶宛未成年人痛苦的历史经历？难道你不认为中国观众可能会发现很难在立陶宛的历史、传说、迷信、咒语、魔法、巫术、异教神话、圣经、家庭生活、死亡、琐事和永恒的迷宫中找到自己的方式吗？另一方面，也许我们不应该担心——中国观众已经为立陶宛戏剧做好了充分准备，奥斯卡拉斯·科尔索诺瓦斯经常在中国巡回演出，取得了巨大的成功。

我们很高兴上海大剧院选择这个表演。首先，这表明对立陶宛剧院的巨大认可以及在中国引入立陶宛作家的机会。虽然 S.Šaltenis 的小说《狗娘的儿子们》（讲述了立陶宛未成年人的故事）但人性和人际关系的概念在各地都是普遍存在的。这就是为什么我确信中国观众会发现通过这种表演了解立陶宛文化很有意思。我们希望进入中国剧院“市场”。我们已经知道与其他影院的成功合作。对于我们来说，这是一个巨大的文化交流机会，如克莱佩达戏剧剧院。我还要指出，与中国朋友的合作非常简单和准确。拥有国际项目经验，我们可以肯定地说这是最好的沟通渠道之一——非常清晰和高效，而且非常热情和友好。所有问题都立即得到解决，没有任何延误到明天。

也许在克莱佩达访问中国之后，我们可以期待在第三届国际戏剧节上看到中国剧院吗？

这种文化交流真的很棒。这是我们去上海的目标之一。我必须承认，我们对中国戏剧知之甚少。这是我们的机会。

感谢您参加访谈，我们期待第三届 The ATRIUM 戏剧节。

How We Braved the Three Peaks by Rail Challenge

Milda Manomaityte

Director of Global AirRail Alliance

About two hundred eager souls have gathered on the warm June evening at Crewe Railway Station to take part at the annual Three Peaks by Rail challenge, organised by the Railway Children charity. These people were joined by two teams from the Young Rail Professionals and I was one of them too.

Young Rail Professionals was founded in 2009 to promote the railway industry as a great place to work and to inspire and develop the next generation of railway talent. YRP bring together people from all aspects of industry, whether they are involved in engineering, asset management, train operations, strategic planning, maintenance, franchising, regulation, marketing or human relations.

This was my first time taking part at the challenge, which involves climbing three highest peaks in Wales, England and Scotland, often within 24 hours. Our challenge was slightly different though, all of the participants were from the railway industry so our mode of transport between the peaks was, of course, a train.

The goal of the challenge is to raise funds for the Railway Children charity that helps thousands of children across the UK, India and East Africa who run away or are forced to leave homes that have become unbearable through poverty, abuse, violence and neglect.

Each team of four is raising a minimum £3,500 and this year's challenge had a total of 42 teams that raised a whopping £188,000 on the day of the challenge. The collection of funds for this challenge continues six weeks after the Peaks and you can still support our Young Rail Professionals teams at <https://uk.virginmoneygiving.com/PaulCase3>.

The challenge started with a jolly train ride to the first Peak in Wales, a 1085 meter high Snowdon. Our first hike began at around 10 p.m. in pitch darkness and although this was the shortest hike, it was the steepest. Scrambling through the rock with only a head torch to guide you, hundreds of people formed a magical trail of flickering lights trailing all the way to the peak. The first hike was also the shortest, our Young Rail Professionals team finished it in three and a half hours.

Once all the teams were back at the train at about 5 a.m., we headed off for the second peak, the 978 meter high Scafell Pike in England.

All challenge participants had about 2–3 hours to sleep with a quick breakfast on board the train as the next hike was about to start. By this point most of the walkers were sharing stories about which body parts ache the most, but we knew there were two more peaks to climb! This walk was quite uneventful right until the end, when after nearly four hours of walking the hope that the peak is just around the corner was shattered with each tired step. A cold windy fog engulfed the roof of Scafell Pike and the rocky terrain left you with an eerie feeling that you have been abandoned on some unfriendly planet and your only choice is to adapt. Teams going down kept saying that the summit is just 'ten minutes

away'. At this point ten minutes felt like another year. But a few more stiff hours later, we were back at the train station, waiting for the other teams to return. During this time a local woman that works at the railway station offered me and another girl from our team to use her shower and refresh. This felt like such a luxury! It made us remember why we are doing this challenge: to help the children who lost or never even had access to a soft bed, warm shower and a safe space.

We were now on the way to the third and the highest peak, the 1345 meter Ben Nevis in Scotland. We had about six hours of sleep on the train before the last challenge.

Our last walk began at 5 a.m. welcoming the sunrise and after two hours of solid uphill walking we were met with gusty winds and sideways rain. Everyone scrambled to get their waterproofs out and braved on. At this point some of the challenge participants started to give up as the pain and fatigue became too much to bare. Ben Nevis was not making it easy for us. We've entered the rocky and snowy terrain of an alien planet again. Chatter and laughter was long forgotten and the only thought was to just get to the summit and get back on the train. Our Young Rail Professionals team reached the summit soaking wet, stiff cold but happy and proud. After taking few shaky pictures we hastily headed back.

In total our team has walked 15:50 hours and we are now planning our next challenge!

If you would like to contribute to the amazing work that the Railway Children charity is doing, please support us by contributing to our goal to raise the funds!

<https://uk.virginmoneygiving.com/PaulCase3> ■

我们如何通过铁路挑战勇对三峰

Milda Manomaityte
全球空铁联盟主任

在温暖的六月傍晚，约有二百名热心人士聚集在克鲁火车站，参加铁路儿童慈善机构举办的年度三峰铁路挑战。这些人来自于青年铁路专业人士中的两支队伍，我也是其中之一。

青年铁路专业人士(YRP)这个组织成立于2009年，旨在促进铁路行业成为一个理想的工作场所，激励和发展下一代铁路人才。YRP汇集了来自工业各个方面的人员，无论是来自工程、资产管理、列车运营、战略规划、维护、特许经营、监管、营销或人际关系方面。

这是我第一次参加挑战赛，其中包括在威尔士、英格兰和苏格兰攀登三座最高峰，通常在24小时内完成。我们的挑战略有不同，所有参与者都来自铁路行业，因此我们在高峰之间的交通方式当然是火车。

挑战的目标是为铁路儿童慈善机构筹集资金，帮助英国、印度和东非的数千名儿童，这些儿童逃离或被迫离开因贫困、虐待、暴力和忽视而无法忍受的家园。

每个四人小组至少筹集3,500英镑，而今年的挑战共有42支队伍在挑战当天筹集了170,000英镑。高峰发布六周后，此挑战的资金收集仍在继续，您仍然可以通过<https://uk.virginmoneygiving.com/PaulCase3>支持我们的青年铁路专业人士团队。

挑战始于乘坐快速火车前往威尔士的第一座山顶，这是一座1085米高的斯诺登山。我们的第一次跋涉始于晚上10点左右。在黑暗中，虽然这是最短的徒步旅行，但它是最陡峭的。数以千计的人们只用头部火炬在岩石上晃来晃去，引导着你，数百人形成了一条闪烁的灯光，一路蜿蜒到山顶。第一次跋涉也是最短的，我们的青年铁路专业人士团队在三个半小时内完成了这项任务。

当所有车队在早上5点左右回到火车上，我们前往第二个高峰，即英格兰978米高的斯伽非峰。

随着接下来的徒步旅行即将开始，所有挑战参与者在火车上享用了大约2-3小时的快速早餐。到目前为止，大多数步行者都在分享关于哪些身体部位疼痛最多的故事，但我们知道还有两座要爬的山峰！直到最后，这段步行非常平静，经过将近四个小时的行走后，高峰即将到来的希望在每个疲惫的一步被打破。一阵寒风缭绕的雾气席卷了斯伽非峰的峰顶，岩石地形给你带来了一种令人毛骨悚然的感觉，你已经被遗弃在一个不友好的星球上，你唯一的选择是适应。下来的队伍一直说峰只是“十分钟的路程”。此时十分钟感觉像是另一年。但是几个小时之后，我们又回到了火车站，等待其他车队返回。在此期间，在火车站工作的当地妇女向我和我们团队的另一名女孩提供了她的淋浴和恢复精力的机会。这感觉真是太奢侈了！它让我们记住了我们为什么要做这个挑战：帮助那些失去或甚至从未有过软床、温水淋浴和安全空间的孩子。

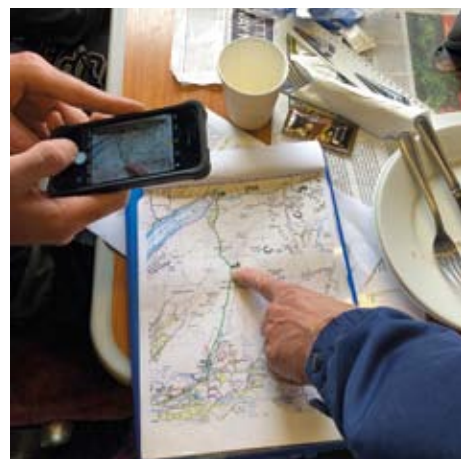
我们现在正在前往第三座高峰，即苏格兰1345米的本尼维斯峰。在最后一次挑战之前，我们在火车上睡了六个小时。

我们的最后一次行程是在凌晨5点开始，迎接日出，经过两个小时的坚固上坡行走后，我们遇到了阵阵风和侧身雨。每个人都争先恐后地拿出自己的防水装备。在这一点上，一些挑战参与者开始放弃，因为疼痛和疲劳变得太多而无法忍受。本尼维斯并没有让我们轻松。我们再次进入了外星球的岩石和雪地。喋喋不休和笑声早已被遗忘，唯一的想法就是到达山顶然后回到火车上。我们的青年铁路专业人士团队到达山顶，浸湿、寒冷，但快乐和自豪。拍完几张摇摇欲坠的照片后，我们匆匆回头。

总共我们的团队已经走了15:50小时，我们正在计划下一个挑战！

如果您想为铁路儿童慈善机构所做的出色工作做出贡献，请通过为我们筹集资金的目标做出贡献来支持我们！

<https://uk.virginmoneygiving.com/PaulCase3>

International Conference and Awards

Global AirRail **LONDON**

27-28-**29** November 2018

"The conference is very important to understand emerging industry trends, best practices and share experiences with the air rail industry. The balance of deep dive into a local link, combined with the presentations from operators and airports, as well as the opportunity to share experiences with other operators are particularly useful."

Chris Basche, CEO, Brisbane Airtrain, AUSTRALIA

JURA.MORF.SEA

国际商业杂志

INTERNATIONAL BUSINESS MAGAZINE

МЕЖДУНАРОДНЫЙ БИЗНЕС-ЖУРНАЛ

TARPTAUTINIS VERSLO ŽURNALAS

TRANSPORT • LOGISTICS • ENERGY • SCIENCE & TECHNOLOGIES • ENVIRONMENT
交通 • 物流 • 能源 • 石油和天然气 • 科学和技术 • 环境

10 JOURS EN LITUANIE

DAYS IN LITHUANIA
DAYS IN SWITZERLAND

在立陶宛的十天
在瑞士的十天

ДНЕЙ В ЛИТВЕ
ДНЕЙ В ШВЕЙЦАРИИ

DIENŲ LIETUVOJE
DIENŲ ŠVEICARIJOJE

10

PARKO GALERIJA

M.Valančiaus g. 6, Kaunas
facebook @parkogalerija
www.parkogalerija.lt

Tarptautinis verslo žurnalas
JŪRA MOPE SEA
ISSN 1392-7825

Žurnalas „Jūra“ leidžiamas nuo
1935 metų
JŪRA MOPE SEA – nuo 1999 metų
Leidėjas UAB Jūrų informacijos centras

**Bendrovės direktorė ir
vyriausioji redaktorė**
Zita Tallat-Kelpšaitė
Tel. + 370 610 11399
El. paštas editor@jura.lt

Vyriausioji finansininkė
Danutė Graželiene
Tel. + 370 699 31295
El. paštas grazeliene@jura.lt

Vertėja
Betty Chen

Žurnalo atstovybės:

Didžiojoje Britanijoje, Londone
Milda Manomaitytė
Tel. + 44 7825924581
El. paštas milda@globalairrail.com

Kinijoje, Šanchajuje
Betty Chen
Room 2505, Universal Mansion Tower A,
168 Yu Yuan Road, Jing'an District, Shanghai,
China
P.C.: 200040
Tel. 86 21 60522098
Mob. 86 13761065911
El. paštas bettyc@ebizchina.net

Kazachstane, Almatoje
Yevgeniy Rozenblat
El. paštas yevgeniy@rozenblat.kz

Kazachstane, Karagandoje
Tatjana Ivanova
Voinov internacionalistov g. Nr. 31,
Karaganda
Tel. + 77015330640
El. paštas lituanica@mail.kz

Vokietijoje, Miunchene
Diana Wittstock
Tel. + 49 176 10342609
El. paštas diana.wittstock@tinika.de
TL NIKA GmbH, Cecina Str. 76, 82205
Gilching bei München

Kanadoje, Vankuveryje
Aleksandr Galunenko
450-1050 Alberni St., Vancouver, BC,
V6E 1A3, Canada
El. paštas
alex.galunenko@canadiancollege.com

Šį numerį iliustravo:
Antanas Sutkus, Ramūnas Danisevičius,
Vytautas Karaciejus, Anžela Bazyk,
Milda Manomaitytė. Žurnale panaudotos
„Il Rivellino LDV meno galerijos,
Nacionalinės M. Mažvydo bibliotekos,
Klaipėdos miesto savivaldybės, Klaipėdos
valstybinio jūrų uosto direkcijos, Klaipėdos
universiteto, Klaipėdos LEZ, EXPO 2017 ir
EXPO 2020 nuotraukos. Taip pat nuotraukos
iš asmeninių Irmos Leščinskaitės,
Jurgos Barilaitės, Jolitos Vaitkutės,
Artūro Lukševičiaus archyvų.

Viršelis
Ramūnas Danisevičius ir
Ingrida Ramanauskienė.

Spausdino
UAB „Lietuvos rytas“ spaustuvė Vilniuje.
Redakcija rankraščių negrąžina ir
nerecenzuoja, už reklamos agentūrų
parengtų tekstų turinį neatsako.

Redakcijos adresas:
Minijos g. 93, LT-93234 Klaipėda, Lietuva
El. paštas news@jura.lt
www.jura.lt

Tiražas 4 000 egz.

СОДЕРЖАНИЕ • TURINYS

54 СЛОВО ИЗДАТЕЛЯ

Поэт и рожь
LEIDĖJOS ŽODIS
Poetas ir rugiai

56 ЭКСКЛЮЗИВНОЕ ИНТЕРВЬЮ

10 jours en Lituanie:
10 дней в Швейцарии
IŠSKIRTINIS INTERVIU
10 jours en Lituanie
10 dienų Šveicarijoje

64 ГОСТЬ ЖУРНАЛА

Питер Гринуэй:
«Утверждение,
что вначале было слово,
неверно. Вначале было
изображение»

66 ГОСТИ ЖУРНАЛА

Антанас Суткус:
«В искусстве мы ищем
свое отображение...»

68 ŽURNALO SVEČIAI

Peter Greenaway:
„Teiginys, kad pradžioje
buvo žodis, yra neteisingas.
Pradžioje buvo vaizdas“

70 ŽURNALO SVEČIAI

Antanas Sutkus:
„Mene mes ieškome savo
atvaizdo...“

72 МЫСЛИ. МНЕНИЯ. ВЗГЛЯДЫ

В честь 100-летия Литвы –
10 дней в Швейцарии
**MINTYS. NUOMONĖS.
ĮŽVALGOS**
Lietuvos 100-mečio
garbei – 10 dienų
Šveicarijoje

78 EXPO 2020

«Объединяя умы,
создаём будущее»
EXPO 2020
„Sujunkime protus,
kurkime ateitį“

82 СТРАТЕГИЯ ПРОРЫВА

Клайпеда выбрала путь
синей экономики и
быстрых решений
PROVERŽIS
Klaipėda pasirinko
mėlynosios ekonomikos ir
greitų sprendimų kelią

86 ОДИССЕЯ 100-ЛЕТИЯ

Исторические морские
и культурные символы
Литвы
100-MEČIO ODISĖJA
Lietuvos istoriniai, jūriniai ir
kultūriniai simboliai

90 ТЕАТР

Основная цель –
чтобы Клайпеда стала
городом театра
TEATRAS
Pagrindinis tikslas –
pasiekti, kad Klaipėda taptų
teatro miestu

94 БИЗНЕС И СОЦИУМ

Как мы завоевали три
вершины по железной
дороге
VERSLAS IR SOCIUMAS
Kaip mes užkariavome tris
viršukalnes geležinkeliu

ПОЭТ И РОЖЬ

Этот номер журнала мы готовили с особым волнением, поскольку он несколько иной, чем принято для делового издания. Руководитель художественной галереи «il Rivellino» Арминию Шиолли выбрал журнал JŪRA MOPE SEA трибуной международного мероприятия в честь 100-летия Литвы, проходящего во время кинофестиваля в Локарно.

Представить Швейцарии, старейшей демократической республике в Европе, искусство и культуру Литвы, отмечающей 100-летие государственности – почетная миссия. Не отказываясь от традиционных тем журнала, мы стремились представить и несколько фрагментов из разнообразного, красочного художественно-культурного коллажа Литвы и мыслей о сути, сущности и влиянии на общество современного искусства.

«В искусстве мы ищем свое отображение, опыт, переживание... И совершенно не важно – нарисовал ли ты угольком на скале или скомпилировал при помощи новейшей техники. Ты возьмешь от произведения то, что тебе близко и нужно», – говорит гость нашего журнала, литовский фотохудожник Антанас Суткус, подчеркивая национальную идентичность и традиционные ценности гуманизма как важные части современного неодногодневного искусства.

Другой гость журнала, режиссер с мировым именем Питер Гринуэй, с оптимизмом и восхищением говорит об изменяющихся формах искусства. Он убежден, что ожидающие нас новшества могут быть очень интересными. И удивительными. Что каждая новая форма искусства во многих отношениях бывает более изощренной и превосходной и достигает большего в способности выражать эмоции и интеллект, чем предыдущие.

«И пусть, – говорит гранд кино, – если только это повысит нашу способность видеть более далекие и глубокие горизонты. Кривая изобретений в живописи связана, как всегда, с новыми технологиями и одновременно с новыми амбициями, новыми философиями, новыми средствами выражения, которые поразили бы Рафаэля и Рембрандта. И так будет всегда».

Художница Ирма Ляцинскайте, живопись которой экспонируется на выставках и в художественных галереях Европы и США, обращает внимание на мысль швейцарского живописца, графика, мастера акварели XX в. Пауля Клее, что «искусство не изображает видимое, но делает его видимым». И говорит, что за этой мыслью скрывается огромный, иной раз почти уму не постижимый замысел – создавать искусство, которое будет не приукрашивать существующий мир, а создавать совершенно новый мир, подлинную альтернативу существующему. Художница убеждена, что источником творческого вдохновения и смысла не является и не может являться собственное «я». Должно быть что-то более устойчивое, долговечное и постоянное, нежели коротенькие и переменчивые наши внутренние состояния. Этим «чем-то» для художницы является культура, содержащиеся в ее сокровищнице знаки духовного и морального опыта. Опорой культуры художница считает исторический культурный контекст своей страны.

Художественное произведение инспирируется необязательно величественной историей баталий или подвигов. Может, это лишь простая история простого человека. Может, история Поэта, который родится, растет, живет, работает в уединенной деревне и умирает на своей родине под цветущей яблоней.

Здесь он пишет стихи, которые нередко становятся песнями, распеваемыми соотечественниками. Иногда эти стихи кто-нибудь переводит на русский, венгерский, украинский, французский, итальянский и другие языки. Иногда Поэт из своей деревни отправляется в город, куда его часто приглашают, но где он редко бывает, где проходят литературные мероприятия и идет богемная жизнь, где в переполненных залах звучат его стихи, где Поэта награждают и просят дать автограф на его книгах. В этих книгах стихи обыденными словами текут, как время, и сыплются, как песок. Даже очень спешащего индивида они притормаживают и побуждают задуматься. Не меньше, чем экзистенциальные философские взгляды Сартра.

Никого не удивляет, если на официальную презентацию своей новой книги Поэт приходит, купив перед тем в городе (ведь нечасто выезжает) стекло взамен разбившемуся на родной веранде. Стекло просто ставится к стене возле respectableного президиума литераторов и спокойно слушает читаемые строфы. В течение всей ночи, пульсирующей стихами и вином, оконное стекло странствует из квартиры в квартиру, пока на рассвете группа приятелей не провожает достойно и уважительно несущего стекло спокойного и сосредоточенного Поэта на автобусную станцию, чтобы он мог самым ранним автобусом вернуться на свое родное поле, где воспетая Поэтом рожь «Не песню растит, а хлебушек, / С душою ведь плоть не сравнится. / А красное наше солнышко / За нивой ржаной садится».

«Современная рожь» – так почти тридцать лет назад называет один из своих сборников поэзии Поэт, возлагая его на алтарь вечной современности.

Так что же на самом деле современно? И что такое современное искусство? Когда оно перестает быть современным и становится вчерашним?

Каждый из нас ищет свой ответ.

Может, это вечная связь неба и земли, духа и материи, поэзии и повседневности?

Может, то, что соединяет день сегодняшний и вечность, как и эта, возродившаяся на столе буханкой насущного хлеба рожь, которая «Хоть тысячи лет существует, / Прогресс ей не чужд, как и людям, / А в бурю, коль мы не заметим, / Преклоняет на поле колени».*

Искренне ваша -
Зита Таллат-Кялпшайте,
издатель журнала

POETAS IR RUGIAI

Šį žurnalo numerį ruošėme su tam tikru jauduliu, nes jis yra kiek kitoks, nei įprasta verslo leidiniui. „il Rivellino“ meno galerijos vadovas Arminio Sciolli žurnalą JŪRA MOPE SEA pasirinko Lokarno kino festivalio metu vykstančio, Lietuvos 100-mečio garbei skirto tarptautinio renginio tribūna.

Pristatyti Šveicarijai – seniausiai demokratinei respublikai Europoje – valstybingumo 100-metį švenčiančios Lietuvos meną ir kultūrą – garbinga misija. Neatsisakydami tradicinių žurnalo temų, siekėme pateikti ir keletą fragmentų iš įvairaus, spalvingo Lietuvos kultūrinio meninio koliažo bei įžvalgų apie šiuolaikinio meno esmę, būseną ir poveikį visuomenei.

„Mene mes ieškome savo atvaizdo, patirties, pergyvenimo... Ir visai nesvarbu – ar tu angliuku ant uolos nupaišei, ar sukompiliavai naujausia įmanoma technika. Pasiimsi iš kūrinio tai, kas tau artima ir reikalinga“, – sako mūsų žurnalo svečias, Lietuvos fotomenininkas Antanas Sutkus, pabrėždamas tautinį identitetą ir tradicines humanizmo vertybes kaip svarbias šiuolaikinio, nevienadienio meno dalis.

Kitas žurnalo svečias – pasaulinio garso kino režisierius Peter Greenaway – su optimizmu ir susižavėjimu kalba apie besikeičiančias meno formas. Jis įsitikinęs, kad mūsų laukiančios naujovės gali būti labai įdomios. Ir stebinančios. Kad kiekviena nauja meno forma daugeliu aspektų yra viršesnė ir tobulesnė, galinti dar geriau išreikšti emociją ir intelektą nei ankstesniosios.

„Ir tegu, – sako kino grandas, – jei tik tai padidins mūsų gebėjimus matyti tolimesnius ir gilesnius horizontus. Tapybos išradimai irgi siejami su naujausiomis technologijomis ir kartu žengiančiomis naujomis ambicijomis, nauja filosofija, išraiškos priemonėmis, akivaizdžiai leido sukurti daugybę dalykų, kurie būtų nustebinę Rafaelį ir Rembrantą. Ir taip visada bus.“

Dailininkė Irma Leščinskaitė, kurios tapyba eksponuojama Europos bei JAV parodose ir meno galerijose, atkreipia dėmesį į XX a. Šveicarijos tapytojo, grafiko, akvarelės meistro Polio Klė (Paul Klee) mintį, kad „pasaulis tapyboje ne atvaizduojamas, o meno priemonėmis sukuriamas“. Ji sako, kad už šios minties slypi milžiniškas, kartais protu beveik nesuvokiamas užmojis – kurti meną, kuris ne atspindėtų, gražin-

tų ir puoštų pasaulį, bet sutvertų visiškai naują, tikrą esamojo pasaulio alternatyvą. Menininkė įsitikinusi, kad kūrybinio įkvėpimo ir prasmės šaltinis nėra ir negali būti tik savasis „aš“. Turi būti kažkas tvaresnio, ilgaamžiškesnio ir pastovesnio negu trumputės ir permainingos mūsų vidaus būsenos. Tas kažkas menininkei yra kultūra, jos lobyne slypintys dvasinės ir moralinės patirties ženklai. Kūrybos atrama menininkė laiko savo šalies istorinį ir kultūrinį kontekstą.

Meno kūrinį inspiruoja nebūtinai didinga kovų ar žygdarbių istorija. Gal tai tik paprasta paprasto žmogaus istorija. Gal Poeto istorija. Poeto, kuris gimsta, auga, gyvena, dirba nuošaliame kaime ir miršta savo gimtinėje po žydinčia obelimi.

Čia jis rašo eilėraščius, kurie neretai tampa tėvynainių dainuojamomis dainomis. Kartais tuos eilėraščius kas nors išverčia į rusų, vengrų,

ukrainiečių, prancūzų, italų ir kitas kalbas. Kartais Poetas iš savo kaimo iškeliauja į miestą, kur dažnai yra kviečiamas, bet retai dalyvauja, kur vyksta literatūriniai renginiai ir bohemiškas gyvenimas, kur pilnose salėse skaitomi jo eilėraščiai, kur Poetas apdovanojamas ir yra prašoma autografų ant jo knygų. Tose knygose eilėraščiai kasdieniškais žodžiais teka kaip laikas ir byra kaip smėlis. Net ir labai skubantį individą jie pristabdo ir skatina susimąstyti. Ne menčiau nei Sartro egzistencinės filosofinės įžvalgos.

Nieko nestebina, jei į oficialų savo naujos knygos pristatymą Poetas atžingsniuoja prieš tai mieste nusipirkęs (juk nedažnai išvažiuoja) stiklą išdužusiam langui gimtinės verandoje. Stiklas tiesiog pastatomas prie sienos šalia garbaus literatų prezidiumo ir ramiai klausosi skaitomų posmų. Per visą eilėraščių ir vynu pulsuojančią naktį lango stiklas keliauja iš vienos vietos į kitą, kol auštant rytui bičiulių būrys išlydi pagarbiai ir oriai stiklu nešinę ramų ir susikaupusį Poetą į autobusų stotį, kad pačiu ankstyvuoju autobusu sugrįžtų į savo lauką, kur Poeto apdainuotieji rugiai „Ne dainą augina, o duoną, / Nes kūnas yra – ne dvasia. / Bet mūsų saulelė raudona / Leidžiasi rugiuose.“

„Šiuolaikiniai rugiai“ – beveik prieš trisdešimt metų vieną iš savo poezijos rinktinių pavadina Poetas, aukodamas ją amžinam šiuolaikiškumui.

Kas iš tikrųjų yra šiuolaikiška? Ir kas yra šiuolaikinis menas? Kada jis nustoja būti šiuolaikiniu ir tampa vakarykščiu?

Kiekvienas ieškome savo atsakymo.

Gal amžinas dangaus ir žemės, dvasios ir materijos, poezijos ir kasdienybės ryšys?

Gal tai, kas jungia šiandieną ir amžinybę, kaip tie kasdieniu duonos kepalu ant stalo atgimę rugiai, kurie „Nors jau turi tris tūkstančius metų, / Tobulėja taip pat, kaip ir žmonės, / Bet per audrą, kai niekas nemato, / Atsiklaupia lauke po kelionės.“*

Nuoširdžiai Jūsų
Zita Tallat-Kelpšaitė
Žurnalo leidėja

10 jours en Lituanie: 10 дней в Швейцарии

Швейцария заслуженно гордится фестивалями мирового уровня. Один из них – ежегодный международный кинофестиваль в Локарно. Его идея родилась в 1946 году. Тогда была создана ассоциация, открытая как для физических, так и для юридических лиц, цель которой – организация, поддержка фестиваля и содействие ему.

Предстоящий 1–11 августа 71-й кинофестиваль в Локарно является одним из важнейших мероприятий европейского кино. Программы, ориентированные на разные отрасли киноиндустрии, привлекают влиятельных представителей кинобизнеса: продюсеров, агентов по продажам, спонсоров, режиссеров, сценаристов, художников и других профессионалов, работающих в кино. В последнее время на фестивале уделяется большое внимание Балтийским странам. Весной этого года представители институтов кино Литвы, Латвии и Эстонии и международного Локарнского кинофестиваля подписали соглашение, в соответствии с которым шесть представителей стран Балтии (по два от каждой страны) примут участие в международной программе фестиваля «MatchMe!» Это продолжение партнерства, начавшегося в 2017 году, когда на фестивале успешно выступили создатели балтийского кино. Фестивалю, который проходит на центральной городской площади и привлекает тысячи людей, сопутствует немало других художественных и культурных мероприятий, органично в него вливающих. Особенно активно в этой фиесте искусств участвует художественная галерея Леонардо да Винчи «il Rivellino», управляемая братьями Арминьо и Паоло Шиолли. В этом году по инициативе генерального директора галереи в дни 71-го международного кинофестиваля в галерее «il Rivellino» пройдет мероприятие «Десять дней в Литве», приуроченное к 100-летию Литвы.

Об этом мы беседуем с гостем нашего журнала, совладельцем галереи «il Rivellino», филантропом, коллекционером произведений искусства Арминьо Шиолли.

Господин Арминьо, в дни фестиваля ваша галерея находится в центре событий. Для вас просто невозможно остаться в стороне от фестиваля, не участвовать в нем. Каков опыт этого участия? Что в дни фестиваля происходит в галерее «il Rivellino»?

Ежегодно в августе Локарно на одиннадцать дней становится культурной столицей Швейцарии: каждую ночь исторический город с 15 тыс. жителей приглашает 16 тыс. любителей кино, художников, интеллектуалов, представителей богемы и туристов. В 2017 году международный кинофестиваль в Локарно даже сменил название на Локарнский фестиваль.

«il Rivellino»* – это крепость, построенная в Локарно в 1507 г. в стратегически удобном месте по проекту Леонардо да Винчи, которая по-

прежнему остается в географическом центре монументального старого города. На террасе «il Rivellino» ты находишься в окружении замка Висконти, музея Ханса Арпа, сада скульптур («Casorella») и нового Дома кино. Это просто нельзя пропустить.

Таким образом, все VIP гости, звезды кино и представители власти должны пересечь маленькую улочку Via Al Castello (Замковая): это хорошая возможность для художника или исполнителя привлечь к себе внимание или быть замеченным во время рисования и т.п.

Кроме того, «il Rivellino» стала известным брендом, от которого публика ожидает невероятных художественных шоу. Вручение призов независимых критиков «Vocallino d'Oro» проводится в «il Rivellino» во время Локарнского фестиваля, а свои мероприятия здесь организовывали Роберт Уилсон, Питер Гринуэй, Оксана Мас, Штефан Шпихер, Марио Дондеро и многие другие.

Мotto галереи «il Rivellino» – «Новый путь в искусстве», а организуемые вами мероприятия изобилуют разными связями и символами. Итак, почему в поле вашего зрения попала Литва?

Ключевое слово в нашем мотто – «ПУТЬ», который отмечает художественность в широком

* «il Rivellino LDV» – это и название, и бренд. Пишется со строчной «i» и из-за дизайна и по историческим причинам, подчеркивая прописную букву «R». Предназначенный для логотипа шрифт для своих инкунабул в 1507 году использовал парижанин, печатник Жан Петит. В те годы, когда Миланское герцогство – и замок Локарно в том числе – принадлежало королевству Франции, был основан наш равелин. Использование этого шрифта поздней готики имеет и еще одно значение: «il Rivellino» можно интерпретировать и как «il Ribellino» – «маленький мятежник».

смысле, отношение художника к инвестиции в свой творческий порыв, материализуя не только (а иногда и даже не) физическую форму искусства. ПУТЬ – это внутренний переход от реального мира к состоянию благодати, которую вызывает откровение священного огня, обитающего в душе художника. Начиная свое творческое действие – исполнение, художник (осознанно или нет) входит в транс, тут же гипнотизируя своего единственного зрителя и, в конечном счете, всю аудиторию.

По жилам моих троих взрослых сыновей, мать которых – представительница литовской диаспоры, течет кровь балтов.

Связь с этой свободолюбивой нацией я вновь ощутил на выставке «EXPO 2017» в Астане, наблюдая за живыми художественными шоу в итальянском павильоне, соседствовавшем с литовским павильоном. Комиссар Ромас Янкаускас – очень опытный и умный человек – пригласил меня и художников Оттавио Манджиарини, Изуру Мидзутани и Дончо Дончева выступить на передней линии павильона Литвы. Комиссар Янкаускас поддерживал нашу дружбу, пригласил меня в Вильнюс и познакомил с фотографом Антанасом Суткусом, Вильнюским кинофестивалем, Национальной библиотекой имени Мартинаса Мажвидаса, музеем «МО», журналом JŪRA MOPE

SEA и множеством художников. В июне этого года благодаря нашим совместным действиям в Вильнюс приехали Саския Боддеке и Питер Гринуэй.

Почему «Десять дней в Литве»?

Название мы позаимствовали из фотоальбома Антанаса Суткуса «Пять дней в Литве» о посещении Сартром и де Бовуар Нида в 1965-м. Название подходит для поездки литовской делегации в Локарно и звучит как призыв открыть маленькую страну, которая примерно такая же, как Швейцария, и это является одной из важных точек нашей общности.

Вы упомянули самого известного экзистенциалиста XX века Жана-Поля Сартра и известного литовского фотохудожника Антанаса Суткуса, фотография которого, запечатлевшая в 1965 году философа, шагающего по песчаным дюнам Неринги, стала культовой. Она вдохновила французского скульптора Розелин Гране создать бронзовую статую, которая стоит во дворике Национальной библиотеки Франции, и литовского скульптора Клаудиюса Пудимаса, скульптура которого «Против ветра», изображающая идущего по дюнам Неринги апологета свободы писателя Сартра, недавно была

открыта на дюне Парниджё в Ниде. Теперь, не без вашей руки, к этой истории присоединился известный британский режиссер Питер Гринуэй, который в конце июня этого года страстно дискутировал с литовским фотографом Антанасом Суткусом за литовским дубовым столом. Какая синергия свела этих двух художников, и какого художественного результата от этого можно ожидать?

Питер Гринуэй и Саския Боддеке хорошо знакомы с работами мастера Антанаса Суткуса и попросили о встрече с ним. Их визит в Вильнюс 27 июня был волшебным – словно возвращение Сартра и «Бобра» (прозвище С. де Бовуар) пятьдесят лет спустя. Вы не можете представить себе ту радость, которую излучал звезда фотографии Антанас Суткус во время этой эпической встречи – он сделал, по меньшей мере, 300 фотографий. Помимо этого, еще один выдающийся литовский фотограф, Рамунас Данисявичюс, снял великолепные кадры в музее «МО» и в доме-студии А.Суткуса (один из них красуется на обложке этого номера JŪRA MOPE SEA). Питер и Саския, скорее всего, вернутся в Вильнюс с важной выставкой в 2020 году.

Вернемся к фестивалю в Локарно и «пяти дням с Литвой». Что будет происходить в течение этих пяти дней, когда в галерее «il

Rivelino» расположится Литва? Что за люди будут здесь послами Литвы? Какую вест будут они распространять на знаменитом международном мероприятии и какой опыт увезут из Швейцарии?

Прежде всего, Литовская национальная библиотека организует выставку по истории литовского языка и литературы. Она чрезвычайно важна, потому что литовский народ страдал от жестоких языковых и культурных репрессий со стороны всех окружающих его народов. То же самое испытал и кантон Тичино – итальянская часть Швейцарии. Позвольте мне выразить свое глубочайшее сочувствие и солидарность с испытывавшими это маленькими Балтийскими странами и всеми борющимися меньшинствами в мире.

Один швейцарский коллекционер предоставил десять оригинальных фоторабот Антанаса Суткуса и несколько работ Римвидаса Янкаускаса-Кампаса.

Мы очень благодарны литовским художницам Ирме Ляцинскайте, Юрге Барилайте, Йолите Вайткуте и Зите Таллат-Кялпшайте, которые приняли наше приглашение выставить свои работы в нашей галерее. Все они очень разные по стилю, однако при этом демонстрируют великолепие литовского искусства, которое пока не известно нашей публике. В перерывах свое

мастерство продемонстрируют швейцарские и итальянские исполнители.

«il Rivellino» заключила соглашение с ассоциацией «PAN» из Муральто о показе литовских фильмов и выставке фотографий Суткуса – Гринуэя, сделанных Данисявичюсом в июне.

Инновационная компания из Вильнюса «NoPro», призер выставки EXPO 2017 в Астане, подготовила специальную голограмму крепости Ривелино, которая поразит посетителей.

Какие еще художники из других стран примут участие в мероприятии «10 jours en Lituanie»?

Дончо Дончев из Болгарии, Клаудио Таддей (певец и живописец) из Уругвая, Оттавио Помпа из Италии, каллиграф Габриэла Хесс из Швейцарии – все четверо участвовали в выставке EXPO. А еще Адриано Помпа из Германии и Сферико из Тичино.

А также два эксклюзивных художника «il Rivellino» – Штефан Шпихер и Ультрамарин (Микеле Ламасса) представят свои выставки и выступят вживую. Оба они участвовали в выставках EXPO в Милане и Астане.

Как вы расцениваете литовское современное искусство? Видите ли вы его в перспективе в галерее «il Rivellino», держащей курс

Ежегодно в августе Локарно на одиннадцать дней становится культурной столицей Швейцарии: каждую ночь исторический город с 15 тыс. жителей приглашает 16 тыс. гостей, любителей кино, художников, интеллектуалов, представителей богемы и туристов.

на новый путь в искусстве? И, кстати, каков он, по вашему мнению, этот новый путь?

Я думаю, что выбор современных художников даст хорошее представление о том, что происходит в Литве: все четверо очень разные и представляют собой очень личные способы выражения искусства (абстракция, экспрессионизм, перформанс, визуальное искусство).

Во время моей последней поездки я познакомился с искусством Римвидаса Янкаускаса-Кампаса. Он прямо-таки взорвал мой мозг – не только силой своих работ и креативностью, но и своим лукавым характером. Настоящий литовский Баския (Жан-Мишель Баския).

Позвольте мне добавить, что Литва, как и Латвия, и Эстония, имеет уникальную возможность показать своих лучших представителей современного искусства на выставке символистов Балтики «Ames sauvages» в музее Орсе в Париже. Я был на ней дважды. Меня поразило превосходное качество работ.

Ваши симпатии к Литве, которые уходят корнями в историю семьи, усилило тесное сотрудничество на международных выставках EXPO в Милане (2015 г.) и Астане (2017 г.). Не может ли этот опыт синергизироваться в совместный проект? Я имею в виду осуществление на всемирной выставке EXPO 2020 в Дубае предложенной Питером Гринуэем идеи «В дороге» по роману Джека Керуака. В проекте могли бы принять участие художники Литвы, Италии, Швейцарии, Великобритании, быть может, и других стран.

Я хочу поблагодарить комиссара EXPO Ромаса Янкаускаса, Национальную библиотеку им. Мартинаса Махвидаса, журнал JŪRA MOPE SEA и всех участвующих литовских художников за предоставленную возможность галерее «il Rivellino» и моим соотечественникам – жителям Тичино (швейцарским итальянцам) – еще раз открыть Янтарный путь, по которому наши художники, так называемые художники побережья озера (называемые просто итальянцами), четыреста лет назад, кроме Санкт-Петербурга, посетили и Вильнюс, Каунас, и Клайпеду.

До EXPO 2020 в Дубае нам еще предстоит пройти долгий путь, но я уверен, что инсталляция Питера Гринуэя «В дороге» обретет свое место.

Благодарю за беседу.

Беседовала Александра Джешульска

10 JOURS EN LITUANIE

10 dienų Šveicarijoje

Šveicarija pelnytai didžiuojasi pasaulinio lygio festivaliais. Vienas iš jų – kasmet vykstantis Tarptautinis Lokarno kino festivalis. Jo idėja gimė 1946 m. Tuomet buvo įkurta tiek fiziniams, tiek juridiniams asmenims atvira asociacija, kurios tikslas organizuoti, skatinti ir remti festivalį.

Rugpjūčio 1–11 d. vyksiantis 71-asis Lokarno kino festivalis yra vienas iš svarbiausių Europos kino renginių. Įvairioms kino industrijos sritims skirtos programos sutraukia įtakingus kino verslo atstovus: prodiuserius, pardavimo agentus, finansuotojus, režisierius, scenaristus, dailininkus ir kitus su kino verslu susijusius profesionalus. Pastaraisiais metais festivalyje itin daug dėmesio skiriama Baltijos šalims. Lietuvos, Latvijos ir Estijos kino institucijų ir tarptautinio Lokarno kino festivalio atstovai šiemet pavasarį pasirašė susitarimą dėl šešių dalyvių prodiuserių iš Baltijos šalių, po du iš kiekvienos šalies, dalyvavimo tarptautinėje festivalio industrijos dienų programoje „MatchMe!“.

Tai yra 2017 m., kuomet festivalyje sėkmingai pasirodė Baltijos šalių kino kūrėjai, prasidėjusios partnerystės tęsinys. Tūkstančius žmonių priviliojantį, po atviru dangumi centrinėje miesto aikštėje vykstantį festivalį lydi nemažai kitų, į jį organiškai įsiliejančių meno ir kultūros renginių. Ypač aktyviai tame menų šurmulyje dalyvauja brolių Arminio ir Paolo Sciolli valdoma Leonardo da Vinčio meno galerija „il Rivellino“.

Šiemet galerijos generalinio direktoriaus Arminio Sciolli iniciatyva 71-ojo tarptautinio kino festivalio dienomis „il Rivellino“ galerijoje vyks Lietuvos 100-mečiui skirtas renginys „Dešimt dienų Lietuvoje“ („10 jours en Lituanie“). Apie tai kalbamės su mūsų žurnalo svečiu, „il Rivellino“ galerijos bendraturčiu, filantropu, meno kolekcininku Arminio SCIOLLI.

Pone Arminio Sciolli, Jūsų galerija yra pačiame kino festivalių vyksmo centre. Jums tiesiog neįmanoma likti festivalio nuošalėje, nedalyvauti. Kokia yra šio dalyvavimo patirtis? Kas festivalio dienomis vyksta „il Rivellino“ galerijoje?

Kiekvienų metų rugpjūtį Lokarnas vienuolikai dienų tampa Šveicarijos kultūros sostine: kiekvieną vakarą daugiau nei 15 tūkst. gyventojų turintis miestas suburia 16 tūkst. kino mylėtojų, menininkų, intelektualų, bohemos atstovų ir turistų. 2017 m. Tarptautinis Lokarno kino festivalis net pakeitė savo pavadinimą į Lokarno festivalį.

„il Rivellino“* – tai strategiškai patogiausioje vietoje 1507 m. Leonardo da Vinčio pastatyta tvirtovė, kuri tebėra monumentaliojo senamiesčio geografinis centras. „il Rivellino“ terasoje esi apsuptas Visconti pilies, Hanso Arpo muziejaus ir statulų sodo („Casorella“) bei naujai pastatytų Kino namų. Tiesiog negali to praleisti.

Taigi, visi VIP svečiai, kino žvaigždės ir valdžios atstovai turi praeiti mažuoju al Castelo (Pilies) keliu: tai puiki proga menininkui ar atlikėjui atkreipti į save dėmesį arba būti pastebėtam tapant, ar panašiai.

Be to, „il Rivellino“ tapo gerai žinomu prekės ženklu, iš kurio publika tikisi netikėtų meno renginių. „Boccalino d'Oro“ – nepriklausomos žurnalistikos apdovanojimai vyksta „il Rivellino“ Lokarno festivalio metu, o Robertas Willsonas, Peteris Greenaway, Oksana Mas, Stephanas Spicheris, Mario Dondero ir daugelis kitų čia yra organizavę savo renginius.

„il Rivellino“ galerijos moto – „Naujas kelias kurti meną“, o Jūsų organizuojamuose renginiuose netrūksta įvairių sąsajų ir simbolių. Taigi, kodėl Jūsų akiratyje atsidadė Lietuva?

Mūsų moto esminis žodis yra „kelias“, kuris pažymi meniškumą plačiąja prasme, menininko požiūrį investuojant į savo kūrybinį polėkį, materializuojant ne tik (o kartais ir net ne) fizines meno formas. „Kelias“ – tai vidinė kelionė iš realiojo pasaulio į malonės būseną, kurią sukelia menininko sieloje rusenančios šventos ugnies atsiskleidimas. Imdamasis kūrybinio veiksmo – atlikimo – menininkas (sąmoningai ar ne) patenka į transą, iškart užhipnotizuodamas savo žiūrovarį ir galiausiai – visą auditoriją.

Mano trijų suaugusių sūnų, kurių mama – Lietuvos išeivė, gyslomis teka baltiškas kraujas.

Ryšį su šia laisve kvėpuojančia tauta atgavau EXPO 2017 parodoje Astanoje, stebėdamas gyvus meno pasirodymus Italijos paviljone, kuris buvo įsikūręs Lietuvos paviljono kaimynystėje. Komisaras Romas Jankauskas – labai patyręs ir protingas žmogus – pakvietė mane kartu su menininkais Ottavio Mangiarini, Izuru Mizu-

tani bei Doncho Donchevu pasirodyti Lietuvos paviljono priekyje. R. Jankauskas rūpinosi mūsų draugyste, pakvietė mane į Vilnių bei supažindino su fotografu Antanu Sutkumi, Vilniaus kino festivaliu, Nacionaline Martyno Mažvydo biblioteka, „MO“ muziejumi, žurnalu JŪRA MOPE SEA ir daugybe menininkų. Šių metų birželį mūsų bendros pajėgos į Vilnių atvežė Saskaia Boddeke ir Peterį Greenaway.

Kodėl „Dešimt dienų Lietuvoje“?

Pavadinimą pasiskolinome iš Antano Sutkaus nuotraukų albumo „Penkios dienos Lietuvoje“ apie Ž. P. Sartro ir S. de Bovuar vizitą Nidos kopose 1965 m. Tai pritinka Lietuvos delegacijos kelionei į Lokarną ir skamba kaip kvietimas at-rasti mažytę šalį, kuri yra maždaug tokio pat dydžio, kaip ir Šveicarija, o tai yra vienas iš svarbių mūsų bendrystės taškų.

Paminėjote garsiausią XX a. egzistencialistą Žaną Polį Sartrą (Jean-Paul Charles Aymard Sartre) ir žinomą Lietuvos fotomenininką Antaną Sutkų, kurio fotografija, 1965 m. įamžinusi per Neringos smėlio kopas žengiantį filosofą, tapo kultine, įkvėpusia prancūzų skulptorę Rozaliną Grané (Roseline Granet) sukurti bronzinę statulą, kuri stovi Prancūzijos nacionalinės bibliotekos kieme-lyje, ir lietuvių skulptorių Klaidijų Pūdymą, kurio skulptūra „Prieš vėją“, vaizduojanti per Neringos kopas žengiantį laisvės garbintoją rašytoją Sartrą, neseniai atidengta ant Parni-

* „il Rivellino LDV“ yra ir pavadinimas, ir prekės ženklas. Jis rašomas iš mažosios „i“ dėl dizaino ir istorinių priežasčių, pabrėžiant didžiąją raidę „R“. Logotipui naudojama šrifta 1507 m. savo inkunabulams naudojo paryžietis spaustuvininkas Jehan Petit. Tais metais, kai Milano kunigaikštystė – ir kartu Lokarno pils – priklausė Prancūzijos karalystei, buvo įkurtas mūsų ravelinas (penkiakampė tvirtovė). Šio vėlyvosios gotikos šrifto naudojimas turi ir dar vieną reikšmę: „il Rivellino“ galima interpretuoti ir kaip „il Ribellino“ – „mažasis maištininkas“.

džio kopos Nidoje. Dabar, ne be Jūsų rankos, prie šios istorijos prisijungė garsus britų režisieris Peteris Greenaway, su lietuvių fotografu Antanu Sutkumi šiemet birželio pabaigoje paslaptinai diskutavęs prie lietuviško ažuolinio stalo. Kokia sinergija suvedė šiuodu menininkus ir kokio kūrybinio rezultato iš to galima tikėtis?

P. Greenaway ir S. Boddeke buvo gerai susipažinę su meistro A. Sutkaus darbais ir paprašė su juo susitikti. Jų vizitas Vilniuje birželio 27-ąją buvo ypatingas – tarsi Sartro ir „Bebrės“ (S. de Bovuar pravardė. – Red.) sugrįžimas po penkiasdešimties metų. Neįsivaizduojate to džiaugsmo, kurį fotografijos žvaigždė A. Sutkus skleidė šio kultinio susitikimo metu – turbūt padarė bent 300 nuotraukų. Be to, kitas puikus lietuvių fotografas Ramūnas Danisevičius taip pat padarė puikių kadru „MO“ muziejuje ir A. Sutkaus namuose-studijoje (viena jų puikuoja ant šio JŪRA MOPE SEA numerio viršelio). Peteris ir Saska greičiausiai sugrįš į Vilnių su svarbia paroda 2020 m.

Grįžkime prie festivalio Lokarne ir „Dešimties dienų su Lietuva“. Kas vyks per tas dešimt dienų, per kurias „il Rivellino“ galerijoje įsikurs Lietuva? Kokie žmonės čia bus Lietu-

vos ambasadoriais? Kokią žinią jie skleis garsiaame tarptautiniame renginyje ir kokios patirties išsiveš iš Šveicarijos?

Pirmiausia, Lietuvos nacionalinė biblioteka organizuoja lietuvių kalbos ir literatūros istorijos parodą: tai yra ypač svarbu, kadangi lietuvių tauta iškentėjo sunkias kalbas ir kultūros represijas iš visų aplinkinių tautų. Tą patį patyrė ir Tičinai – itališkoji Šveicarijos dalis. Leiskite man išreikšti giliausią užuojautą ir solidarumą tai patyrusioms trims mažoms Baltijos šalims bei visoms kenčiančioms pasaulio mažoms tautoms.

Vienas šveicarų kolekcionierius paskolino dešimt originalių A. Sutkaus nuotraukų bei keletą Rimvido Jankausko-Kampo darbų.

Esame labai dėkingi lietuviams menininkėms Irmai Leščinskaitei, Jurgai Barilaitei, Jolitai Vaitkutei ir Zitai Tallat-Kelpšaitėi, priėmusioms mūsų kvietimą eksponuoti savo darbus mūsų galerijoje. Jos visos pasižymi labai skirtingu stiliumi, tačiau kartu ir pademonstruoja lietuviško meno puikumą, kuris dar nėra pažįstamas mūsų auditorijoms. Pertraukų metu savo meistriškumą pademonstruos Šveicarijos ir Italijos atlikėjai.

„il Rivellino“ sudarė sutartį su Muralto „PAN“ asociacija dėl lietuviškų filmų rodyto bei Daniševičiaus birželį padarytų A. Sutkaus ir P. Greenaway nuotraukų parodos.

Astano EXPO 2017 parodoje apdovanojimą pelnusi „HoPro“ inovacijų kompanija iš Vilniaus paruošė specialią, lankytojus sužavėsiančią Rivellino virtovės hologramą.

Kokie dar menininkai iš kitų šalių dalyvaus „10 jours en Lituanie“ renginyje?

Doncho Donchevas iš Bulgarijos, Claudio Taddei (dainininkas ir tapytojas) iš Urugvajaus, Ottavio Pompa iš Italijos, kaligrafė Gabriela Hess iš Šveicarijos – visi keturi dalyvavo EXPO parodoje. Dar Adriano Pompa iš Vokietijos ir Sferico iš Tičino.

Taip pat du išskirtiniai „il Rivellino“ menininkai – Stephanas Spicheris bei Ultramarine (Michele Lamassa) – demonstruos savo parodas bei pasirodys gyvai. Jie abu dalyvavo EXPO parodoje Milane ir Astanoje.

Kaip Jūs vertinate Lietuvos modernų meną? Ar perspektyvoje matote jį „il Rivellino“ galerijoje, laikančioje kursą į naują kelią kurti meną? Ir, beje, koks, Jūsų manymu, tas naujas kelias?

Manau, kad šiuolaikinių menininkų pasirinkimas sudarys vaizdą to, kas vyksta Lietuvoje: visi keturi yra labai skirtingi ir atstovauja labai asmeniškų būdus išreikšti meną (abstrakcijos, eks-

„il Rivellino“ – tai strategiškai patogiausioje vietoje 1507 m. Leonardo da Vinčio pastatyta tvirtovė, kuri tebėra monumentaliojo senamiesčio geografinis centras. „il Rivellino“ terasoje esi apsuptas Visconti pilies, Hanso Arpo muziejaus ir statulų sodo („Casorella“) bei naujai pastatytų Kino namų. Tiesiog negali to praleisti.

presionizmas, performansas, vizualinis menas).

Savo paskutiniosios kelionės metu susipažinau su R. Jankausko-Kampo menu. Jis visiškai išvertė mane iš kojų – ne tik savo darbų stiprybe ir kūrybiškumu, bet ir savo šelmišku charakteriu. Tikras lietuviškas Baskija (Jean-Michel Basquiat).

Leiskite pridurti, kad Lietuva, kaip ir Latvija bei Estija, turi unikalią galimybę pristatyti savo aukštos kokybės modernaus meno atstovus Baltijos simbolistų „Āmes sauvages“ parodos dėka Orsè muziejuje Paryžiuje. Buvau joje du kartus. Mane labai nustebino puiki darbų kokybė.

Jūsų simpatijas Lietuvai, kurios glūdi šeimos istorijoje, sustiprino glaudus bendradarbiavimas tarptautinėse EXPO parodose Milane (2015 m.) ir Astanoje (2017 m.). Ar negalėtų ši patirtis sinergizuotis į bendrą projektą, įgyvendinant P. Greenaway pasiūlytą idėją pagal Jack Kerouac romaną „Kelyje“ pasaulinėje parodoje EXPO 2020 Dubajuje, kuriame galėtų dalyvauti Lietuvos, Italijos, Šveicarijos, Didžiosios Britanijos, galbūt ir kitų šalių menininkai?

Noriu padėkoti EXPO komisarui R. Jankauskui, Nacionalinei Martyno Mažvydo bibliotekai, žurnalui JŪRA MOPE SEA bei visiems dalyvau-

jantiems lietuvių menininkams už galimybę „il Rivellino“ galerijai bei mano tautiečiams – Tičino gyventojams (Šveicarijos italams) dar kartą nutiesti gintaro kelią, kuriuo mūsų menininkai – vadinamieji ežero pakrančių menininkai (vadinami tiesiog italais) – prieš keturis šimtus metų be Sankt Peterburgo atvyko ir į Vilnių,

Kauną bei Klaipėdą.

Iki Dubajaus EXPO 2020 mūsų dar laukia ilgas kelias, tačiau esu tikras, kad P. Greenaway instaliacija „Kelyje“ ras savo vietą.

Dėkoju už pokalbį.

Kalbėjosi Aleksandra Džežulskā

ПИТЕР ГРИНУЭЙ: «Утверждение, что вначале было слово, неверно. Вначале было изображение»

Фамилия известного британского режиссера, писателя, художника Питера Гринуэя появляется в журнале JŪRA MOPE SEA уже не в первый раз. Его рисунками мы иллюстрировали публикации о выставке живописи Джека Керуака «Разбитое поколение» («Beat Painting»). Рисунок П. Гринуэя украшал и обложку одного прошлогоднего номера журнала. На этот раз П. Гринуэй вместе с литовским фотохудожником Антанасом Суткусом является лицом журнальной обложки.

В конце июня П. Гринуэй вместе с супругой, мультимедийной художницей Саскией Боддеке побывал в Литве, встречался с деятелями культуры. Эту пару художников надеются заполучить и на дни литовского искусства и культуры «10 jours en Lituanie» в Локарно.

Мистер Гринуэй, на разных кинофестивалях вы являетесь их основным участником, многократно номинированы как кинорежиссер, художник, писатель, получили несколько десятков призов кинофестивалей.

Во время предстоящего в Локарно кинофестиваля вы охотнее выбираете галерею Леонардо да Винчи «il Rivellino», которую называете центром мультимедийного искусства, и мероприятия, организуемые вашим приятелем Арминио Шиолли. На одном из таких мероприятий, как писала пресса, вы произвели эффект разорвавшейся бомбы, представив свой интерактивный многоплановый фильм под названием «92 ядерных взрыва на планете Земля».

Присоединитесь ли вы в этом году к проекту «10 jours en Lituanie» галереи «il Rivellino»? Какие художественные сюрпризы ожидают гостей фестиваля?

Я считаю, что этим летом я приглашен в галерею «il Rivellino», а выставка «10 дней в Литве» интригует. Поживем – увидим.

Почти два десятилетия ваши поклонники, последователи и критики анализируют и под разными углами непрерывно рассматривают вашу фразу, произнесенную, кажется, в 2002-м, что кино умерло. Несмотря на то, что вы сами создали неповторимые киношедевры, что

достаточно активно участвует во множестве международных кинофестивалей и ведете на них мастер-классы, их участникам вы постоянно напоминаете печальную истину, что кино все-таки умерло.

Не проливайте понапрасну слез из-за смерти современного кино. Я не настолько уверен в том, что, как вы говорите, гибель кино обязательно печальна. То, что будет дальше, может оказаться очень захватывающим и инновационным. И удивительным. Уже доказано, что каждая новая форма искусства во многих отношениях бывает более изощренной и превосходной и достигает большего в способности выражать эмоции и интеллект, чем предыдущие. Можно заметить, что из всех техногенных эстетик, которые западный мир испытал за последние триста лет и которые обслуживали культурные эксперименты, кино является одной из новейших, однако и его уже опередили новые разработки. Например, успехи в голографии. Переосмысление искусственных миров, таких как виртуальный мир «Second Life», множество созданных компьютером изображений (CGI), затягивающая виртуальная реальность, использование сенсорного экрана, а также изобретение таких чудес, как миниатюрные дроны, – все эти изобретения, осознаваемые и управляемые изобретательной фантазией (а на это обязательно требуется время), значительно превосходят то кино, которое знали наши деды, и превосходят настолько, что возникает вопрос: неужели мы до сих пор можем относить их все к той же категории кино? Может быть, нам нужен новый словарь для этих разработок?

Таковы плоды человеческой изобретательности. Для новых технологий почти каждый день придумываются новые языки. Друзья, кузены и близкие «Microsoft» постоянно отодвигают эти горизонты. Если говорить о кино, то кончина целлулоидной пленки в 1980-х годах ознаменовала новые языковые возможности, так что действительно ли мы можем назы-

вать современное кино словом «кино»? Универсальность миниатюрного оборудования, мобильность и превосходство цифрового воспроизведения; изобретение чрезвычайно легких камер, реагирующих на тепло, видящих в темноте, управляемых компьютером и приближающихся к искусственному интеллекту, не требующих прикосновения человека; использование глубоководного съемочного оборудования и очень сложных камер видеонаблюдения, которые практически незаметны для невооруженного глаза – все это шаг за шагом уводит нас от ограниченного кино наших отцов и дедов. И пусть так, если только это повысит нашу способность видеть более далекие и глубокие горизонты. Кривая изобретений в живописи связана, как всегда, с новыми технологиями – новыми материалами, пластиковыми красками, анилиновыми красителями, печатными технологиями – и одновременно с новыми амбициями, новыми философиями, новыми средствами выражения, которые поразили бы Рафаэля и Рембрандта.

И так будет всегда. Поэтому не проливайте слез из-за смерти кино.

Однако этим летом во время визита в Литву вы заявили, что кино не умерло, что оно никогда даже не рождалось и что мы вряд ли когда-либо видели кино. Ого! И как теперь нам жить с этим знанием?

Не пугайтесь. Знания всегда ведут вперед. У нас кино существует уже около 120 лет. Меня постоянно раздражал факт, что наше кино основано на текстах – я думаю, что нам не нужно кино писателей, потребность рассказывать историю в иллюстрированных словах необязательна. Зрители редко вспоминают саму историю. Опыт кино совсем иной. Нам нужно кино, создаваемое художниками. Самая лучшая картина – не нарративная. Почему кино должно быть рабом литературы? Ведь кино – это движущиеся картинки. Давайте осмелимся перерезать пуповину между книжным магазином матери и кино ребенка. Попробуем изобрести бестекстовое кино. До тех пор, пока мы будем ощущать в кино запах текста, литературы, книжного магазина, – это только слова и кино будет оставаться эмбрионом. Вы когда-нибудь пытались завязать разговор с эмбрионом?

Может ли ваше сотрудничество с представителями современного искусства означать начало кино, создаваемого художниками?

Не только «современное искусство», но вся визуальная культура, которой, по осторожной оценке, в западном мире не менее десяти тысяч лет. Бог велел Адаму всему дать имена. А как он мог дать чему-либо имя, если бы сначала не было изображения? Утверждение, что вначале было слово, неверно. Вначале было изображение.

В Вильнюсе вы встретились с Антанасом Суткусом, который на множестве фотографий запечатлел визит в Литву Жана Поля Сартра и Симоны де Бовуар.

То, что художник с мировым именем Питер Гринуэй с супругой, известной мультимедийной художницей Саскией Боддеке, посещает Литву и встречается с представителями искусства и культуры, сегодня удивления не вызывает. Однако в то время, в 1965-м, для интеллектуальной общественности Литвы, жившей в условиях оккупационного режима, визит Сартра и де Бовуар был великим, невероятным событием, давшим толчок появлению множества письменных и изобразительных произведений искусства. Какое, на ваш взгляд, влияние искусство и создающие его личности оказывают на современное общество? Способно ли искусство по сути своей оказывать влияние?

А как вам кажется? Разве наша нынешняя беседа не дает ответа на ваш вопрос?

Гм... Скажем, да. Если кому-то так не кажется, придется вернуться к началу беседы...

Маэстро, благодарю за искрометную и провоцирующую беседу.

И все же меня не слишком радует перспектива, что слово должно уступить место изображению. Человечество прошло долгий путь эволюции, пока научилось выражать мысли словами, хотя перед глазами было изображение. Неужели Создатель напрасно дал бы Адаму задание дать этим изображениям имена...

Петер Гринуэй.
Фото
Рамунаса Данисявичюса.

С маэстро Питером Гринуэем и маэстро Антанасом Суткусом беседовала Зита Таллат-Кялтиайте.

АНТАНАС СУТКУС: «В искусстве мы ищем свое отображение...»

Фотохудожник Антанас Суткус считается патриархом литовской фотографии, историки и критики называют его Гомером литовской фотографии, его творчество – словно эпос, состоящий из фрагментов повседневности. А. Суткус – гость нашего журнала и галереи Леонардо да Винчи «il Rivellino».

Господин Суткус, важнейшее место в вашем творчестве, пожалуй, занимают житейские будни и истории простого человека, однако они интересуют и волнуют сегодняшнее общество и поклонников современного искусства. Как вы считаете, что именно современный человек глобального, цифрового мира видит в ваших фотографиях?

Для меня главное – зритель и то, насколько мое творчество может помочь в его повседневной жизни. В искусстве мы ищем свое отображение, опыт, переживание... Человек по натуре своей не глобальный и не цифровой. Это просто человек. И форма произведения совершенно не важна – нарисовал ли ты угольком на скале или скомпилировал при помощи новейшей техники. Ты возьмешь от произведения то, что тебе близко и нужно.

Как вы сами расцениваете современное искусство?

Существует ли точка отсчета, с какого момента начинается и когда заканчивается современное искусство? Для меня оно делится на современное и сегодняшнее искусство. В настоящее время создается много однодневного космополитического и безликого продукта. Я не могу назвать это искусством. Однако в то же самое время при помощи современных средств создается и современное искусство, которое будет обладать остаточной ценностью. Это и есть составляющие части современного, но не однодневного искусства. Могу смело утверждать, что мой любимый живописец Шарунас Саука по своей иронии, критичности является гуманистом. Как и недавно встреченный Питер Гринуэй. Это два столпа постмодернизма, хотя они из разных культур, опыта и выражения. Влияние кинематографии на всемирное развитие искусства огромно. У каждого поколения есть свой Бергман и свой Гринуэй. Я ощущаю себя в зоне зависимости обоих этих полюсов. Я не являюсь только ценителем современного искусства, я чувствую себя участником процесса искусства.

Фотохудожник Антанас Суткус.
Фото Рамунаса Данисявичюса.

Ваши фотографии, на которых в 1965 году вы увековечили визит французских философов и писателей Жана-Поля Сартра и Симоны де Бовуар (Jean Paul Sartre и Simone de Beauvoir) в изумительный уголок Литвы – Ниду – стали музейной ценностью. А снимок шагающего по дюнам и борющегося с ветром Сартра вдохновил французских и литовских скульпторов на создание находящихся в Париже и на дюне Парниджэ произведений искусства, повторяющих стремительную позу экзистенциалиста и апологета свободы. Есть ли в вашем содержательном творчестве еще работы, по которым что-либо создали другие художники?

Мне известны случаи, когда по моим фотографиям без моего согласия были написаны картины в другой стране. Я полагаю, что это не созданная работа, а плагиат. Права автора на свое творчество еще не особенно соблюдаются. Нельзя украсть немного идеи. Это интеллектуальная собственность. В Литве авторское право продвигается вперед, и это радует.

Совсем недавно фотохудожник Рамунас Данисявичюс сфотографировал вас вместе с британским режиссером Питером Гринуэем в Литве, у вас дома, сидящими с торца старого, выдавшего виды стола, напоминающего длинную дорогу. Похоже, этот снимок также будет иметь свою историю. Так о чем же вы дискутировали с Гринуэем, режиссером с мировым именем? Каким будет продолжение истории?

В моем возрасте немного смешно планировать будущее. Да, есть очень интересные проекты, желание сотрудничать. Осуществятся ли они – посмотрим. Сэр Питер – провокационный собеседник с очень живым темпераментом. Конечно, мешал языковой барьер, поскольку общение через переводчика качественно лишь для деловых переговоров. Знакомство с Гринуэем обостряет мой внутренний взгляд в оценке своего неопубликованного творчества 60–70-х.

Режиссер Питер Гринуэй
(Peter Greenaway).
Вильнюс, июнь 2018.
Фото Антанаса Суткуса.

В дни литовской культуры и искусства в галерее «il Rivellino» в Локарно будут демонстрироваться десять ваших фоторабот, которые приобрел один швейцарский коллекционер. Также будут демонстрироваться и фотографии Рамунаса Данисявичюса, сделанные во время вашей встречи с режиссером Гринуэем. Какая роль вам милее: талантливого фотографа, работы которого покупают коллекционеры и музеи, или знаменитости своего времени, которого фотографируют и демонстрируют молодые философы и писателя Сартра и благодаря тем снимкам стали известны во всем мире?

Лучше всего я чувствую себя, отыскав в архиве новую, еще не публиковавшуюся работу и найдя зрителя, которому мои работы нужны. Все наши достижения очень относительны. Еще идти и идти, работать и работать, чтобы можно было сказать себе, что сделал все, что мог на стыке веков. Да и являюсь ли я знаменитостью эпохи, скажет только само Время.

Каким снимком из своего архива вы бы могли поделиться с читателями JŪRA MOPE SEA? Что вы бы хотели сообщить им этим снимком?

Извините, но посылать сообщений я не умею, поскольку не пользуюсь технологиями. Я еще немного фотографирую и делюсь работами, созданными в 2017 и 2018 годах.

Благодарим вас за беседу и фотографии.

PETER GREENAWAY:

„Teiginys, kad pradžioje buvo žodis,
yra neteisingas. Pradžioje buvo vaizdas“

Žinomo britų režisieriaus, rašytojo, dailininko Peter GREENAWAY pavardė žurnale JŪRA MOPE SEA matoma jau ne pirmą kartą. Jo piešiniais iliustravome publikacijas apie Jack Kerouac tapybos parodą „Palūžusi tapyba“ („Beat Painting“). P. Greenaway piešinys puošė ir vieną praėjusių metų žurnalo viršelį. Šį kartą pats P. Greenaway kartu su Lietuvos fotomenininku Antanu Sutkumi yra žurnalo viršelio veidai.

Birželio pabaigoje P. Greenaway kartu su žmona, multimedijų menininke Saskia Boddeke lankėsi Lietuvoje, susitiko su meno ir kultūros veikėjais. Šios menininkų poros tikimasi sulaukti ir Lietuvos meno bei kultūros dienos „10 jours en Lituanie“ Lokarne.

Ramūno Danisevičiaus
nuotrauka.

Pone Greenaway, įvairiuose kino festivaliuose esate laikomas svarbiausiu jų dalyviu, daugybę kartų esate nominuotas kaip filmų režisierius, dailininkas, rašytojas, esate pelnęs kelias dešimtis filmų festivalių apdovanojimų.

Lokarne vykstančio kino festivalio metu Jūs mieliau renkatės Leonardo da Vinčio „il Rivellino“ galeriją, kurią vadinote multimedijų meno centru, ir bičiulio Arminio Sciolli organizuojamus renginius. Viename iš tokių renginių, kaip rašė spauda, padarėte „sprogusios bombos“ efektą, pristatydami savo interaktyvų, daugialypį filmą pavadinimu „Atominių bombų sproginiai Žemės planetoje“.

Ar šiemet prisidėsite prie „il Rivellino“ galerijos projekto „10 jours en Lituanie“? Kokie meniniai akibrokštai laukia festivalio svečių?

Manau, kad šią vasarą esu pakviestas į „il Rivellino“ galeriją, o „10 dienų Lietuvoje“ paroda – intriguoja. Luktelėkime ir pamatysime.

Beveik du dešimtmečius Jūsų gerbėjai, sekėjai ir kritikai analizuoja bei visais kampais nepaliojami varto Jūsų ar tik ne 2002 m. paskelbtą frazę, kad kinas mirė. Nepaisant to, kad pats sukūrėte neparkojamų kino šedevrų, kad gana aktyviai dalyvaujate daugybėje tarptautinių kino festivalių ir vedate juose meistriškumo pamokas, jų dalyviams vis primenate gaudžią tiesą, jog kinas vis dėlto mirė.

Neverta lieti nereikalingų ašarų dėl šiuolaikinio kino mirties. Aš nesu toks tikras – kaip sakote – kad kino mirtis yra tokia jau liūdna. Mūsų laukiančios naujovės gali būti labai įdomios. Ir stebinančios. Jau įrodyta, kad kiekviena nauja meno forma daugeliu aspektų yra viršesnė ir tobulesnė, dar geriau išreiškianti emociją ir intelektą nei ankstesniosios. Galima pastebėti, kad iš visos technologinės estetikos, kurią Vakarų pasaulis patyrė per pastaruosius tris šimtus metų ir su kuria atlikinėjo kultūrinis eksperimentus, kinas yra viena iš naujausių, tačiau jį jau aplenkė nauji išradimai. Pavyzdžiui, į priekį žengiančios hologramos. Dirbtinių pasaulių, tokių kaip „Second Life“ virtualusis pasaulis, atradimas iš naujo. Daugybė kompiuteriu sukurtų vaizdų (CGI), įtraukianti virtualioji realybė, jutiklinių ekranų naudojimas, taip pat tokių stebuklų kaip miniatiūrinių dronų pasirodymas – išradingos vaizduotės suvokiami ir valdomi (o tai būtina užims šiek tiek laiko) visi tie išradimai toli lenkia mūsų senelių pažintą kiną, ir lenkia taip toli, kad negi tikrai galim juos priskirti prie tos pačios „kino“ kategorijos? Galbūt jiems pavadinoti mums reikėtų naujo žodyno.

Tokie žmogaus saviraiškos išradingumo vaisiai. Naujausiomis technologijomis beveik kasdien išrandamos naujos kalbos. „Microsoft“ draugai, pusbroliai ir artimieji nuolat stumia tuos horizontus. Kalbant apie kiną, celiulioidinės juostelės mirtis 9-ajame dešimtmetyje atnešė naujas kalbos galimybes, tad ar tikrai šiuolaikinį kiną galime vadinti kinu? Miniatiūrinės įrangos įvairiapusiškumas, mobilumas ir skaitmeninio vaizdo atkūrimo puikumas, ypač lengvų kamerų, į šilumą reaguojančių kamerų, tamsoje matyti galinčių, kompiuteriu valdomų ir link dirbtinio intelekto, kuriam nereikia žmogaus prisilietimo, judančių informacinių technologijų išradimas, giliavandenės filmavimo įrangos bei ypač sudėtingų ir neįgudusiai akiai praktiškai nepastebimų stebėjimo kamerų naudojimas – visa tai žingsnis po žingsnio neša mus tolyn nuo tėvų ir senelių riboto kino. Ir tegu, jei tik tai padidins mūsų sugebėjimus matyti tolimesnius ir gilesnius horizontus. Tapybos išradimų kreivė, kaip visada, siejama su naujausiomis technologijomis – naujomis medžiagomis, plastiko dažais, aniliniiais dažais, spausdinimo technologijomis – ir kartu žengiančiomis naujomis ambicijomis, nauja filosofija, išraiškos priemonėmis, akivaizdžiai sukūrė daugybę dalykų, kurie būtų nustebinę Rafaelį ir Rembrantą.

Ir taip visada bus. Taigi, neliekitė ašarų dėl kino mirties.

Tačiau šią vasarą lankydami Lietuvoje pareiškėte, kad kinas nemirė, kad jis niekada net nebuvo gimęs ir kad mes vargu ar kada matėme kiną. Vai! Kaip dabar mums su tuo žinojimu gyventi?

Nesigąsdinkite. Žinios nuolat žengia į priekį. Kiną turime kokius 120 metų. Mane nuolat erzino faktas, kad mūsų kinas yra paremtas tekstu – manau, kad mums nereikia rašytojų kino, poreikis papasakoti istoriją iliustruotais žodžiais yra nebūtinai. Žiūrovai retai prisimena pačią istoriją. Kino patirtis yra kitokia. Mums reikia dailininkų kuriamo kino. Pats geriausias paveikslas neturi jokio naratyvo. Kodėl kinas turėtų vergauti literatūrai? Juk kinas yra judantys paveikslai. Išdrįskime nukirsti virkštelę tarp motinos knygyno ir vaiko kino. Pamėginkime išrasti betekštą kiną. Kol kine jausime teksto, literatūros, knygyno kvapą – vien tik žodžius, tol jis liks embriono stadijoje. Ar kada mėginote užmegzti pokalbį su embrionu?

Ar Jūsų bendradarbiavimas su moderniojo meno atstovais galėtų reikšti dailininkų kuriamo kino pradžia?

Ne tik „modernus menas“, bet visa vizualioji kultūra, kuriai Vakarų pasaulyje, atsargiai skaičiuojant, yra bent dešimt tūkstančių metų. Dievas liepė Adomui viskam duoti vardus. Kaip jis būtų galėjęs duoti vardus, jei pirmiau nebūtų buvę vaizdo? Teiginys, kad pradžioje buvo žodis, yra neteisingas. Pradžioje buvo vaizdas.

Vilniuje susitikote su Antanu Sutkumi, daugybėje fotografijų įamžinusi rašytojų ir filosofų Žano Polio Sartro ir Simonos de Bovuar (Jean Paul Sartre ir Simone de Beauvoir) apsilankymą Lietuvoje.

Tai, kad pasaulinio garso menininkas Peter Greenaway su žmona, žinoma multimedijų menininke Saskia Boddeke lankosi Lietuvoje ir susitinka su meno bei kultūros žmonėmis, šiandien nekelia nuostabos, tačiau tuo metu, 1965-aisiais, okupacinio režimo sąlygomis gyvenusiai Lietuvos intelektualiajai bendruomenei Sartro ir de Bovuar vizitas buvo didžiulis, neįtikėtinas įvykis, paskatinęs daugybę rašytinių ir vaizduojamųjų meno kūrinių atsiradimą. Kokią, Jūsų manymu, įtaką menas ir jį kuriančios asmenybės daro šiuolaikinei visuomenei? Ar menas iš esmės pajėgus daryti įtaką?

O kaip jums atrodo? Ar šis mūsų pokalbis nėra atsakymas į jūsų klausimą?

Hm... Sakykim, taip. Jeigu kažkam taip neatrodo, teks grįžti į pokalbio pradžią...

Maestro, nuoširdžiai dėkoju už žaizaruojantį bei provokuojantį pokalbį.

Ir vis dėlto, mane nelabai džiugina perspektyva, kad žodis turėtų užleisti vietą vaizdui. Žmonija praėjo ilgą evoliucijos kelią, kol išmoko reikšti mintis žodžiais, nors prieš akis turėjo vaizdus. Negi Sutvėrėjas be reikalo būtų davęs Adomui užduotį tuos vaizdus įvardinti žodžiais...

Maestro Peter Greenaway ir
maestro Antaną Sutkų kalbino
Zita Tallat-Kelpšaitė

ANTANAS SUTKUS: „Mene mes ieškome savo atvaizdo..“

Lietuvos fotografijos patriarchu laikomas, istorikų ir kritikų vadinamas lietuvių fotografijos Homeru, kurio kūryba yra tarsi epas, sudėtas iš kasdienybės fragmentų, fotomenininkas Antanas SUTKUS yra mūsų žurnalo ir Leonardo da Vinčio galerijos „il Rivellino“ svečias.

Peter Greenaway ir Antanas Sutkus.
Ramūno Danisevičiaus nuotrauka.

107-asis km Vilnius–Klaipėda.
2017 m. rugsėjis.
Antano Sutkauskas nuotrauka.

Pone Sutkau, Jūsų kūryboje bene svarbiausią vietą užima gyvenimo kasdienybė ir paprasto žmogaus istorijos, tačiau jos domina ir jaudina šių dienų visuomenę bei šiuolaikinio meno gerbėjus. Kaip manote, ką šiuolaikinis globalaus, skaitmeninio pasaulio žmogus įžvelgia Jūsų fotografijose?

Man svarbiausia – žiūrovas ir kiek mano kūryba gali padėti jo kasdieniame gyvenime. Mene mes ieškome savo atvaizdo, patirties, pergyvenimo... Žmogus savo prigimtimi yra nei globalus, nei skaitmeninis. Tai – tiesiog žmogus. Ir kūrinio forma visai nesvarbi – ar tu angliuku ant uolos nupaišei, ar sukompiliavai naujausia įmanoma technika. Pasiimsi iš kūrinio tai, kas tau artima ir reikalinga.

Kaip Jūs pats vertinate šiuolaikinį meną?

Ar yra atskaitos taškas, nuo kada prasideda ir kada baigiasi šiuolaikinis menas? Man menas dalijasi į šiuolaikinį ir šiandieninį meną. Šiuo metu kuriama daug vienadienio kosmopolitinio ir beasmenio meno produkto. Negaliu to vadinti menu. Tačiau tuo pat metu šiuolaikinėmis priemonėmis kuriamas ir šiuolaikinis menas, kuris turės išliekamąją vertę. Dauguma kūrėjų tarsi vengia kalbėti apie tautinį identitetą ir tradicines humanizmo vertybes. Tai ir yra sudedamosios šiuolaikinio, bet ne vienadienio meno dalys. Drąsiai galiu teigti, kad mano mėgstamas tapytojas Šarūnas Sauka savo ironija, kritiškumu yra humanistas. Kaip ir neseniai sutiktas Peter Greenaway. Tai du postmodernizmo stulpai, nors ir skirtingų kultūrų, patirties ir raiškos. Kinematografinio meno įtaka pasaulinei meno raidai yra didžiulė. Kiekviena karta turi savo Bergmaną ir savo Greenaway. Jaučiuosi abiejų šių polių priklausomybės zonoje. Aš dar nesu vien šiuolaikinio meno vertintojas, jaučiuosi šiuolaikinio meno vykimo dalyviu.

Jūsų nuotraukos, kuriose 1965 m. įamžinote prancūzų filosofų ir rašytojų Žano Polio Sartro ir Simonos de Bovuar (Jean Paul Sartre ir Simone de Beauvoir) vizitą nuostabiausiam Lietuvos kampelyje – Nidoje, tapo muziejine vertybe, o per kopas žengiančio ir su vėju besigrumiančio Sartro nuotrauka prancūzų ir lietuvių skulptorius įkvėpė sukurti meno kūrinius, kurie veržlią egzistencialisto ir laisvės garbintojo pozą atkartoja Paryžiuje ir ant Parndžio kopos. Ar Jūsų turtingoje kūryboje yra daugiau darbų, pagal kuriuos kažką sukūrė kiti menininkai?

Žinau atvejus, kai pagal mano fotografijas be mano sutikimo buvo nupatyti paveiksai kitoje šalyje. Manau, kad tai ne sukurtas, o nuplagijuotas darbas. Dar nelabai paisoma autoriaus teisė į savo kūrybą. Negalima pavogti truputį idėjos. Tai yra intelektualinė nuosavybė. Lietuvoje autorinė teisė žengia į priekį ir tai džiugu.

Visai neseniai fotomenininkas Ramūnas Danisevičius nufotografavo Jus kartu su britų režisieriumi Peter Greenaway Lietuvoje, Jūsų namuose sėdinčius seno, daug mačusio, tarsi ilgo kelio, stalo gale. Atrodo, kad ši nuotrauka taip pat turės savo istoriją. Tad apie ką diskutavote su pasaulinio garso režisieriumi Greenaway? Kokia bus šios istorijos taša?

Sulaukus mano amžiaus, truputį juokinga planuoti į ateitį. Taip, yra labai įdomūs projektai, noras bendradarbiauti. Ar įvyks – matysim. Seras Greenaway labai gyvo temperamento, provokatyvus pašnekovas. Žinoma, trukdė kalbos barjeras, nes bendravimas per vertėją kokybiškas tik dalykiniais pašnekesiams. Pažintis su juo aštrina mano vidinį žvilgsnį vertinant savo 6–7-ojo dešimtmečio neskelbtą kūrybą.

Lietuvos kultūros ir meno dienų metu „il Rivellino“ galerijoje Lokarne bus demonstruojama dešimt Jūsų darytų nuotraukų, kurias yra įsigijęs vienas Šveicarijos kolekcionierius. Taip pat bus demonstruojamos ir Ramūno Danisevičiaus nuotraukos, kurias jis padarė Jūsų susitikimo su režisieriumi P. Greenaway metu. Koks vaidmuo Jums mielesnis: talentingo fotografo, kurio darbus perka kolekcininkai ir muziejai, ar savo laikmečio įžymybės, kurį fotografuoja ir demonstruoja jauni fotografai, kaip kad Jūs prieš daugelį metų fotografavote garsų filosofą ir rašytoją Sartą ir dėl tų nuotraukų tapote žinomas pasaulyje?

Geriausiai jaučiuosi suradęs naują, dar nespausdintą darbą archyve ir suradęs žiūrovą, kuriam mano darbų reikia. Visi mūsų laimėjimai yra labai santykiniai. Dar eiti ir eiti, dirbti ir dirbti, kad galėtum sau pasakyti, kad padariau, ką galėjau amžių sandūroje. O ar aš – laikmečio įžymybė, atsakys tik pats Laikas.

Kokia nuotrauka iš savo archyvo galėtumėte pasidalinti su JŪRA MOPE SEA skaitytojais? Kokią žinutę siunčiate jiems ta nuotrauka?

Atsiprašau, bet aš žinučių siųsti nemoku, nes nesinaudoju technologijomis. Dar truputį fotografuoju ir dalinuosi 2017 m. ir 2018 m. sukurtais darbais.

Dėkojame Jums už pokalbį ir nuotraukas.

В ЧЕСТЬ 100-ЛЕТИЯ ЛИТВЫ – 10 ДНЕЙ В ШВЕЙЦАРИИ

Организаторы мероприятия «10 дней в Литве» («10 jours en Lituanie») – «10 дней в Швейцарии» для презентации литовского искусства и культуры на Локарнском кинофестивале пригласили людей из разных сфер и с разным опытом.

Журнал JŪRA MOPE SEA, который также участвует в этом мероприятии, попросил группу участников из Литвы ответить на три вопроса:

Что вы привезли на фестиваль в Локарно и что собираетесь совершить во время фестиваля?

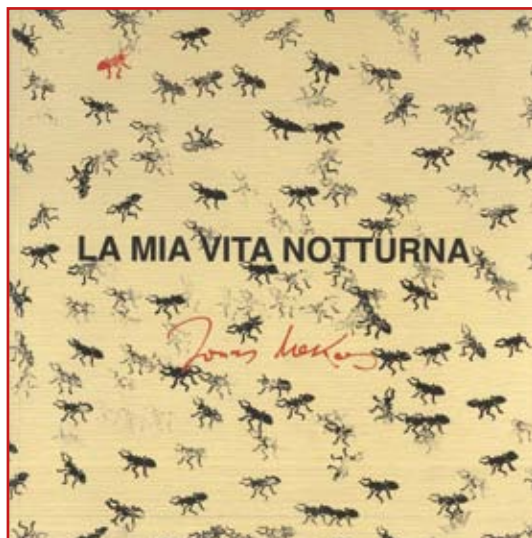
Какую весть этой работой вы хотите возвестить миру?

Какой опыт на мероприятии вы рассчитываете почерпнуть для себя, своей работы, творчества, жизни?

ДОСТАВЛЯЕМАЯ ВЕСТЬ – ЭТО СТОЛЕТИЕ СОВРЕМЕННОГО ЛИТОВСКОГО ГОСУДАРСТВА

ЙОЛАНТА БУДРЮЕНЕ,

директор департамента исследования документального наследия Литовской национальной библиотеки им. Мартинаса Мажвидаса

Мы рады и гордимся тем, что в этом году Литовская национальная библиотека им. Мартинаса Мажвидаса приглашена на международный кинофестиваль в Локарно, чтобы представить культуру страны. Осуществляя эксклюзивную

миссию – хранителя национального фонда опубликованных архивных документов, мы имеем возможность представить историческую и сегодняшнюю культурную сферу страны, продемонстрировав самые выдающиеся, самые значимые литовские и литуанистские работы. Поэтому у участников фестиваля будет возможность увидеть подготовленную нами выставку книг, основными акцентами которой станут история, язык, литература, искусство Литвы. Мы считаем, что в этом контексте актуальны и литовско-швейцарские исторические связи, сегодняшняя деятельность, и это мы планируем представить при помощи иллюстративных акцентов.

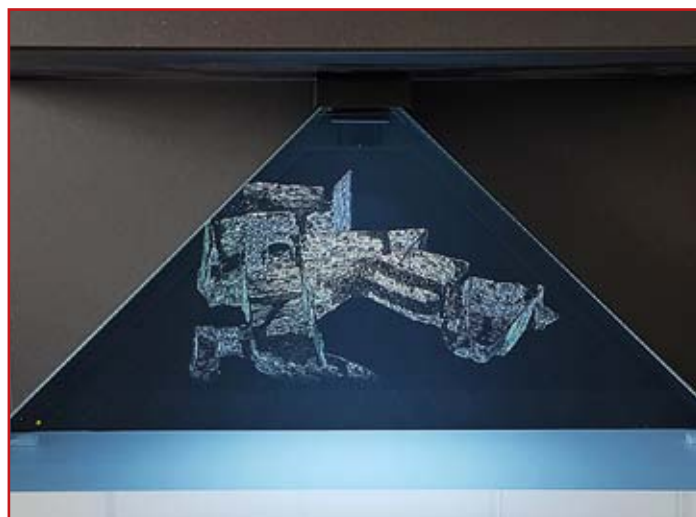
Несомненно, доставляемая весть – это столетие современного Литовского государства, путь страны к тому, кем мы являемся сегодня и кем надеемся стать в будущем, наше видение этого. Любая возможность говорить о Литве в любой стране – это значит еще раз очертить ее контур, предоставить повод зарубежным инвесторам услышать о важнейших достижениях страны, представить создающих их людей, заинтересовать и еще шире распахнуть ворота для разностороннего сотрудничества. Это и есть эксклюзивная миссия Национальной библиотеки.

Естественно, что в первую очередь мы хотим быть услышанными, увиденными. Но не только это. Такие мероприятия предоставляют шанс еще раз проверить и провериться – чем мы интересны, исключительны, уникальны, чем можем удивить. С другой стороны, это бесценный опыт для получения ответа на вопрос, чем мы похожи на другие государства, каковы возможности нашего партнерства для укрепления европейской идентичности, опирающейся на схожие ценности и традиции.

В ГОЛОГРАММАХ – ИННОВАЦИОННАЯ ЛИТВА И КРЕПОСТЬ ЛЕОНАРДО ДА ВИНЧИ

АРТУРАС ЛУКШЯВИЧЮС,

руководитель предприятия «Tikras Vaizdas MB», управляющего брендом «HoPro»

В Локарно мы возьмем созданное и изготовленное нами инновационное оборудование: голографы 3D-визуализации и «умные» рамки для картин. В

ходе фестиваля мы представим 3D-голограммные видеоанимации – «Инновационная Литва» и «Крепость Леонардо да Винчи» («Innovative Lithuania» и «Leonardo da Vinci Fortress»). (Это сноска на одну из анимаций <https://youtu.be/YUHfyArdA4>).

Также во время мероприятия мы представим мировую инновацию – «умную» рамку для картины. Принцип ее действия состоит в следующем: вместо стекла используется прозрачный жидкокристаллический дисплей, на котором зрителю показываются 3D-визуализации – ими можно дополнить произведение искусства и выделить его основные места (<https://youtu.be/keGcqFsjivs>).

Представляя «умные» рамки для картин, мы хотим показать, как при помощи современных технологий можно создать добавленную стоимость для посетителей музея или галереи, показывая им важнейшие места художественных работ.

На мероприятии в Локарно мы рассчитываем получить зрительские оценки и отзывы о создаваемых нами решениях, также ищем партнеров, которые будут заинтересованы в совместной организации инновационных всемирных выставок в 2019 году.

«ИСКУССТВО НЕ ИЗОБРАЖАЕТ ВИДИМОЕ, НО ДЕЛАЕТ ЕГО ВИДИМЫМ»

ИРМА ЛЯЦИНСКАЙТЕ, художница

На фестиваль в Локарно я беру две композиции. Первая композиция состоит из шести работ живописи разного формата: интерпретация – «Orchestral Suite No. 3 D-dur» Иоганна Себастьяна Баха, «Менины» Веласкеса, абстрактные композиции с реалистичными миниатюрами. Вторую композицию составляют три работы живописи глубокого колорита. Эти работы – словно связка, соединяющая сегодняшний период моего творчества (соединение технологий с живописью) с тем промежуток, когда в моих работах отражались связи живописи барокко с абстрактным экспрессионизмом. Это переход от пышной цветовой экспрессии барокко к двуплановым живописным плоскостям полотна с графическим рисунком, реалистичными живописными миниатюрами. Во время открытия фестиваля расположенные на картине живописные миниатюры предоставят возможность экспонировать их при помощи технологий дополненной реальности (англ. augmented reality; архитекторы Герда Антанайтите, Андриус Лауринайтис). Это позволит осуществить одну из важнейших дидактических целей проекта – предоставить живописи параметры интерактивного дизайна. Для зрителей выставок, вооруженных планшетными компьютерами или личными смарт-гаджетами, будут «оживлены» выполненные в технике маслом росписи-миниатюры, и так с помощью технологий будет расширена историческая действительность, представленная на картинах. На экране планшета посетители увидят «ожившие» миниатюры, вписанные в картину. Созданное и инсталлированное программное обеспечение с элементами

анимации и звука будет непосредственно вплетаться в физическую обстановку, обогащая художественные произведения возможностью наблюдения, усилит взаимодействие зрителя с ними и позволит ярче артикулировать идею живописца и передаваемые его работами знания по истории Литвы.

Что я хочу провозгласить миру?

Первая весть. «Искусство не изображает видимое, но делает его видимым». За этой мыслью Пауля Клее скрывается огромный, иной раз почти уму не постижимый замысел – создавать искусство, которое будет не приукрашать существующий мир, а создавать совершенно новый мир, подлинную альтернативу существующему.

Вторая весть. Для создания произведения источником творческого вдохновения и смысла не является и не может являться собственное «я». Должно быть что-то более устойчивое, долговечное и постоянное, нежели коротенькие и переменчивые наши внутренние состояния. Для меня этим «чем-то» является культура. Рисуя и желая придать своим картинам значение, я использую знаки духовного и морального опыта, содержащиеся в этой сокровищнице культуры. Поэтому жизнеспособность и преемственность Культуры гарантирует традиция. А современная традиция современной культуры отличается от предыдущей тем, что является рефлексивной, то есть она основывается на осознанной и целенаправленной интерпретации наследия прежней культуры.

Третья весть. Опора культуры – исторический культурный контекст моей страны. Много лет представляя направление абстрактной живописи, одним из источников своего творческого вдохновения я всегда считала барочное искусство. И не только потому, что, если оценивать чисто с точки зрения истории искусства, барокко является одной из ступеней пути развития, которое вело к модернистскому и абстрактному искусству. Как известно, барокко является и особым периодом развития культуры и искусства ВКЛ (Великого княжества Литовского) – подлинной вершиной их подъема и расцвета. Отвечая на вторую часть первого вопроса – что мы намерены совершить во время фестиваля – имея в виду связи барокко и современного искусства, а также необходимость включить в оборот сегодняшнего искусства все созданное в Литве художественное наследие, родился замысел этого проекта – средствами абстрактной живописи попытаться актуализировать и переосмыслить живописное наследие ВКЛ, создав цикл современных, однако опирающихся на это наследие композиций. Это будет очень свободная интерпретация культурно-исторического наследия, которую мы будем создавать совместно с Зитой Таллат-Кялпшайте, обладающей своим широким культурным, политическим взглядом на исторические явления и к тому же выразительным и самобытным живописным выражением.

Мероприятие «10 jours en Lituanie» особенное, оно величественно тем, что будет проходить рядом с великими личностями – А.Шиолли, П.Гринузем, А.Суткусом, которых мы можем заслуженно поставить в один ряд с личностями XXI века: Дж.Стайнером, М.Фуко, Дж.Дьюи, А.Макинтайром, П.Мананом, Р.Ротри, К.Роджерсом и др.

Для меня честь представлять свою страну и свое творчество на организованном Арминию Шиолли в галерее «il Rivellino» мероприятии, которое является неотъемлемой культурной частью 71-го международного кинофестиваля в Локарно.

Поскольку мы будем создавать совместный цикл композиций на историческую, культурную тематику вместе с Зитой Таллат-Кялпшайте, личностью с широким кругозором, которая отличается оригинальностью мышления, восприимчивостью, для меня важен общий наш творческий опыт. Будет важно услышать другое мнение, найти общее решение в концепции идеи. Креативность зачастую предопределяют индивидуальные качества личности, нехватки в которых мы обе, думаю, не испытываем – богатая фантазия, быстрота мышления, точность, гибкость, изобретательность, конструктивность, любознательность, мотивационное напряжение, потребность в постоянном совершенствовании своей деятельности, умение генерировать ценные новые идеи. Весь этот опыт окажет влияние на дальнейшее творчество и данный этап жизни.

«НЕОБХОДИМАЯ ОБОРОНА»

ЮРГА БАРИЛАЙТЕ,
междисциплинарная художница, живописец, создатель ассамбляжей,
текстов, перформансов и видеоскула

В Локарно я покажу перформанс «Необходимая оборона» (Indispensable Defence). Это перформанс, акция – живопись на стене боксерскими перчатками. Чаще всего в своих работах я пользуюсь возможностями своего тела, стараюсь создать в себе экстремальное состояние и вовлечь зрителей в иррациональное, экспрессивное действие, так что крайние эмоции, телесность, физическая усталость для этого прекрасно подходят. Это – произведение об искусстве и спорте, агрессии и нежности, о жажде свободы и одновременно о необходимости защищать эту свободу. Впервые

я исполнила этот перформанс в 2000 году и тогда боксировала за тотальную свободу выражения против стереотипов, особенно против господствовавших тогда сексистских настроений в мире искусства Литвы, против стереотипного образа женщины, художницы. Сегодня, 18 лет спустя, акценты, может, немного сместились, но все равно остались актуальными. Имея в виду современные социальные, политические напряжения и общественные фобии, которые царят в Европе и мире, мне кажется снова актуальным не только рассуждать, говорить о свободе. Необходимо действовать, бороться за Свободу. Очевидно, нам нужна «свободная свобода», как говорил Артур Рембо. Надеюсь, что мне удастся передать эту весть зрителям и, быть может, вовлечь в дикое свободное безумное действие.

ИНСТАЛЛЯЦИЯ, КОТОРУЮ СЪЕДЯТ ГОСТИ ВЕЧЕРИНКИ

ЙОЛИТА ВАЙТКУТЕ, художница

На фестивале в Локарно я намереваюсь реализовать вкусную инсталляцию из десертов. Такая инсталляция будет создавать перспективный рисунок и будет съедена гостями вечеринки. Однако я надеюсь, что это не будет единственное, что я создам, а найду простор не только для такого кратковременного произведения. Пока что окончательно не знаю, что это будет, но надеюсь работать с землей, это мой самый любимый материал.

Пищевое произведение чаще всего бывает всеми узнаваемым объектом. Самая интересная часть этого произведения – не эстетическая, а момент его уничтожения собравшимися, наслаждение вкусом.

Каждая поездка и встреченные новые люди зажигают новую искру для творчества. Думаю, эта искра будет очень яркой.

...НЕ ЗАБЫВАТЬ, ГДЕ НАХОДЯТСЯ ИСТОКИ СИЛЫ ДУХА И ТВОРЧЕСКИХ ГЛУБИН НАЦИИ

ЗИТА ТАЛЛАТ-КЯЛПШАЙТЕ,
издатель журнала JŪRA MOPE SEA

Я благодарна главе галереи «il Rivellino» Арминио Шиолли за то, что он выбрал журнал JŪRA MOPE SEA трибуной этого значимого мероприятия. Представить Швейцарии – старейшей демократической республике в Европе – искусство и культуру Литвы, отмечающей 100-летие государственности – ответственная и очень почетная миссия. Надеюсь, что публикуемые в журнале мысли деятелей искусства и культуры станут хорошим вступлением в более глубокое познание истории, письменности, языка, литературы, искусства и личностей страны.

Своей живописью я призываю не забывать, где находятся истоки силы духа и творческих глубин нации вне зависимости от того, какой инструмент и какую манеру для своего творчества выбирает художник.

LIETUVOS 100-MEČIO GARBEI – 10 DIENŲ ŠVEICARIJOJE

Renginio „10 dienų Lietuvoje“ ir „10 dienų Šveicarijoje“ („10 jours en Lituanie“) organizatoriai pristatyti Lietuvos meną ir kultūrą Lokarno kino festivalyje pakvietė skirtingų sričių ir skirtingos patirties žmones.

Žurnalas JŪRA MOPE SEA, kuris taip pat dalyvauja šiame renginyje, paprašė Lietuvos grupės dalyvių atsakyti į tris klausimus:

Ką atsivežėte į Lokarno festivalį ir ką ketinate nuveikti festivalio metu?

Kokią žinią šiuo darbu norite paskelbti pasauliui?

Kokios patirties iš renginio tikitės sau, savo darbui, kūrybai, gyvenimui?

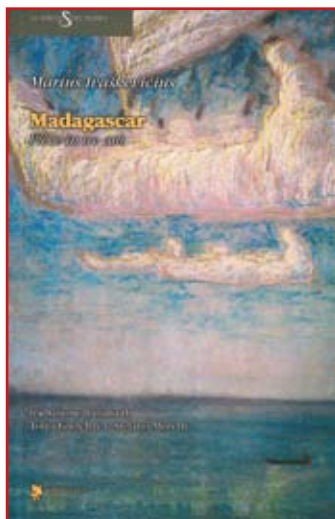
NEŠAMA ŽINIA – TAI MODERNIOS LIETUVOS VALSTYBĖS ŠIMTMETIS

JOLANTA BUDRIŪNIENĖ,

Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos Dokumentinio paveldo tyrimų departamento direktorė

Džiaugiamės ir didžiuojamės, jog šiemet Lietuvos nacionalinė Martyno Mažvydo biblioteka Tarptautiniame Lokarno filmų festivalyje yra pakviesta pristatyti šalies kultūrą. Vykdydami išskirtinę – nacionalinio publikuotų archyvinų dokumentų fondo saugotojo – misiją, turime galimybę šalies istorinį ir dabarties kultūrinį lauką pristatyti pateikdami iškiliausių, reikšmingiausių lietuvių ir lituanistinių darbų pavyzdžius. Todėl festivalio dalyviai turės galimybę pamatyti mūsų parengtą knygų parodą, kurios pagrindiniai akcentai – Lietuvos istorija, kalba, literatūra, menas. Manome, jog šiame kontekste aktualūs ir lietuvių bei šveicarų istoriniai ryšiai, šiandienos veiklos – tai numatome pristatyti pasitelkę iliustratyvius akcentus.

Be abejonės, nešama žinia – tai

modernios Lietuvos valstybės šimtmetis, šalies kelias į tai, kas esame šiandien ir kuo tikimės tapti ateityje, vizijos pateikimas. Kiekviena galimybė bet kurioje šalyje kalbėti apie Lietuvą reiškia dar sykį ryškinti jos kontūrą, suteikti progą užsienio gyventojams išgirsti apie svarbiausius šalies laimėjimus, pristatyti juos kuriančius žmones, sudominti ir dar plačiau atverti įvairaus bendradarbiavimo vartus. Tai ir yra išskirtinė Nacionalinės bibliotekos misija.

Natūralu, kad pirmiausia norime būti išgirsti, pamatyti. Bet ne tik tai. Tokie renginiai suteikia progą dar kartą pasitikrinti ir pasitikslinti, kuo esame įdomūs, išskirtiniai, unikalūs, kuo galime nustebinti. Kita vertus, tai neįkainojama patirtis atsakant į klausimą, kuo esame panašūs į kitas valstybes, kokios mūsų partnerystės, stiprinant europietiškojį identitetą, paremtą panašiomis vertybėmis ir tradicijomis, galimybės.

HOLOGRAMOSE – INOVATYVI LIETUVA IR LEONARDO DA VINČIO TVIRTOVĖ

ARTŪRAS LUKŠEVIČIUS,

įmonės „Tikras vaizdas“, valdančios prekinį ženklą „HoPro“, vadovas

Į Lokarną atsivežame savo kurtus ir gamintus inovatyvius įrenginius – 3D vaizdo holografus ir išmanius paveikslų rėmelius. Festivalio metu pristatysime 3D hologramines vaizdo animacijas „Inovatyvi Lietuva“ ir „Leonardo da Vinčio tvirtovė“ („Innovative Lithuania“, „Leonardo da Vinci Fortress“, <https://youtu.be/YUHFYeArdA4>).

Taip pat renginio metu pristatysime pasaulinę inovaciją – išmanųjį paveikslų rėmelį. Jo veikimo principas: vietoje stiklo, panaudojant skaidrų LCD ekraną, parodyti žiū-

rovui 3D vizualizacijos, kuriomis galima papildyti meno kūrinį ir išskirti jo svarbiausias vietas (<https://youtu.be/keGcqFsJivs>).

Pristatydami išmanius paveiklo rėmus, norime parodyti, kaip su šiuolaikinėmis technologijomis galima sukurti pridėtinę vertę muziejaus ar galerijos lankytojams, parodant jiems svarbiausias meno darbų vietas.

Lokarno renginyje tikimės sulaukti žiūrovų įvertinimų ir atsiliepimų apie mūsų kuriamus sprendimus, taip pat ieškome partnerių, kurie būtų suinteresuoti kartu organizuoti inovatyvias pasaulines parodas 2019 m.

„PASAULIS TAPYBOJE NE ATVAIZDUOJAMAS, O MENO PRIEMONĖMIS SUKURIAMAS“

IRMA LEŠČINSKAITĖ, dailininkė

Į Lokarno festivalį atsivežu dvi kompozicijas. Pirmąją kompoziciją sudaro šeši skirtingų formatų tapybos darbai: interpretacija Johann Sebastian Bach „Orchestral Suite No. 3 D-dur“, Velaskeso „Meninos“, abstrakčios kompozicijos su realistinėmis miniatiūromis. Antrąją kompoziciją sudaro trys gilias kolorito tapybos darbai. Šie darbai yra tarsi jungtis, siejanti dabartinį meno kūrybos tarpinį (technologijų jungtis su tapyba) su tuo laikotarpiu, kai mano darbuose atsispindėjo baroko tapybos sąsajos su abstrakčiuoju ekspresionizmu. Tai perėjimas nuo barokiškai puošnios spalvos ekspresijos prie dviplanių tapybinių drobės plokštumų su grafiniu piešiniu, realistinėmis tapybinėmis miniatiūromis. Festivalio atidarymo metu paveikluose esančios tapybinės miniatiūros atvers galimybę jas eksponuojant pasitelkti išplėstinės realybės (angl. *augmented reality*) technologiją (architektai Gerda Antanaitytė, Andrius Laurinaitis). Tai leis įgyvendinti vieną svarbiausių projekto didaktinių tikslų – suteikti tapybai interaktyvaus dizaino matmenį. Parodų žiūrovams, parūpinus planšetes arba asmeninius išmaniuosius įrenginius, bus „atgaivinami“ aliejine technika atlikti tapiniai-miniatiūros ir šitaip su technologijomis išplečiama paveikluose reprezentuojama istorinė tikrovė. Planšetės ekrane žiūrovai išvys „atgijusias“ miniatiūras, įtapytas į paveiklą. Sukurta ir įdiegta programinė įranga su animacijos ir garso elementais bus tiesiogiai įpinama į fizinę aplinką, praturtins meno kūrinį stebėjimo galimybes, sustiprins žiūrovo sąveiką su jais ir leis ryškiau artikuliuoti tapytojo idėją bei jo kūriniams perteikiamas Lietuvos istorijos žinias.

Ką noriu paskelbti pasauliui?

Pirma žinia. „Pasaulis tapyboje ne atvaizduojamas, o meno priemonėmis sukuriamas.“ Už šios Polio Klė (Paul Klee) minties slypi milžiniškas, kartais beveik protu nesuvokiamas užmojis – kurti meną, kuris ne gražintų ir puoštų esamą pasaulį, bet sutvertų visiškai naują pasaulį, tikrą esamojo alternatyvą.

Antra žinia. Norint kurti kūrinį, kūrybinio įkvėpimo ir prasmės šaltinis nėra ir negali būti tik savasis „aš“. Turi būti kažkas tvaresnio, ilgaamžiškesnio ir pastovesnio negu trumpučių ir permainingos mūsų vidaus būsenos. Man

šis „kažkas“ yra kultūra. Tapydama ir norėdama suteikti savo paveiklams reikšmes, vartoju šios kultūros lobyne esančius dvasinės ir moralinės patirties ženklus. Todėl kultūros gyvybingumą ir tęstinumą laiduoju tradicija. O šiuolaikinė moderniosios kultūros tradicija skiriasi nuo ankstesniosios tuo, kad yra reflektivi – ji grindžiama sąmoningu ir kryptingu ankstesnės kultūros paveldo interpretavimu.

Trečia žinia. Kūrybos atrama – mano šalies istorinis kultūrinis kontekstas. Daug metų atstovaudama abstrakčiosios tapybos kryptį, vienu iš savo kūrybinio įkvėpimo šaltinių visada laikiau baroko dailę. Ir ne vien todėl, kad, vertinant grynai meno istorijos požiūriu, barokas yra vienas iš tarpinių raidos kelio, vedusio moderniojo ir abstrakčiojo meno link. Barokas yra ir ypatingas Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės kultūros ir meno raidos tarpinis – tikra jų pakilimo ir suklestėjimo viršūnė. Atsakant į pirmojo klausimo antrąją dalį – ką ketinate nuveikti festivalio metu – turint omenyje baroko ir šiuolaikinio meno sąsajas, taip pat būtinybę įtraukti į šiandieninio meno apyvartą visą Lietuvoje kurto meno paveldą ir radosi pagrindinis šio projekto sumanymas – abstrakčiosios tapybos priemonėmis mėginti aktualizuoti ir naujai įprasminti barokinės LDK tapybos paveldą, sukuriant šiuolaikiškų, tačiau šiuo paveldu besiremiančių kompozicijų ciklą. Tai bus labai laisva istorinio ir kultūrinio konteksto interpretacija, kurią kursime kartu su Zita Tallat-Kelpšaitė, turinčia savo platų kultūrinį, poetinį požiūrį į istorinius reiškinius, taip pat išraiškingą ir savitą tapybinę raišką.

Renginys „10 jours en Lituanie“ ypatingas ir didingas tuo, kad vyks šalia didžiųjų asmenybių: A. Sciolli, P. Greenaway, A. Sutkaus, kuriuos pelnytai galime teigti esant vienoje gretoje šalia XXI a. asmenybių: G. Steiner, M. Foucault, J. Dewey, A. MacIntyre, P. Manent, R. Rorty, C. R. Rogers ir kt.

Man yra garbė atstovauti savo šalį ir pristatyti kūrybą A. Sciolli iniciatyva organizuotame „il Rivellino“ galerijoje vykstančiame renginyje, kuris yra 71-ojo Lokarno kino festivalio neatsiejama kultūrinė dalis.

Kadangi kursime bendrą kompozicijų ciklą šalies istorine, kultūrine tematika kartu su Zita Tallat-Kelpšaitė, plataus akiračio asmenybe, kuri pasižymi mąstymo originalumu, jautrumu, man svarbi bendra mūsų kūrybinė patirtis. Bus svarbu išgirsti kitą požiūrį, rasti bendrą sprendimą idėjos koncepcijoje. Kūrybiškumą dažniausiai lemia individualios asmenybės savybės, kurių mums abiem, manau, netrūksta: laki vaizduotė, mąstymo greitis, tikslumas, lankstumas, išradingumas, konstruktyvumas, smalsumas, motyvacinė įtampa, poreikis nuolat tobulinti savo veiklą, sugebėjimas generuoti vertingas naujas idėjas. Visa ši patirtis turės įtakos tolimesnei kūrybai bei šiam gyvenimo etapui.

„BŪTINOJI GINTIS“

JURGA BARILAITĖ, tarpdisciplininė menininkė, tapytoja, asambliažų, tekstų, performansų bei videomeno kūrėja

Lokarne parodysiu performansą „Būtinoji gintis“ („Indispensable Defence“). Tai – tapyba ant sienos bokso pirštinių. Dažniausiai savo kūriniuose aš naudojuosi kūno galimybėmis, stengiuosi susikurti ekstremalią būseną pačiai sau ir įtraukti žiūrovus į iracionalų, ekspresyvių veiksmą. Kraštutinės emocijos, kūniškumas, fizinis nuovargis tam labai tinka. Tai – kūrinys apie meną ir sportą, agresiją ir švelnumą, laisvės troškimą ir kartu apie būtinybę tą laisvę ginti. Pirmą kartą šį performansą atlikau 2000 m. ir tada boksavausi už totalią išraiškos laisvę prieš stereotipus, ypač tuomet vyravusias seksisti-

miausia šio kūrinio dalis ne estetinė, o tai, kad jis sunaikinamas susirinkusiųjų, kurie gali džiaugtis skoniu.

Kiekviena kelionė ir sutikti nauji žmonės įžiebia naują kibirkštį kūrybai. Manau, ši kibirkštis bus labai ryški.

...NEPAMIRŠTI, KUR YRA TAUTOS DVASIOS STIPRYBĖS IR KŪRYBINIŲ GELMIŲ IŠTAKOS

ZITA TALLAT-KELPŠAITĖ,
žurnalo JŪRA MOPE SEA leidėja

Esu dėkinga „il Rivellino“ galerijos vadovui Arminio Sciolli, kad žurnalą JŪRA MOPE SEA jis pasirinko šio reikšmingo renginio tribūna. Pristatyti Šveicarijai – seniausiai demokratinėi respublikai Europoje – valstybingumo 100-metį švenčiančios Lietuvos meną ir kultūrą – atsakinga ir labai garbinga misija. Viliuosi, kad žurnale publikuojamos menininkų bei kultūros veikėjų įžvalgos bus gera įžanga į gilesnį šalies istorijos, rašto, kalbos, literatūros, meno ir asmenybių pažinimą.

Savo tapybos darbu kviečiu nepamiršti, kur yra tautos dvasios stiprybės ir kūrybinių gelmių ištakos, nežiūrint kokį įrankį ir kokią manierą savo kūrybai pasirenka menininkas.

nes nuotaikas Lietuvos meno pasaulyje, prieš moters menininkės stereotipinį įvaizdį. Dabar, po aštuoniolikos metų, akcentai gal kiek ir persidėliojo, bet vis tiek išliko aktualūs. Turint omeny dabartines socialines, politines įtampas ir visuomenines fobijas, kurios tvyro Europoje bei pasaulyje, atrodo, vėl aktualu ne vien tik svarstyti, kalbėti apie laisvę, būtina veikti, kovoti už Laisvę. Atrodo, mums reikia „laisvos laisvės“, anot Arturo Rimbaudo. Tikiuosi, kad man pavyks perduoti šią žinių žiūrovams ir galbūt įtraukti į laukinį, laisvą, beprotišką veiksmą.

INSTALIACIJA, KURIAŲ SUVALGYS VAKARĖLIO SVEČIAI

JOLITA VAITKUTĖ, menininkė

Lokarno festivalyje ketinu įgyvendinti skanią instaliaciją iš desertų. Tokia instaliacija kurs perspektyvinį piešinį ir bus suvalgoma vakarėlio svečių. Tačiau tikiuosi, kad tai nebus vienintelis dalykas, kurį sukursiu, bet rasiu erdvės ir ne vien trumpalaikiam kūrinui. Kol kas iki galo nežinau, kas tai bus, bet tikiuosi dirbti su žeme (tai mano mėgstamiausia medžiaga).

Maisto kūrinys dažniausiai būna visiems atpažįstamas objektas. Įdo-

«ОБЪЕДИНЯЯ УМЫ, СОЗДАЕМ БУДУЩЕЕ»

«Объединяя умы, создаем будущее» – так оптимистически и обнадеживающе звучит тема всемирной выставки EXPO 2020, которая начнется в городе Дубае Объединенных Арабских Эмиратов 20 октября 2020 г. и продлится целых полгода.

Свыше 170 государств уже подтвердили свое участие в выставке и подписали договоры.

На этой выставке, которая разместится на территории более четырех квадратных километров и обустройство которой уже ведется, у каждого государства-участника будет отдельный павильон. Согласно прогнозам, выставку посетят свыше 25 млн человек.

Литва, участвующая в международных выставках с Парижской выставки 1900 года, особенно успешно представившая себя миру на выставках EXPO в 1937 и 1939 годах в Париже и Нью-Йорке, а с 1992-го не пропустившая ни одной выставки EXPO, ратифицировавшая Конвенцию о международных выставках, а с 2009-го являющаяся членом Международного бюро выставок, продолжает эту последовательную и важную международную деятельность. Журнал JŪRA MOPE SEA много внимания уделил всемирной выставке EXPO 2017, которая в течение трех месяцев 2017-го проходила в столице Казахстана Астане и тема которой была «Энергия будущего». В ходе подготовки к выставке в Дубае мы намерены познакомить своих читателей с разными периодами и процессами подготовки, уделив особое внимание участию Литвы и ее надлежащей презентации в этом важном всемирном параде умов и духа, науки и творчества, инноваций и технологий. Гость этого номера журнала – главный советник Министерства окружающей среды Литовской Республики Ромас ЯНКАУСКАС, руководивший командой Литвы в ходе подготовки и участия уже в шести международных и всемирных выставках EXPO.

Господин Янкаускас, в этой работе, охватывающей очень много функций, вами накоплен огромный опыт. Облегчают ли опыт и накопленные знания подготовку к новой выставке? Когда и с каких действий начинается эта подготовка?

Стране-организатору, завоевавшему право проведения всемирной выставки Объединенным Арабским Эмиратам, это счастье улыбнулось еще осенью 2013 г. Какое-то время шла подготовка к официальному приглашению правительства других государств мира принять решение по поводу участия в выставке. Литва получила приглашение в апреле 2016-го, однако ни уходящее, ни вставшее у руля власти в конце того же года новое правительство с принятием решения не спешили.

Сначала участие в выставке было включено в план действий по осуществлению программы нового правительства, позднее это обсуждалось на одном из совещаний. Хорошим импульсом для принятия решения послужил визит Президента Литовской Республики в ОАЭ в начале ноября прошлого года. Сразу же после этого было принято постановление об участии Литвы во всемирной выставке EXPO 2020, и Министерству окружающей среды в сотрудничестве с министерствами транспорта и коммуникаций и экономики было поручено организовать презентацию Литвы. В начале текущего года об этом по дипломатическим каналам было официально сообщено правительству ОАЭ. Для участия в выставке необходимо еще в этом году подготовить концепцию павильона, организовать конкурс на архитектурный проект, начать подготовку к строительству и оборудованию павильона – именно этим мы в настоящее время и заняты.

Личный опыт, как, кстати, и институциональная память – за последние 20 лет Министерство окружающей среды отвечало за презентацию Литвы на восьми выставках EXPO – очень полезен, однако каждый раз мы сталкиваемся с одними и теми же внешними проблемами: долго не принимается решение об участии с оглядкой на так же опас-

дывающих с решением соседей, ведутся споры о концепции или о том, кто вообще должен организовывать презентацию государства на выставке, идет задержка с выделением финансирования, затем начинается спешка, чтобы успеть сделать все вовремя, а этому не способствуют сложные процедуры публичных закупок.

Чем особенна будущая всемирная выставка в Дубае?

Основная тема выставки – «Объединяя умы, создаем будущее» («Connecting Minds, Creating the Future»), ее подтемы: «Устойчивое развитие», «Мобильность», «Возможности» («Sustainability», «Mobility», «Opportunities»). Выставка продлится шесть месяцев – с 20 октября 2020 г. по 20 апреля 2021 г. Из-за климатических условий (невыносимой жары в летние месяцы) выбран зимний период, кроме того, в 2021-м ОАЭ отмечают 50-летие своего государства (ОАЭ основаны 2 декабря 1971 г.). Как ожидается, в этой выставке примет участие абсолютное большинство государств мира, а за полгода ее посетят около 25 млн человек.

Это будет один из амбициознейших международных проектов XXI в. Впервые выставка пройдет в этом интересном регионе, раскинувшемся между Африкой, Азией и Европой. В этом, казалось бы, замкнутом арабском мире пройдет, пожалуй, одна из самых открытых выставок EXPO за всю историю – три четверти всех посетителей выставки приедут из других государств мира. Впервые отдельные павильоны на этой выставке будут у всех стран-участниц.

Литве выделен участок в 1 550 кв. м, подготовлен и согласован договор об участии Литвы в выставке, идет конкурс на проект павильона. Участок нашей стране выделен в центральной зоне Устойчивости (Sustainability), которая является очень универсальной и позволяет развивать любую тему (возобновляемая энергетика, транспорт, туризм, науки о жизни и др.). Рядом свои павильоны построят Германия, Испания, Чехия, Швеция, Польша. Строительство павильонов должно завершиться в будущем году, самое позднее – в начале 2020-го.

Ожидается, что ОАЭ, будучи глобальным транспортным, торговым и туристическим узлом и приоритетным рынком для литовского экспорта, заинтересует наших предпринимателей и побудит их внести свой вклад в участие Литвы в выставке частными средствами, однако очень важно обеспечить и государственное финансирование. Уже выясняются бюджеты участия других государств. Германия выделяет на это 50, Люксембург – 25, Швейцария – 19, Чехия – 10 млн евро. Литва, как и Латвия, подсчитала, что для успешного участия в выставке требуется как минимум 6,5 млн евро.

С началом выставки 2017 года в Астане поступала негативная реакция по поводу якобы понапрасну разбазариваемых денег, раздава-

лись упреки относительно концепции павильона Литвы и т.п. Такие слухи чаще всего распространяли люди, не бывавшие ни в павильоне Литвы, ни в Казахстане. Однако когда участие Литвы в выставке высоко оценили профессионалы, когда литовский павильон выиграл престижный приз – основную награду международного журнала выставочного бизнеса «Exhibitor Magazine» в категории «Элементы и детали», когда честь получить золотую медаль за успешное участие в выставке от имени ее официальных участников выпала комиссару литовской секции Ромасу Янкаускасу, который был избран председателем и коллегией комиссаров этой выставки, и руководящего комитета, эти факты были восприняты как само собой разумеющееся. Это проявления литовского менталитета, или аналогичное отношение к всемирным выставкам чувствуется и в других странах?

Негативные реакции чаще всего исходят от не победивших на конкурсе компаний, которые еще долго не могут смириться с тем, что было выбрано творческое предложение или услуги по осуществлению, предложенные не ими, а другим предприятием. Такие реакции, распространившиеся в публичном пространстве, помогают экспоскептикам затягивать с финансированием, а это снова отчасти программирует возможные проблемы в будущем.

Ну, а успех чаще всего понимается как нечто вполне естественное, невзирая на то, что он был достигнут по десятикратной меньшей цене и с самыми минимальными ресурсами – к нескольким последним выставкам пришлось готовиться всего с двумя молодыми помощниками, когда в командах других стран насчитывается более одного и даже нескольких десятков человек.

С какими наибольшими трудностями сталкиваются готовящиеся к выставкам страны, как с ними справляются и как их следует избегать, чтобы время подготовки было предназначено для творческого генерирования идей и конструктивной деятельности?

Всемирная выставка – это достаточно сложный проект, поэтому трудности возникают и у участников, и у организаторов, для которых зачастую, как, кстати, и для Объединенных Арабских Эмиратов, это бывает в первый раз. Команда ОАЭ работает мудро и доброжелательно. Представители ОАЭ, в том числе и высшее руководство страны, не раз посещали предыдущие выставки EXPO: в Ёсу (Южная Корея), Милане (Италия), Астане (Казахстан) очень внимательно наблюдали за процессами и думали, как избежать ошибок и сделать лучшую в истории выставку EXPO. Будем надеяться, им это удастся. Говоря об участниках, большинство государств прекрасно осознают великолепные перспективы и огромный потенциал региона, в котором пройдет выставка, поэтому достаточно легко решились участвовать и выделяют на это огромные средства. Легче всего участвовать в таких выставках развивающимся государствам, получающим от организаторов финансовую помощь в обязательном порядке, или самым богатым. Странам со средними возможностями или меньшим по величине, какой, к примеру, являемся мы, представлять себя миру – сложный вызов.

Какие решения принимаются и какие работы в свете подготовки к выставке EXPO 2020 проводятся в Литве? Проявляются ли уже наметки презентации Литвы в соответствии с темой «Объединяя умы, создаем будущее»?

В начале года была создана координационная комиссия из представителей министерств, бизнес-ассоциаций, учреждений науки и культуры, самоуправлений. Она уже несколько раз обсуждала направления концепции участия. В подготовке тематического плана инициативу проявляет Министерство экономики. Были проведены встречи с представителями долин «Saulėtekis» и «Santaka», Вильнюсского технологического парка «Vilnius Tech Park», производителями солнечных батарей «BOD Group», членами Ассоциации курортов Литвы и Совета по туризму, другими группами по интересам. Все проявляют большую заинтересованность и желание прибыть на выставку, представить свои созданные или изготовленные продукты, разумеется, если только ничего не изменится и Литва действительно примет в ней участие.

Литву мы хотим представить как современное, уникальное и открытое миру государство. Литва во всех отношениях современная страна. Основа успеха Литвы в бизнесе и лидерства страны – достижения в области информационных технологий, наук о жизни и лазеров. Литва обоснованно гордится истинными ценностями – почти нетронутой природой и уникальным ландшафтом, Куршской косой, старыми улочками Вильнюса, архитектурой межвоенной поры Каунаса и многим другим. Литва – открытая для мира страна. Наше географическое положение и мультикультурность привлекают для зарубежных инвестиций. За три десятилетия – в 2020 г. Литва будет отмечать 30-летие восстановления независимости – страна прочно интегрировалась в Европейский союз и НАТО, ОЭСР, активно участвует в разных глобальных проектах.

Павильон Литвы на всемирной выставке EXPO 2020 в Дубае будет построен на выделенном Литве участке площадью 15,5 ара рядом с павильонами Германии, Испании, Швеции, Польши, Бразилии и других стран. В павильоне площадью примерно 800–1200 кв. м Литовское государство и его достижения в сфере устойчивого развития, высоких технологий и научных инноваций будут демонстрироваться с использованием традиционных материалов и новейших технологий, голограмм, видеоматериала, художественной инсталляции. Будем надеяться, что здание павильона будет отличаться оригинальной архитектурой, а для его строительства и оборудования будут использованы технологии и материалы, созданные в Литве.

Как и на предыдущих EXPO, в течение всего периода выставки мы планируем организовать в павильоне деловые визиты, научные конференции, презентации возможностей туризма, другие мероприятия, развивающие тематику выставки. Национальный день Литвы мы предполагаем отмечать в День возрождения государства – 16 Февраля или День восстановления независимости – 11 Марта. Во время культурных мероприятий Литва будет представлять современное и традиционное искусство, анонсирует Каунас, который в 2022 году станет культурной столицей Европы. Было бы очень символично, если бы во время

выставки EXPO 2020 удалось экспонировать одну или несколько картин М. К. Чюрлениса. Это могло бы стать своеобразной остановкой работ нашего гения в путешествии с выставки символов Балтийских стран, проходящей в настоящее время в парижском музее Орсе (Musée d'Orsay), в недавно открытый в Абу-Даби художественный музей со звучным названием «Лувр Абу-Даби».

С Объединенными Арабскими Эмиратами Литва пока еще не установила отношения на уровне посольств. Однако витает предчувствие, что с приближением всемирной выставки в Дубае такие отношения могут быть установлены. Изменит ли как-либо кардинально учреждение посольства ОАЭ в Вильнюсе и посольства Литвы в Абу-Даби направление, объем и формы деятельности участия Литвы в выставке в Дубае?

Литва и ОАЭ поддерживают очень хорошие отношения, несмотря на то, что резиденция посла Литвы в ОАЭ пока что находится в столице Египта Каире, а посол ОАЭ по Литве работает в Варшаве. Посол Объединенных Арабских Эмиратов по Литве д-р Юсиф Исса Хассан Аль-Сабри уже не раз в одиночку или в составе разных делегаций или бизнес-миссий бывал в Литве и проявляет постоянное внимание к подготовке Литвы к участию в выставке EXPO 2020.

ОАЭ, входящие в десятку самых богатых государств мира, являются глобальным транспортным, туристическим и торговым узлом и приоритетным рынком для литовского экспорта. Уже сейчас свою продукцию в ОАЭ успешно экспортируют наши предприятия пищевой промышленности, изготовители мебели и технологического оборудования. Большой потенциал Литва видит в сфере информационных и финансовых технологий, возобновляемой энергетики, особенно солнечных батарей, наук о здоровье и жизни.

Значительным прорывом в развитии отношений между Литвой и ОАЭ стал визит Президента ЛР в ОАЭ в ноябре прошлого года. В его ходе между Литвой и ОАЭ был подписан меморандум о сотрудничестве в области возобновляемой энергетики и экономии энергии, на основании которого будут поощряться инвестиции в возобновляемую энергетику, развитие энергосберегающих технологий с одновременным проведением научных исследований и осуществлением совместных проектов. Таким образом, открываются широкие возможности для сильной и уже укрепившейся на мировых рынках отрасли солнечной энергетики Литвы, которая может поставлять на рынок ОАЭ стеклянные солнечные модули нового поколения, отличающиеся высокой эффективностью, долговечностью и приспособленными для климата ОАЭ.

Постоянно расширяющееся сотрудничество, растущие деловые интересы, крупнейшая в этом регионе и активно действующая литовская община позволяют надеяться, что посольство Литвы в ОАЭ уже скоро откроет двери в Абу-Даби, а Вильнюс и Дубай вскоре соединит прямое авиасообщение. Такое сближение накануне выставки делает участие Литвы в EXPO 2020 все более актуальным.

Благодарю за беседу.

Беседовала Зита Таллат-Кялтшиайте

„SUJUNKIME PROTUS, KURKIME ATEITĮ“

„Sujunkime protus, kurkime ateitį“ – taip optimistiškai ir viltingai skamba pasaulinės parodos EXPO 2020, Jungtinių Arabų Emyratų mieste Dubajuje prasidėsiančios 2020 m. spalio 20 d. ir truksiančios visą pusmetį, tema. Daugiau kaip 170 valstybių jau patvirtino savo dalyvavimą parodoje ir pasirašė sutartis.

Šioje parodoje, kuri išsidėstys daugiau kaip keturių kvadratinių kilometrų kuriamoje teritorijoje, kiekviena dalyvaujanti valstybė turės atskirą paviljoną. Planuojama, kad parodą aplankys per 25 mln. žmonių.

Lietuva, tarptautinėse parodose dalyvaujanti nuo 1900 m. Paryžiuje vykusios parodos, tarpukariu ypač sėkmingai prisistačiusi pasauliui EXPO parodose 1937 m. ir 1939 m. Paryžiuje ir Niujorke, o nuo 1992 m. nepraleidusi nė vienos EXPO parodos, ratifikavusi Konvenciją dėl tarptautinių parodų, o nuo 2009 m. esanti TPB nare, ir toliau tęsia šią nuoseklią bei svarbią tarptautinę veiklą.

Žurnalas JŪRA MOPE SEA daug dėmesio skyrė 2017 m. Kazachstano sostinėje Astanoje tris mėnesius vykusiai tarptautinei parodai EXPO 2017, kurios tema buvo „Ateities energija“. Rengiantis Dubajaus parodai, savo skaitytojus ketiname supažindinti su įvairiais pasirengimo periodais ir procesais, ypatingą dėmesį skiriant Lietuvos dalyvavimui ir jos tinkamam prisistatymui šiame svarbiame protų ir dvasios, mokslo ir kūrybos, inovacijų ir technologijų pasauliniame parade. Šio žurnalo numerio svečias – Lietuvos aplinkos ministerijos vyriausiasis patarėjas Romas JANKAUSKAS, vadovavęs Lietuvos komandai rengiantis ir dalyvaujant jau šešiose tarptautinėse ir pasaulinėse EXPO parodose.

Pone Jankauskai, šiame, labai daug funkcijų aprėpiančiame, darbe turite didžiulės patirties. Ar patirtis ir sukauptos žinios palengvina rengimąsi naujai parodai? Kada ir kokiais veiksmais prasideda šis rengimasis?

Iškovojusi teisę surengti pasaulinę parodą – Jungtiniams Arabų Emyratams ši laimė nusišypojo dar 2013 m. rudenį – šalis organizatorė kurį laiką dar ruošiasi, o po to oficialiai kviečia kitų pasaulio valstybių vyriausybes apsispręsti dėl dalyvavimo parodoje. Lietuva pakvietimą gavo 2016 m. balandį, tačiau nei nueinanti, nei tų pačių metų pabaigoje prie valdžios vairo stojusi nauja vyriausybė priimti sprendimo neskubėjo. Iš pradžių dalyvavimas parodoje buvo įtrauktas į naujosios vyriausybės programos įgyvendinimo veiksmų planą, vėliau aptartas viename iš pasitarimų. Gerą impulsą apsispręsti davė sėkmingas Lietuvos Respublikos Prezidentės vizitas į JAE praėjusių metų lapkričio pradžioje. Iškart po jo buvo priimtas nutarimas dėl Lietuvos dalyvavimo pasaulinėje parodoje EXPO 2020 ir pavesta Aplinkos ministerijai, bendradarbiaujant su Susisiekimo ir Ūkio ministerijomis, organizuoti Lietuvos pristatymą. Šių metų pradžioje apie tai diplomatiniais kanalais oficialiai buvo pranešta JAE vyriausybei. Norint dalyvauti parodoje, būtina dar šiemet parengti paviljono koncepciją, organizuoti architektūrinio projekto konkursą, pradėti pasirengimą paviljono statybai ir įrengimui – būtent tai šiuo metu ir darome.

Asmeninė patirtis, kaip, beje, ir institucinė atmintis – per pastaruosius 20 metų Aplinkos ministerija buvo atsakinga už Lietuvos pristatymą aštuoniuose EXPO parodose – yra labai naudinga, tačiau kiek-

vieną kartą susiduriame vis su tomis pačiomis problemomis išorėje – ilgai neapsisprendžiama dėl dalyvavimo, žvalgomas į taip pat apsispręsti vėluojančius kaimynus, ginčijamasi dėl koncepcijos ar dėl to, kas apskritai turėtų organizuoti šalies pristatymą parodoje, vėluojama skirti finansavimą, po to skubama suspėti viską padaryti laiku, o tam nepadeda sudėtingos viešųjų pirkimų procedūros.

Kuo ypatinga būsimoji pasaulinė paroda Dubajuje?

Pagrindinė parodos tema – „Sujunkime protus, kurkime ateitį“ („Connecting Minds, Creating the Future“); jos potėmės: „Darnus vystymasis“, „Mobilumas“, „Galimybės“ („Sustainability“, „Mobility“, „Opportunities“). Paroda vyks šešis mėnesius – nuo 2020 m. spalio 20 d. iki 2021 m. balandžio 20 d. Dėl klimato sąlygų (nepakeliamai didelių karščių vasaros mėnesiais) pasirinktas žiemos laikotarpis, be to, 2021 m. JAE minės savo valstybės aukštinį 50 metų jubiliejų (JAE įkurti 1971 m. gruodžio 2 d.). Tikimasi, kad šioje parodoje dalyvaus absoliuti dauguma pasaulio valstybių, per pusę metų ją aplankys apie 25 mln. žmonių.

Tai bus vienas ambicingiausių XXI a. tarptautinių projektų. Pirmą kartą paroda vyks šiame įdomiame regione, įsiterpusiame tarp Afrikos, Azijos ir Europos. Atrodytų uždaramė arabų pasaulyje vyks turbūt viena atviriausių EXPO parodų per visą istoriją – net trys ketvirtadaliai visų parodos lankytojų bus atvykę iš kitų pasaulio valstybių. Pirmą kartą atskirus paviljonus šioje parodoje turės visos dalyvaujančios šalys.

Lietuvai skirtas 1 550 m² sklypas, parengta ir suderinta Lietuvos dalyvavimo parodoje sutartis, vykdomas paviljono projekto konkursas. Mūsų šaliai sklypas skirtas centrinėje Tvarumo (Sustainability) zonoje, kuri yra labai universali ir leidžia plėtoti bet kurią temą (atsinaujinanti energetika, transportas, turizmas, gyvybės mokslai ir kt.). Šalia savo paviljonus stitys Vokietija, Ispanija, Čekija, Švedija, Lenkija. Paviljonų statybos turi baigtis kitais metais, vėliausiai – 2020 m. pradžioje.

Tikimasi, kad JAE, būdami globaliu transporto, turizmo ir prekybos mazgu bei prioritetine rinka Lietuvos eksportui, sudomins mūsų verslininkus ir paskatins juos prisidėti prie Lietuvos dalyvavimo parodoje privačiomis lėšomis, tačiau labai svarbu yra užsitikrinti ir valstybės finansavimą. Jau aiškėja kitų valstybių dalyvavimo biudžetai. Vokietija tam skiria 50, Liuksemburgas – 25, Šveicarija – 19, Čekija – 10 mln. eurų. Lietuva, kaip ir Latvija, yra suskaičiavusi, kad sėkmingam dalyvavimui parodoje reikia bent 6,5 mln. eurų.

Prasidėjus 2017 m. parodai Astanoje, būta negatyvios reakcijos dėl neva veltui leidžiamų pinigų, priekaištų dėl Lietuvos paviljono koncepcijos ir panašiai. Tokias žinias dažniausiai garsiai skleidė žmonės, nebuvę nei Lietuvos paviljone, nei Kazachstane. Tačiau, kai Lietuvos dalyvavimą parodoje aukštai įvertino profesionalai, kai Lietuvos paviljonas laimėjo prestižinį prizą – pagrindinį tarptautinio parodų verslo žurnalo „Exhibitor Magazine“ apdovanojimą „Elementų ir detalių“ kategorijoje, kai oficialių parodos

dalyvių vardu aukso medalį už sėkmingą dalyvavimą atsiimti garbė teko Lietuvos sekcijos komisarui Romui Jankauskui, kuris buvo išrinktas ir šios parodos komisarų kolegijos, ir valdančiojo komiteto pirmininku, šie faktai buvo priimti kaip savaime suprantami. Ar tai lietuviško mentaliteto apraiškos, ar panašus požiūris į pasaulines parodas jaučiamas ir kitose šalyse?

Negatyvios reakcijos dažniausiai sklinda iš konkursų nelaimėjusių kompanijų, kurios dar ilgai negali susitaikyti su tuo, kad buvo pasirinktas ne jų, o kitos įmonės kūrybinis pasiūlymas ar įgyvendinimo paslaugos. Pasklidusios viešoje erdvėje tokios reakcijos padeda EXPO skeptikams vilkinti finansavimą, o tai vėl iš dalies užprogramuoja galimas problemas ateityje.

Na, o sėkmė dažniausiai suprantama kaip natūralus dalykas, nepaisant to, kad ji buvo pasiekta dešimteriopai mažesne kaina ir su pačiais minimaliaisiais resursais – paskutinėms kelioms parodoms teko rengtis su vos dviem jaunais pagalbininkais, kai kitų šalių komandose po keliolika ar keliasdešimt žmonių.

Su kokiais didžiausiais sunkumais susiduria parodoms besirengiančios šalys, kaip su jais susidoroja ir kaip jų reikėtų išvengti, kad pasirošimo laikas būtų skirtas kūrybingam idėjų generavimui ir konstruktyviai veiklai?

Pasaulinė paroda yra gana sudėtingas projektas, todėl sunkumų kyla ir dalyviams, ir organizatoriams, kuriems gana dažnai, kaip, beje, ir Jungtiniams Arabų Emyratams, yra pirmas kartas. JAE komanda dirba labai išmintingai ir geranoriškai. JAE atstovai, tarp jų net ir patys aukščiausieji jų valdžios atstovai, ne kartą lankėsi ankstesnėse EXPO parodose: Yeosu (Pietų Korėja), Milane (Italija), Astanoje (Kazachstanas), labai atidžiai stebėjo procesus bei mąstė, kaip išvengti klaidų ir padaryti pačią geriausią visų laikų EXPO parodą. Tikėkimės, jiems tai pavyks. Kalbant apie dalyvius, dauguma valstybių puikiai suvokia puikias regiono, kuriame vyks paroda, perspektyvas ir didžiulį potencialą, todėl gana lengvai apsisprendė ten dalyvauti bei skiria tam didžiules lėšas. Lengviausia dalyvauti tokiose parodose yra besivystančioms ir iš organizatorių privalomai gaunančioms finansinę paramą valstybėms arba pačioms turtingiausios. Vidutinių galimybių ar mažesnės šalims, kokie, pavyzdžiui, esame mes, pristatyti save pasauliui yra sudėtingas iššūkis.

Kokie sprendimai priimami ir kokie darbai, rengiantis parodai EXPO 2020, vyksta Lietuvoje? Ar jau ryškėja Lietuvos prisistatymo vizija, atsiliepianti į temą „Sujunkime protus, kurkime ateitį“?

Metų pradžioje buvo sudaryta koordinacinė komisija iš ministerijų, verslo asociacijų, mokslo ir kultūros įstaigų, savivaldos atstovų. Ji jau kelis kartus aptarė dalyvavimo koncepcijos kryptis. Rengiant teminį planą, iniciatyvą rodo Ūkio ministerija. Susitikta su Saulėtekio ir Santakos slėnių, „Vilnius Tech Park“ atstovais, BOD grupės saulės baterijų gamintojais, Lietuvos kurortų asociacijos ir Turizmo tarybos nariais, kitomis interesų grupėmis. Visi rodo didelį susidomėjimą ir norą nuvykti į parodą, pristatyti savo sukurtus bei pagamintus produktus, žinoma, jei tik niekas nepasikeis ir Lietuva ten tikrai dalyvaus.

Lietuvą norime pristatyti kaip modernią, unikalią ir atvirą pasauliui valstybę. Lietuva visais požiūriais yra moderni šalis. Lietuvos sėkmės versle ir šalies lyderystės pagrindas – laimėjimai informacinių technologijų, gyvybės mokslų ir lazerių srityse. Lietuva pagrįstai didžiuojasi tikrosiomis vertybėmis – beveik nepaliesta gamta ir unikaliu kraštovaizdžiu, Kuršių nerija, Vilniaus senamiesčiu, tarpukario Kauno architektūra ir daugeliu kitų unikalių dalykų. Lietuva yra atvira pasauliui šalis. Mūsų geografinė padėtis ir daugiakultūriškumas yra patrauklus užsienio kapitalo investicijoms. Per tris dešimtmečius – 2020 m. Lietuva minės Nepriklausomybės atkūrimo 30-metį – tvirtai integravosi į Europos Sąjungą ir NATO, EBPO, aktyviai dalyvauja įvairiuose globaliuose projektuose.

Lietuvos paviljonas pasaulinėje parodoje EXPO 2020 Dubajuje bus pastatytas Lietuvai skirtame 15,5 arų sklype šalia Vokietijos, Ispanijos, Švedijos, Lenkijos, Brazilijos ir kitų pasaulio valstybių. Maždaug 800–1200 m² dydžio paviljone Lietuvos valstybė ir jos pasiekimai darnaus vystymo, aukštųjų technologijų ir mokslo inovacijų srityse bus demonstruojami pasitelkiant tradicines medžiagas ir naujausias technologijas, hologramas, vaizdo medžiagą, menines instaliacijas. Tikimės, kad paviljono pastatas išsiskirs originalia architektūra, o jo statybai ir įrengimui bus panaudotos Lietuvoje sukurtos technologijos ir medžiagos.

Kaip ir buvusiose EXPO, visą parodos laikotarpį paviljone numatome organizuoti verslo vizitus, mokslines konferencijas, turizmo galimybių pristatymus, kitus parodos tematiką plėtojančius ren-

ginius. Lietuvos nacionalinę dieną tikimės švęsti minėdami Valstybės atkūrimo dieną – Vasario 16-ąją, arba Nepriklausomybės atkūrimo proga – Kovo 11-ąją. Kultūrinių renginių metu Lietuva pristatys modernųjį ir tradicinį meną, anonsu 2022 m. Europos kultūros sostine tapsiantį Kauną. Būtų labai simboliška, jei EXPO 2020 parodos metu Lietuvos paviljone pavyktų eksponuoti vieną ar kelis M. K. Čiurlionio paveikslus. Tai galėtų būti savotiška mūsų genijaus darbų stotelė kelionėje iš šiuo metu Paryžiaus Orsė muziejuje (*Musée d'Orsay*) vykstančios Baltijos šalių simbolistų parodos į neseniai Abu Dabyje atidarytą meno muziejų skambiu „Luvro“ pavadinimu.

Su Jungtiniais Arabų Emyratais Lietuva kol kas nėra užmezgusi ambasadų lygmens santykių. Tvyro nuojauta, kad artėjant pasaulinei parodai Dubajuje tokie santykiai galbūt gali būti užmezgti. Ar JAE ambasados buvimas Vilniuje ir Lietuvos ambasados buvimas Abu Dabyje kaip nors kardinaliai pakeistų Lietuvos dalyvavimo Dubajaus parodoje kryptį, apimtį ir veiklos formas?

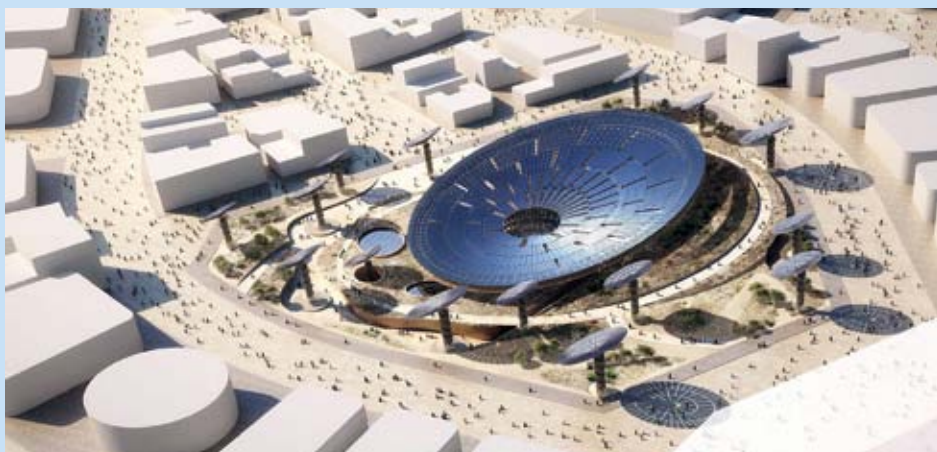
Lietuva ir JAE palaiko labai gerus santykius, nepaisant to, kad Lietuvos ambasadorius JAE kol kas reziduoja Egipto sostinėje Kaire, o JAE ambasadorius Lietuvai dirba Varšuvoje. Jungtinių Arabų Emyratų ambasadorius Lietuvai dr. Yousif Eisa Hassan Al Sabri jau ne kartą vienas ir su įvairiomis delegacijomis ar verslo misijomis lankėsi Lietuvoje ir rodo nuolatinį dėmesį Lietuvos pasirengimui dalyvauti parodoje EXPO 2020.

Į turtingiausių pasaulio valstybių dešimtuką patenkantys JAE yra globalus transporto, turizmo ir prekybos mazgas bei prioritentinė rinka Lietuvos eksportui. Jau dabar savo produkciją į JAE sėkmingai eksportuoja mūsų maisto pramonės įmonės, baldų ir technologinės įrangos gamintojai. Lietuva didelį bendradarbiavimo potencialą mato informacinių ir finansinių technologijų, atsinaujinančios energetikos, ypač saulės baterijų, sveikatos bei gyvybės mokslų srityse.

Didelį proveržį Lietuvos ir JAE santykių vystymui davė LR Prezidentės vizitas JAE praėjusių metų lapkritį. Jo metu pasirašytas susitarimo memorandumas tarp Lietuvos ir JAE dėl bendradarbiavimo atsinaujinančios energetikos ir energijos taupymo srityse, pagal kurį bus skatinamos investicijos atsinaujinančioje energetikoje, plėtojant energijos taupymo technologijas, kartu vykdant mokslinius tyrimus bei įgyvendinant bendrus projektus. Taigi, atsiveria plačios galimybės stipriai ir jau įsitvirtinusiai pasaulinėse rinkose Lietuvos saulės energijos pramonei, galinčiai JAE rinkai tiekti naujos kartos stiklo saulės modulius, kurie pasižymi aukštu efektyvumu, ilgaamžiškumu ir yra pritaikyti JAE klimatui.

Nuolat didėjantis dvišalis bendradarbiavimas, augantys verslo interesai, didžiausia šiame regione ir aktyviai veikianti lietuvių bendruomenė leidžia tikėtis, kad Lietuvos ambasada JAE jau greitai atvers savo duris Abu Dabyje, o Vilnių ir Dubajų greitai sujungs tiesioginiai skrydžiai. Toks suartėjimas parodos išvakarėse Lietuvos dalyvavimą EXPO 2020 daro vis aktualesnį.

Dėkoju už pokalbį.
Kalbėjosi Zita Tallat-Kelpšaitė

КЛАЙПЕДА

выбрала путь синей экономики и быстрых решений

© Клайпеда СЭЗ

25 тысяч новых рабочих мест, 2000 новых предприятий, 1,5 млрд евро новых инвестиций, рост экспорта на 200%, прирост населения Клайпеды на 40 тыс. человек, вдвое большая зарплата, 400 тыс. размещенных туристов – такой амбициозный план прорыва до 2030 года наметила для себя Клайпеда.

Портовый город первым в Литве подготовил стратегию экономического развития. Объединенная команда из представителей Клайпедского самоуправления, порта, науки, промышленности, бизнеса и свыше 300 профессионалов в разных областях приняла решение по поводу краеугольных направлений развития и экономической специализации города. Клайпеда выбрала путь синего роста и поставила целью стать городом синей экономики и быстрых решений мирового уровня.

Цель – погасить волну эмиграции

В ходе разработки стратегии компания «Ernst & Young Baltic», консультировавшая партнеров, подготовила экономическое моделирование и сценарии развития Клайпеды. Согласно сценарию, основанному на эконометрической модели прогнозирования «Oxford Economics», в случае если не будут предприняты коренные изменения, через двенадцать лет в Клайпедке останется всего 126 тыс. жителей (в 2016 г. – 154 тыс.). Это было бы драматично для города во всех смыслах.

«Мы вместе с партнерами решили, что сценарий «разбредания» и прозябания нам не годится. Мы выбрали амбициозный путь экономического прорыва. Наша цель – создать более благоприятные условия для бизнеса, обеспечить горожанам лучшие условия для карьерного роста и получения конкурентоспособных заработков

и быть надежным и прогрессивным партнером для инвесторов. Мы стремимся превратить Клайпеду в лучшее место для жизни, работы и инвестиций в Балтийском регионе», – говорит мэр Клайпеды Витаутас Грубляускас.

Самоуправление, порт, бизнес и наука активно работают, чтобы найти наиболее эффективные и оптимальные решения по развитию экономики города, чтобы Клайпеда справилась с вызовом – погасить волну эмиграции. Меры стратегии «Клайпеда-2030» сконцентрированы на привлечении промышленных отраслей с высокой добавленной стоимостью, новых инвестиций, повышении производительности труда, обеспечении конкурентоспособных зарплат, сотрудничестве науки и бизнеса в подготовке индустриальных, инженерных программ, что послужит стимулом для удержания молодежи и подготовки специалистов с учетом потребностей рынка.

Свыше 100 мер, намеченных в стратегии и плане действий, осуществит команда партнеров – Клайпедское городское самоуправление, дирекция Клайпедского государственного морского порта, Клайпедский университет, компания по управлению Клайпедской свободной экономической зоной (СЭЗ), Клайпедская ассоциация промышленников и Клайпедская торгово-промышленная и ремесленная палата.

Объединились стратегические партнеры

«Клайпеда-2030» – это стратегия компромиссов, выражение сотрудничества и объединения стратегических секторов города во имя общегородских целей. Именно общее видение города и согласие ради его экономического развития стратегические партнеры города называют величайшей ценностью.

«При моделировании направлений привлечения инвесторов нам особенно важно знать общегородское экономическое видение и вместе со всем сообществом действовать быстро, целенаправленно и координированно. Привлечение инвесторов является совместным делом, и некоторые проекты придут в зависимости не только от усилий Свободной экономической зоны, но и от принятых партнерами решений. Поэтому меня радует, что самоуправление решилось в данном случае быть инициатором диалога и не побоялось привлечь предпринимательское со-

общество. Теперь мы вместе должны думать о новых технологиях, современном производстве и приготовиться конкурировать за новые отрасли промышленности, где у нас накоплены наибольшие знания и опыт. Это пластиковая промышленность, металлообработка, электронные компоненты автомобилей, управление логистической цепочкой и технологические решения. Это повысит зарплаты клайпедчан и предоставит возможность вернуться», – делится замыслами Эймантас Кюдулас, генеральный директор Клайпедской СЭЗ, самой успешной в Балтийском регионе свободной экономической зоны.

Специалисты компании «Ernst & Young Baltic», консультировавшие клайпедских партнеров во время подготовки плана экономического прорыва для Клайпеды, уверяют, что процесс разработки стратегии и плана мероприятий был исключительным и такого структурированного процесса, включающего все ответственные стороны, в Литве еще не было. По словам экспертов, властные инстанции Литвы уже называют «Клайпеду-2030» достойным подражания примером, практикой нового поколения и современного менеджмента.

Стратегия экономического развития Клайпеды до 2030 года уже замечена за рубежом. Она попала в десятку лучших городских стратегий содействия прямым иностранным инвестициям в награждениях «Emerging Europe Awards», предназначенных для оценки экономического роста Центральной и Восточной Европы в 2017 г.

Город расширяет экономическую специализацию

Клайпеда, до сих пор трактовавшаяся как город с достаточно узкой, портовой и логистической, специализацией, решила расширять и развивать сферы, которые создают высокую добавленную стоимость, чтобы конкурировать не только с Вильнюсом и Каунасом, но и с регионами Северной, Восточной Европы.

«Если хотим двигаться вперед, мы должны не только создать баланс и противовес диполису Вильнюс–Каунас, но и стать привлекательной локацией для инвестиций, различных отраслей промышленности и бизнес-специализаций. Стратегия и модель межведомственного сотрудничества бизнеса и науки уже сегодня становятся импульсом и основанием для развития всего Клайпедского региона», – говорит мэр Клайпеды.

В стратегии экономического развития Клайпеды до 2030 г. намечено четыре приоритетных направления. Город будет усиливать и развивать морскую экономику, биоэкономику, экономику прогрессивной промышленности, экономику творческих индустрий и услуг. Чтобы развитие этих направлений роста стало возможным, город также будет инвестировать в три приоритетные области: создавать благоприятные условия для бизнеса, инвесторов и талантов, развивать инновационную систему образования и науки, отвечающую потребностям экономики будущего, стремиться, чтобы Клайпеда стала привлекательным, притягивающим и доступным региональным центром.

В качестве одной из важнейших уже стартовавших или намеченных на ближайшее будущее работ авторы стратегии называют расширение авиарейсов в Палангу, привлечение новых паромных линий, ведущих в Швецию и Германию, планируемую международную школу. Компания «Klaipėda ID», заботящаяся об экономическом развитии Клайпеды, успешно трансформирована в многофункциональный центр услуг для бизнеса, инвесторов и талантов. Среди приоритетных мер намечено сплотить биоэкономический и морской кластеры, создать бизнес-ускоритель, создать при Клайпедском городском самоуправлении команду инновационности, отвечающую за привлечение решений в сфере smart-города, робототехники. Большое внимание будет уделяться высокому качеству публичных услуг и обеспечению быстрых решений – будет расширяться спектр услуг, оказываемых в самоуправлении в цифровом формате и по принципу одного окна, инвесторам будет гарантироваться возможность наиболее быстро обосноваться в Клайпедке, вести работу с городским маркетингом.

Развитие приоритетных направлений

Клайпеда будет стремиться стать главными воротами морской торговли на Восточной Балтике, а интегрированный комплекс порта, логистики и промышленности планирует обслуживать 15 % грузов восточного побережья Балтийского моря. Город также будет развивать кластер сжиженного природного газа (СПГ), в котором будут создаваться и развиваться чистые технологии СПГ.

«Не сомневаюсь, что максимальное развитие

порта с аванпортом придаст Клайпедке новое дыхание. Исторически так сложилось, что порт располагается в городе, поэтому мы должны разумно и гармонично использовать эту возможность. Мы клайпедчане, и наша общая цель – чтобы город был живым, чтобы он был привлекательным для жизни, работы и творчества, чтобы в нем могли закрепиться молодые люди. Развитие порта может создать уникальный шанс для действующих в Клайпедке научных учреждений – диалог между портом и наукой для нас особенно важен», – считает генеральный директор дирекции Клайпедского государственного морского порта Арвидас Вайткус.

Партнеры по стратегии будут спланировать биоэкономический кластер, в котором бизнес в области химии, деревообработки, биотехнологий в сотрудничестве с наукой будут создавать и применять чистые технологии и биопродукты, технологии по утилизации и переработке отходов.

В ходе развития биоэкономики клайпедские ученые будут принимать участие в программах по исследованию синих технологий бассейна Балтийского моря, наука и бизнес будут сообща развивать аквакультуру региона, создавать морские биотехнологии. Партнеры по стратегии также наметили цель до 2030-го лидировать в Литве по использованию и производству возобновляемой энергии.

Клайпеда запланировала развивать прогрессивную промышленность и к 2030-му стать центром компетенций «Индустрии 4.0». Город, СЭЗ, промышленные и деловые ассоциации будут стремиться привлечь новых инвесторов, которые станут создавать здесь технологии высокой добавленной стоимости – электрических, автономных систем, оборудования в области роботов и робототехники, разработчиков и производителей технологий СПГ. Расположенные в Клайпедке предприятия будут разрабатывать решения для автоматизации промышленности, логистики, транспорта.

Развивая творческую и сервисную экономику, партнеры по стратегии стремятся превратить Клайпедку в создателя технологий и инноваций, а не потребителя решений других стран. Клайпеда хочет привлечь сервисные центры зарубежных стран, которые будут предоставлять решения и обеспечивать информационно-технологические, инженерные, технологические функции для логистических и промышленных предприятий.

Будет и далее спланироваться кластер творческих индустрий, который станет создавать инновационные цифровые и инженерные решения для местных и зарубежных предприятий.

Клайпеда будет стремиться укрепить свои позиции в сферах морского и медицинского туризма и стать центром притяжения делового и конференционного (MICE) туризма в регионе Восточной Балтики. ■

Подробнее ознакомиться с «Клайпеда-2030: стратегия экономического развития и план действий по осуществлению» можно в Интернете: www.klaipeda2030.lt.

KLAIPĖDA

pasirinko mėlynosios ekonomikos ir greitų sprendimų kelią

25 tūkst. naujų darbo vietų, 2 000 naujų įmonių, 1,5 mlrd. Eur. naujų investicijų, 200 proc. išaugęs eksportas, 40 tūkst. daugiau gyventojų Klaipėdoje, dvigubai didesnis atlyginimas, 400 tūkst. apgyvendintų turistų – tokią ekonominio proveržio ambiciją iki 2030 m. užsibrėžė Klaipėda.

Uostamiestis pirmasis Lietuvoje pasirengė miesto ekonominės plėtros strategijai. Klaipėdos savivaldos, uosto, mokslo, pramonės, verslo atstovų, konsultantų bei daugiau nei 300 įvairių sričių profesionalų jungtinė komanda apsisprendė dėl miesto vystymosi kertinių krypčių ir ekonominės specializacijos. Klaipėda pasirinko mėlynojo augimo kelią ir turi tikslą tapti pasaulinio lygio mėlynosios ekonomikos bei sparčių sprendimų miestu.

Siekis – apsukti emigracijos bangą

Rengiant strategiją, partnerius konsultavę „Ernst & Young Baltic“ paruošė Klaipėdos ekonominį modeliavimą ir vystymosi scenarijus. Pagal „Oxford Economics“ ekonometrinio prognozavimo modeliu grįstą scenarijų, jei nebūtų imamasi esminių pokyčių, Klaipėdoje po dvylikos metų liktų vos 126 tūkst. gyventojų (2016 m. – 154 tūkst.). Tai būtų dramatiška miestui visomis prasmėmis.

„Kartu su partneriais nusprendėme, kad miesto „išsivaikščiavimo“ ir vegetavimo scenarijus mums netinka. Mes pasirinkome ambicingą ekonominio proveržio kelią. Mūsų tikslas – sukurti palankesnes sąlygas verslui, užtikrinti gyventojams geresnes sąlygas kurti karjerą ir užsidirbti konkurencingus atlyginimus bei būti patikimu ir progresyviu partneriu investuotojams. Klaipėdą siekiame paversti geriausia vieta gyventi, dirbti ir investuoti Baltijos regione“, – sako Klaipėdos miesto meras Vytautas Grubliauskas.

Savivaldybė, uostas, verslas ir mokslas proaktyviai dirba, kad rastų efektyviausius ir optimaliausius sprendimus miesto ekonomikai vystyti, kad Klaipėda susidorotų su iššūkiu apsukti emigracijos bangą. „Klaipėda 2030“ strategijos priemonės koncentruotos į aukštos pridėtinės vertės pramonės šakų, naujų investicijų pritraukimą, darbo našumo didinimą, konkurencingų atlyginimų užtikrinimą, mokslo ir verslo bendradarbiavimą ruošiant industrines, inžinerines programas, kas taptų stimulu išlaikyti jaunimą ir išugdyti specialistus pagal rinkos poreikius.

Daugiau nei šimtą strategijoje ir veiksmų plane numatytų priemonių įgyvendins partnerių komanda: Klaipėdos miesto savivaldybė, Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija, Klaipėdos universitetas, Klaipėdos laisvosios ekonominės zonos (LEZ) valdymo bendrovė, Klaipėdos pramoninių kū asociacija bei Klaipėdos prekybos, pramonės ir amatų rūmai.

Suvienijo strateginius partnerius

„Klaipėda 2030“ – tai kompromisų strategija, miesto strateginių sektorių bendradarbiavimo ir suvienijimo dėl bendrų miesto tikslų išraiška. Būtent bendrą viziją ir sutarimą dėl miesto ekonominės plėtros strateginiai miesto partneriai įvardija kaip didžiausią vertybę.

„Mums modeliuojant investuotojų pritraukimo kryptis ypač svarbu žinoti bendrą miesto ekonominę viziją ir kartu su visa bendruomene veikti grei-

tai, kryptingai ir koordinuotai. Investuotojų pritraukimas yra bendras darbas ir kai kurie projektai ateis priklausomai ne tik nuo laisvosios ekonominės zonos pastangų, bet ir nuo partnerių priimtų sprendimų. Todėl išties džiaugiuosi, kad savivaldybė pasiryžo šiuo atveju būti dialogo iniciatoriumi ir nepabijoję įtraukti verslo bendruomenę. Dabar kartu turime galvoti apie naujas technologijas, šiuolaikinę gamybą ir pasiruošti konkuruoti dėl naujų pramonės šakų, kur turime didžiausias sukauptas žinias ir patirtį – tai plastiko pramonė, metalo apdirbimas, elektroniniai automobilių komponentai, logistikos grandinės valdymas ir technologiniai sprendimai. Tai kels klaipėdiečių atlygius ir suteiks galimybę grįžti“, – sako sėkmingiausios Baltijos regiono laisvosios ekonominės zonos Klaipėdos LEZ generalinis direktorius Eimantas Kiudulas.

Rengiant ekonominio proveržio planą Klaipėdai, uostamiesčio partnerius konsultavę „Ernst & Young Baltic“ specialistai teigia, kad strategijos ir priemonių plano rengimo procesas buvo išskirtinis ir tokio struktūruoto, visas atsakingas šalis įtraukiančio proceso Lietuvoje dar nebuvo. Pasak ekspertų, Lietuvos valdžios institucijos jau kurį laiką įvardija „Klaipėda 2030“ kaip sektiną pavyzdį, naujos kartos ir modernios vadybos praktiką.

Klaipėdos miesto ekonominės plėtros strategija iki 2030 m. jau pastebėta užsienyje. Ji pateko tarp dešimties geriausių miesto tiesioginių užsienio investicijų (TUI) skatinimo strategijų Centrinės ir Rytų Europos augimui 2017 m. įvertinti skirtuose „Emerging Europe Awards“ apdovanojimuose.

Klaipėdos miesto ekonominės plėtros strategijos 2030 partnerių darbo grupės komanda.

Miestas plečia ekonominę specializaciją

Klaipėda, lig šiol traktuota kaip ganėtinai siauros uosto ir logistikos specializacijos miestas, nutarė plėsti ir vystyti sritis, kurios kuria aukštą pridėtinę vertę, kad konkuruotų ne su Vilniumi ar Kaunu, bet su Šiaurės, Rytų Europos regionais.

„Jei norim judėti į priekį, turim ne tik sukurti balansą ir atsvarą Vilniaus-Kauno dvipoliui, bet tapti patrauklia lokacija investicijoms, įvairinėms pramonės šakoms bei verslo specializacijoms. Strategija ir tarpinstitucinis-verslo-mokslo bendradarbiavimo modelis jau dabar tampa impulsu bei pagrindu taip pat ir viso Klaipėdos regiono vystymuisi“, – sako Klaipėdos miesto meras.

Klaipėdos ekonominės plėtros strategijoje 2030 m. numatytos keturios prioritetinės kryptys. Miestas stiprins ir plėtos jūrinę ekonomiką, bioekonomiką, pažangios pramonės ekonomiką, kūrybinių industrijų bei paslaugų ekonomiką. Kad šių augimo krypčių plėtra taptų įmanoma, miestas taip pat investuos į tris prioritetines sritis: kurs palankias sąlygas verslui, investuotojams ir talentams, vystys inovatyvią ir ateities ekonomikos poreikius atitinkančią švietimo ir mokslo sistemą, sieks, kad Klaipėda taptų patraukliu, įtraukiančiu ir pasiekiamu regiono centru.

Kaip vienus iš svarbiausių jau startavusių ar artimoje ateityje numatytų darbų strategijos rengėjai įvardija skrydžių į Palangą plėtrą, naujų kelių linijų į Švediją ir Vokietiją pritraukimą, planuojamą tarp-

tautinę mokyklą. Klaipėdos ekonomine plėtra besirūpinanti „Klaipėda ID“ sėkmingai transformuota į daugiafunkcijų paslaugų centrą verslui, investuotojams ir talentams. Tarp prioritetinių priemonių numatyta telkti bioekonomikos ir jūrinius klasterius, sukurti verslų vystymo akseleratorių, suburti už „smart-city“, robotikos sprendimų pritraukimą atsakingą inovatyvumo komandą Klaipėdos miesto savivaldybėje. Didelis dėmesys bus skiriamas aukštai viešųjų paslaugų kokybei ir greitiems sprendimams užtikrinti – bus plečiamas skaitmenizuotai ir vieno langelio principu teikiamų savivaldybės paslaugų spektras, bus užtikrinta, kad investuotojai galėtų greičiau įsikurti Klaipėdoje, dirbama su miesto rinkodara.

Vystys prioritetines kryptis

Klaipėda sieks tapti pagrindiniais Rytų Baltijos jūrinės prekybos vartais, o integruotas uosto, logistikos ir pramonės kompleksas planuoja aptarnauti 15 proc. Baltijos jūros rytinės pakrantės krovinių. Miestas taip pat plėtos SGD klasterį, kuriame bus kuriamos ir vystomos švariosios SGD technologijos.

„Neabejoju, kad maksimali uosto plėtra su išoriniu uostu Klaipėdai suteiks naują kvėpavimą. Istorškai yra susiklostę, kad uostas yra mieste, tad turime protingai ir darniai išnaudoti šią galimybę. Esame klaidėdiečiai ir mūsų visų siekis yra, kad miestas būtų gyvas, kad jis būtų patrauklus gyventi, dirbti ir kurti, įsitvirtinti jauniems žmonėms. Uosto plėtra gali sukurti unikalią progą Klaipėdoje veikiančioms mokslo institucijoms – dialogas tarp uosto ir mokslo mums ypač svarbus“, – sako Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcijos generalinis direktorius Arvydas Vaitkus.

Strategijos partneriai telks bioekonomikos klasterį, kuriame chemijos, medienos, biotechnologijų verslai ir mokslas bendradarbiaus kurdami ir taikydami švaresnes technologijas bei bioproduktus, atliekų tvarkymo ir perdirbimo technologijas.

Vystant bioekonomiką Klaipėdos mokslininkai dalyvaus Baltijos jūros baseino mėlynųjų technologijų tyrimų programose, mokslas ir verslas kartu vystys regiono akvakultūrą, kurs jūros biotechnologijas. Strategijos partneriai taip pat užsibrėžė tikslą iki 2030 m. pirmą kartą Lietuvoje pagal atsinaujinančios energijos naudojimą ir gamybą.

Klaipėda numatė plėtoti pažangią pramonę ir iki 2030 m. tapti regiono „pramonės 4.0“ kompetencijų centru. Miestas, LEZ, pramonės bei verslo asociacijos sieks pritraukti naujų investuotojų, kurie čia kurtų aukštos pridėtinės vertės technologijas – elektros, autonominių sistemų, robotų ir robotikos įrangos, SGD technologijų kūrėjus ir gamintojus. Klaipėdoje įsikūrusios įmonės kurs automatizacijos sprendimus pramonei, logistikai, transportui.

Vystydami kūrybinę ir paslaugų ekonomiką, strategijos partneriai siekia Klaipėdą paversti technologijų ir inovacijų kūrėja, o ne kitų šalių sprendimų vartotoja. Klaipėda nori pritraukti užsienio šalių paslaugų centrus, kurie teiks sprendimus ir užtikrins IT, inžinerines, technologines funkcijas logistikos bei pramonės įmonėms. Bus toliau buriama kūrybinių industrijų klasteris, kuris kurs inovatyvius skaitmeninius ir inžinerinius sprendimus Lietuvos bei užsienio verslams.

Klaipėda sieks įtvirtinti savo pozicijas jūrinio ir sveikatinimo turizmo srityse bei tapti verslo ir konferencinio (MICE) turizmo traukos centru Rytų Baltijos regione. ■

Išsamiai susipažinti su „Klaipėda 2030: ekonominės plėtros strategija ir įgyvendinimo veiksmų planas“ galima internete: www.klaipeda2030.lt

Исторические морские и культурные символы Литвы

Александрас Ужмядис

ПАРУСНИК «MERIDIANAS»

Шхуна-барк «Меридианас», ставшая символом литовского города-порта Клайпеды, была построена в Финляндии. Трехмачтовая баркентина была одной из серии, состоявшей из 91 деревянного парусника, которые Финляндия после Второй мировой войны построила и передала Советскому Союзу в качестве части военных репараций. Большинство из этих судов составили грузовые шхуны, однако семнадцать, в том числе и «Меридианас», были парусниками типа баркентина (шхуна-барк) и служили не для перевозки грузов, а для обучения будущих моряков мореплаванию.

Строительство «Меридианаса» было завершено 30 августа 1948 г. Судно было направлено в Литву и стало учебным парусником Клайпедского мореходного училища. Согласно подсчетам, за период плавания «Меридианаса» с 1948 по 1968 г. морскую практику на нем могли пройти свыше 1000 моряков.

Уже много лет «Меридианас» не выходит в море. Он стоит на приколе у набережной реки Дане в центре Клайпеды и продолжает служить городу как символ мореплавания. В этом году ему исполняется 70 лет, и свой юбилей он будет отмечать вместе со всеми клайпедчанами, жизнь которых так или иначе очень тесно связана с ним. Очень важными гостями праздника будут моряки, работавшие здесь матросами, штурманами или механиками, и те, кто, еще будучи курсантами, получили первое морское крещение на палубе «Меридианаса».

ЯХТА «LIETUVA»

Другое легендарное судно Литвы – яхта «Lietuva» – в начале июля, украсившись символами 100-летия Литвы, отправилась в одиссею 100-летия, знаменующую возрождение государства.

Яхта, поднявшая паруса в Клайпедке, посетит три порта Балтийского моря: Гданьск, Таллин и Ригу, встретится с литовскими общинами, представит выставку, приуроченную к 100-летию Литвы. Во время всего плавания, которое продлится до конца августа, регулярно сменяющийся экипаж яхты будут составлять 5 профессиональных яхтсменов и 5 новичков яхтинга, которые получили уникальный шанс, победив в конкурсе.

Большая одиссея яхты «Lietuva» началась

13 мая 1989 г., когда она вместе с двумя яхтами – «Dailė» и «Audra», подняв тогда еще юридически не узаконенный триколор, из Клайпеды вышла в историческое плавание «Во славу и единство Литвы» через Атлантику, от Клайпеды до Нью-Йорка и обратно. Выполнив символическую миссию соединения нации с живущими в Америке выходцами из Литвы, яхты вернулись в Клайпеду 21 августа.

В 1992–1993 гг. яхта «Lietuva» впервые в истории Литвы совершила кругосветное плавание.

Яхта «Lietuva», построенная в 1976 г. в Гданьске (Польша), осталась единственной успешно бороздящей моря и океаны яхтой из всех литовских судов такого возраста, участвовавших в первых яхтенных походах.

ЖУРНАЛ «JŪRA»

С одиссеей яхты «Lietuva» очень тесно связан предшественник журнала JŪRA MOPE SEA – журнал «Jūra».

С пробуждением движения за освобождение Литвы в морской, маринистической среде также родились разные идеи и устремления. Был восстановлен Союз моряков Литвы, образовалась инициативная группа по увековечению памяти первого морского капитана Литвы и первого капитана Клайпедского порта Людвикаса Стульпинаса и другие группы и товарищества. В ходе подготовки к переходу через Атлантику из забвения было воскрешено и общество женщин Литвы в поддержку национального флота, которое помогло яхтсменам подготовиться к дальнему плаванию.

Пожалуй, наиболее значимым для морской культуры Литвы было возрождение маринистического издания «Jūra», выходящего в 1935–1939 гг. Благодаря усилиям нескольких энтузиастов перед походом «Во славу и единство Литвы» журнал был издан в трудные дни экономической блокады, осуществляемой СССР, когда катастрофически не хватало бумаги даже на государственные газеты. Была поставлена цель издать журнал по случаю отплытия яхт,

а затем продолжать его выпуск. Пачки издания, отпечатанного на тонкой бумаге, в своих трюмах яхты переправили через Атлантику и доставили журнал как пробуждающееся свободное слово литовцам Америки, от которых ждали единения и поддержки.

Возрожденный журнал «Jūra» должен был продолжить работу своего довоенного предшественника по «оморячиванию» Литвы. Однако после выхода первого номера возрожденного журнала он попал в руки не слишком ответственных людей, и вскоре его деятельность остановилась почти на целое десятилетие.

В 1999-м журнал «Jūra» был снова возрожден. Став многоязычным, он не изменил название. Только к основному слову «Jūra» добавились переводы названия на русский («Море») и английский («Sea») языки. С 2010-го к JŪRA MOPE SEA следует добавить и китайские иероглифы (大海), произносимые как «Хай», что также означает «Море».

Сегодняшний международный бизнес-журнал JŪRA MOPE SEA, который в будущем году будет отмечать свое 20-летие, продолжает издательскую деятельность довоенного литовского маринистического журнала «Jūra». ■

Lietuvos istoriniai, jūriniai ir kultūriniai simboliai

Aleksandras Užmedis

BURLAIVIS „MERIDIANAS“

Lietuvos uostamiesčio – Klaipėdos – simboliu tapęs laivas „Meridianas“ pastatytas Suomijoje. Tristiebė barkentina buvo viena iš 91 medinių burlaivių serijos, kuriuos Suomija po Antrojo pasaulinio karo pastatė ir perdavė tuometinei Tarybų Sąjungai kaip dalį karo reparacijų. Dauguma tų laivų buvo krovinių škunės, tačiau septyniolika, tarp jų ir „Meridianas“, buvo barkentinų tipo burlaiviai ir tarnavo ne kroviniams gabenti, o mokytį būsimus jūrininkus jūreivystės.

„Meridiano“ statyba baigta 1948 m. rugpjūčio 30 d. Laivas buvo nukreiptas į Lietuvą ir tapo Klaipėdos jūreivystės mokyklos mokomuoju burlaiviu. Skaičiuojama, kad per „Meridiano“ plaukiojimo laikotarpį nuo 1948 m. iki 1968 m. jame jūrinę praktiką galėjo atlikti per 1 000 jūrininkų.

Jau daugelį metų „Meridianas“ niekur nebeplaukia. Jis stovi Klaipėdos miesto centre prie Danės upės krantinės ir toliau tarnauja miestui kaip jūreivystės simbolis. Šiomet jam sukanka

70 metų, ir savo jubiliejų jis švęs kartu su visais klaipėdiečiais, kurių gyvenimas vienaip ar kitaip, bet labai glaudžiai yra su juo susijęs. Labai svarbūs šventės svečiai bus jūrininkai, dirbę jame jūreiviais, laivavedžiais ar mechanikais, ir tie, kurie dar būdami kadetais, pirmąjį jūreivystės krikštą gavo ant „Meridiano“ denio.

JACHTA „LIETUVA“

Kitas Lietuvos legendinis laivas jachta „Lietuva“ liepos pradžioje, pasidabinusi Lietuvos 100-mečio simboliais, išplaukė į valstybės atkūrimą žyminčią 100-mečio odisėją.

Klaipėdoje bures pakėlusį jachta aplankys tris Baltijos jūros uostus: Gdanską, Taliną ir Rygą, susitikęs su lietuvių bendruomenėmis, pristatys Lietuvos 100-mečiui skirtą parodą. Visos kelionės metu, kuri tęsis iki rugpjūčio pabaigos, besikeičiančią jachtos įgulą sudarys 5 profesionalūs buriuotojai ir 5 buriavimo naujokai, kurie unikalią galimybę gavo laimėję konkursą.

Didžioji jachtos „Lietuva“ odisėja prasidėjo 1989 m. gegužės 13 d., kai ji kartu su dar dviem jachtomis „Dailė“ ir „Audra“, iškėlusios tuo metu dar juridiskai neteisintą trispalvę, tuomet dar tik laisvės siekiančios Lietuvos vėliavą, iš Klaipėdos uosto išplaukė į istorinį žygį „Lietuvos garbei ir vienybei“ per Atlantą, nuo Klaipėdos į Niujorką ir atgal. Atlikusios simbolinę tautos sujungimo misiją su Amerikoje gyvenančiais išeiviais iš Lietuvos, jachtos sugrįžo į Klaipėdą rugpjūčio 21 d.

1992–1993 m. jachta „Lietuva“ pirmą kartą Lietuvos istorijoje apiplaukė pasaulį.

Jachta „Lietuva“, 1976 m. pastatyta Gdanske (Lenkija), iš visų tokio amžiaus pirmosiose jachtų žygiuose dalyvavusių Lietuvos laivų vienintelė iki šiol sėkmingai plaukioja.

ŽURNALAS „JŪRA“

Su „Lietuvos“ jachtos odiseja labai glaudžiai yra susijęs JŪRA MOPE SEA pirmtakas – žurnalas „Jūra“.

Bundant Lietuvos išsilaisvinimo judėjimui, jūrinėje, marinistinėje terpėje taip pat gimė įvairių idėjų ir siekių. Buvo atkurta Lietuvos jūrininkų sąjunga, susikūrė iniciatyvinė grupė pirmojo Lietuvos jūrų kapitono ir pirmojo Klaipėdos uosto kapitono Liudviko Stulpino atminimui įamžinti ir kitokios grupės bei draugijos. Ruošiantis plaukimui per Atlantą, iš užmaršties buvo prikelta ir Lietuvos moterų draugija tautiniam laivynui remti, kuri padėjo buriuotojams pasiręgti į tolimą žygį.

Bene reikšmingiausias Lietuvos marinistinei kultūrai 1935–1939 m. ėjusio marinistinio leidinio „Jūra“ atgaivinimas. Kelių entuziastų pastangomis prieš žygį „Lietuvos garbei ir vienybei“ žurnalas buvo išleistas sunkiomis TSRS vykdomos ekonominės blokados dienomis, kai katastrofiškai trūko popieriaus net valstybiniais dienraščiams. Siekta išleisti žurnalą jachtų iš-

plaukimo proga, o po to toliau tęsti jo leidybą. Ant plono popieriaus atspausdinto leidinio paketus jachtos savo triumuose perplukdė per Atlantą ir nugabeno žurnalą kaip bundantį laisvą žodį Amerikos lietuviams, iš kurių tikėjosi vienybės ir palaikymo.

Atgimusi „Jūra“ turėjo tęsti savo prieškarinio pirmtako Lietuvos „sujūrinimo“ darbą. Tačiau po pirmojo atgimusių „Jūros“ numerio išleidimo žurnalas pateko į ne itin atsakingų žmonių rankas ir neilgai trukus jo veikla sustojo beveik visam dešimtmečiui.

1999 m. „Jūra“ vėl buvo atgaivinta. Tapusi daugiakalbe, ji nepakeitė pavadinimo. Tik prie pagrindinio žodžio „Jūra“ pridėti vertimai į rusų („Mope“) ir anglų („Sea“) kalbas. Nuo 2010 m. prie JŪRA MOPE SEA reikėtų pridėti ir kiniškus hieroglifus (大海), tariamus kaip „Hai“, kas taip pat reiškia „Jūra“.

Dabartinis, kitąmet 20-metį švęsiantis tarptautinis verslo žurnalas JŪRA MOPE SEA tęsia prieškarinio Lietuvos marinistinio žurnalo „Jūra“ leidybos veiklą. ■

Основная цель – чтобы Клайпеда стала городом театра

Профессиональным, чарующим театральным концертом Британского оркестра укулеле (Ukulele Orchestra of Great Britain), десять лет назад ставшего культовым в мире и пока что считающегося лучшим из всего британского, в Клайпеде завершился II международный театральный фестиваль «TheATRIUM», продолжавшийся в течение всего июня.

«Где в наши дни публично разговаривать о жизни, пробуждать воображение, испытывать иную реальность? Не стесняться смеяться, возмущаться, удивляться, плакать? В наши дни - в театре, ибо он существует лишь в данное мгновение», – говорил перед фестивалем руководитель Клайпедского драматического театра Томас Юочис.

«Atrium» в переводе с латыни – освещенное сверху публичное помещение в римском доме, основное место для собраний. Фестиваль «TheATRIUM» в этом году во второй раз пригласил поклонников театра собраться, вместе поразмышлять о семье, отношениях, свадьбах и похоронах, мифах и реальности, времени, истории и войне – о нашей жизни.

Спектакли призывают задавать вопросы, забыть, любоваться танцем, окунуться в музыку, задуматься, посмеяться и отдохнуть.

Спектакли выступивших на фестивале трупп из Италии, Эстонии, Франции, Литвы, Грузии, Польши, Беларуси и Великобритании – очень новаторские, заставляющие мыслить, анализировать, несущие в себе сильный культурный заряд – если ты не подготовлен надлежащим образом, может оказаться сложно прочитать то, что скрывается между строк.

Спектакли проходили на языке оригинала с титрами на английском и литовском языках.

Сбылись ли и оправдались ли чаяния организаторов фестиваля?

Какие мысли возникают по поводу фестиваля в будущем году?

Об этом мы беседем с руководителем Клайпедского драматического театра Томасом ЮОЧИСОМ.

Какое у вас чувство по окончании длившегося целый месяц события, подготовка к которому велась весь год?

Уже в самом вопросе скрывается часть ответа: подготовка к фестивалю ведется постоянно, весь год. Поэтому сам месяц фестиваля становится своеобразной кульминацией, «сбором урожая». Время фестиваля «TheAtrium» – июнь. Он очень интенсивный, однако после его завершения охватывает странное чувство, что уже не хватает какого-то движения. Одновременно приходит осознание того, что произошло, какие цели достигнуты, и начинается подготовка к фестивалю будущего года.

В прошлом году фестиваль был своеобразной попыткой, проверкой своих возможностей и зрительских ожиданий, с презентацией серьезных спектаклей, несущих большую эмоциональную и культурную нагрузку. Какие цели вы ставили перед собой в этом году – ведь, похоже, перед этим фестивалем планка была поднята еще выше?

Все-таки основная цель – превратить Клайпеду в театральный город. Хочется, чтобы июнь был узнаваемым как месяц международного театрального фестиваля «TheATRium» во всей Литве и не только. При выборе программы мы не подстраивались под темы, тенденции и т. п. Просто хочется по возможности представить зрителю лучший, самый интересный театр. Фестивальная программа отличается от обычного театрального репертуара. Спектакли предназначаются больше для зрителей, «ищущих» свой театр. Поэтому репертуар «TheATRium» всегда будет более смелым и по-своему неудобным, не развлекательным, но побуждающим, вызывающим эмоции, раздумья, вынуждающим готовиться перед спектаклем и дискутировать после него. Цель – представить зрителю то, чего сегодня не увидишь, самое лучшее, уникальное и профессиональное.

Длившееся целый месяц мероприятие с огромными приезжими театральными труппами, несомненно, потребовало и огромных финансовых затрат. Как вы решали эти проблемы, которые, кажется, легли только на плечи организаторов? Сработала ли в данном случае синергия бизнеса и искусства?

Нельзя не восхищаться отношением клайпедского бизнеса к культуре. При составлении бюджета фестиваля 2018 года (как и 2017-го) средства спонсоров составили большую часть необходимых средств. Следует обратить внимание на то, что такие мероприятия, как международный театральный фестиваль, не приносят особых дивидендов бизнесу. Фестиваль посещает 7000–8000 зрителей, и, несомненно, есть мероприятия с более широкой аудиторией. Поэтому я уверен, что клайпедские предприниматели – социально ответственные люди и заботятся о росте культуры Клайпеды, имидже города. Конечно, Клайпеда – особый город, поскольку это портовый город. Поэтому много портовых компаний вносят свою лепту в подготовку фестиваля. Кроме крупнейших компаний, таких как дирекция Клайпедского государственного морского порта, «Limarko Group», «Klaipėdos konteinerių terminalas», «Klaipėdos nafta», «Stemma Group», WSY и др., нас поддерживают и предприятия поменьше: одонтологическая клиника «Danėš»,

«Pamario restauratorius», «Nesė» и т. д. Некоторые компании не могут поддержать нас финансово, поэтому помогают своей продукцией: кофейный дом «Musangas» готовит кофе, «Augma» поставляет фрукты и т. п. Очень приятно наблюдать эти процессы, поскольку появляется своеобразный театральный клуб, для участников которого очень важны Клайпеда и ее культурная жизнь. Предприниматели, которые видят смысл своей деятельности в спонсорстве и воспитании сознательности у людей, предоставили зрителю возможности наслаждаться лучшим театром, достойны величайшего уважения.

Чего нам ждать от фестиваля будущего года?

Главное – что он точно будет. У нас есть и конкретные договоренности, однако пока они не подтверждены подписями, не хочу разглашать. Мы действительно планируем фестиваль «TheATRium» с вызовами для себя и еще более интересной программой. В планах – разделить программу на две части. Первая – литовская: Showcase («витрина») литовского театра. Это будет первое такое зрелище в Литве, однако его очень не хватает. Хочется за одну неделю показать зарубежным продюсерам как можно больше театров Литвы, открыть ворота для более широкого международного сотрудничества. Тогда фестиваль перейдет во вторую, международную часть, в основном предназначенную для зрителя Литвы.

Организатор фестиваля – Клайпедский драмтеатр – выступил с двумя премьерными спектаклями высокого уровня: «Мамаша Кураж и ее дети» (драматург Раса Бугавичюте-Пеце, режиссер Элмарс Сенковс) и «Сукины дети» (автор инсценировки Саулюс Шальтянис, режиссер Эймутас Някрошюс). Какой будет дальнейшая жизнь этих спектаклей?

Мы не сомневаемся, что эти спектакли получат международное признание. «Сукины дети» С.Шальтяниса (реж. Э.Някрошюс) уже в сентябре этого года будут гастролировать в Шанхайском большом театре (Китай). Этим спектаклем интересуются и другие государства, фестивали. Мы надеемся, что «Мамаша Кураж» Р.Бугавичюте-Пеце (реж. Э.Сенковс) также найдет свою нишу. Его увидели продюсеры некоторых фестивалей, ведутся переговоры. Просто мы не везде сможем показать этот спектакль: нам нужны определен-

ные технические условия, возможность расставить зрителей на вращающемся круге.

Чего вы ждете от китайских зрителей, показывая им произведение «Сукины дети», отражающее болезненные исторические реалии Малой Литвы? Не считаете ли вы, что китайскому зрителю будет нелегко разобраться в лабиринтах исторического прошлого Литвы, сказаний, суеверий, гаданий, заговоров, языческих мифов, святого писания, бытия, смерти, повседневности и вечности? Хотя, с другой стороны, возможно, не стоит опасаться – китайского зрителя к литовскому театру уже хорошо подготовил Оскар Коршунovas, который со своим театром довольно много гастролирует в Китае, причем с огромным успехом.

Нас очень радует, что Шанхайский большой театр выбрал именно этот спектакль. Прежде всего, это высокое признание литовского театра, возможность представить в Китае литовских авторов. Хотя в романе С.Шальтяниса «Сукины дети» описывается Малая Литва, однако человечность, отношения существуют везде. Поэтому я уверен, что китайскому зрителю будет интересно познать через этот спектакль и культуру Литвы. Мы мечтали попасть на театральный рынок Китая. Мы знали, как успешно сотрудничают другие театры. Это огромная возможность культурного обмена для нас, для Клайпедского драматического театра. Также хочу упомянуть, как легко и точно проходит сотрудничество с нашими китайскими друзьями. Обладая опытом осуществления международных проектов, мы можем смело утверждать, что это одна из лучших коммуникаций, очень ясная и деловая и при этом бесконечно теплая, дружественная. Все вопросы решаются здесь и сейчас, не откладывая на будущее.

Быть может, поле визита клайпедской труппы в Китай мы уже можем рассчитывать увидеть на III международном театральном фестивале театр из Китая?

Было бы действительно славно, если бы такой культурный обмен состоялся. Это одна из целей нашей поездки в Шанхай. Должен признать, что мы сами довольно немного знаем о китайском театре. Поэтому это наш шанс.

Благодарим за беседу и ждем III фестиваль «TheATRium».

Pagrindinis tikslas – pasiekti, kad Klaipėda taptų teatro miestu

Profesionali, užburiančiu, teatrališku, prieš gerą dešimtmetį pasaulyje kultiniu tapusiu ir geriausiu iš to, kas britiška, laikomu Didžiosios Britanijos ukulelių orkestro (*Ukulele Orchestra of Great Britain*) koncertu Klaipėdoje baigėsi visą birželio mėnesį trukęs II tarptautinis teatro festivalis „The ATRIUM“.

„Kur mūsų dienomis viešai kalbėtis apie gyvenimą, žadinti vaizduotę, patirti kitą realybę? Nesidrovint juoktis, piktintis, stebėtis, ašaroti? Dabartyje, teatre, nes jis gyvuoja tik šią akimirką“, – prieš festivalį kalbėjo Klaipėdos dramos teatro vadovas Tomas Juočys.

Atrium lotyniškai – iš viršaus apšviečiama patalpa romėnų namuose, pagrindinė vieta susiburti. Festivalis „The ATRIUM“ šiemet antrą kartą pakvietė susiburti teatro gerbėjus, drauge pamąstyti apie šeimą, santykius, vestuves ir laidotuves, burtus, mitus ir tikrovę, laiką, istoriją bei karą – apie mūsų gyvenimą. Spektakliai ragina kelti klausimus, užsimiršti, gėrėtis šokiu, panirti į muziką, susimąstyti, pasijuokti ir pailsėti.

Festivalyje pasirodžiusių trupių iš Italijos, Estijos, Prancūzijos, Lietuvos, Gruzijos, Lenkijos, Baltarusijos ir Didžiosios Britanijos spektakliai labai novatoriški, verčiantys mąstyti, analizuoti, turintys stiprų kultūrinį užtaisą – jei nesi tinkamai pasiruošęs, gali būti sunku perskaityti tai, kas slypi tarp eilučių.

Spektakliai vyko originalo kalba su titrais anglų ir lietuvių kalbomis.

Ar išsipildė ir pasiteisino festivalio organizatorių lūkesčiai? Kokių minčių kyla dėl ateinančių metų festivalio?

Apie tai kalbamės su Klaipėdos dramos teatro vadovu Tomu JUOČIU.

Koks jausmas pasibaigus mėnesį trukusiam įvykiui, kuriam ruošiasi visus metus?

Jau ir pačiame klausime yra dalis atsakymo: pasirengimas festivaliui vyksta nuolat, visus metus. Todėl pats festivalio meniu tampa savotiška kulminacija, „derliaus rinkimu“. „The ATRIUM“ festivalio metas – birželis. Jis labai intensyvus, tačiau jam pasibaigus apima keistas jausmas, lyg trūksta veiklos. Tuo pačiu ateina suvokimas, kas įvyko, kokie tikslai pasiekti ir prasideda pasirengimas kitų metų festivaliui.

Pernai festivalis buvo savotiškas bandymas, savo galimybių ir žiūrovų vilčių patikrinimas, pristatant rimtus, didelį emocinį ir kultūrinį krūvį turinčius spektaklius. Kokių tikslus sau kėlėte šiemet, nes, atrodo, kad šių metų festivaliui kartelė buvo pakelta dar aukščiau?

Vis dėlto pagrindinis tikslas – paversti Klaipėdos miestą teatrinu. Norisi, kad birželis būtų atpažįstamas, kaip tarptautinio teatrų festivalio „The ATRIUM“ meniu visoje Lietuvoje ir ne tik. Parenkant programą, nesitaikėme prie temų, tendencijų ir pan. Tiesiog pagal galimybes norisi žiūrovui pristatyti geriausią, įdomiausią teatrą. Festivalio programa skiriasi nuo kasdienio teatro repertuaro. Spektakliai labiau skirti „ieškančiam“ teatro žiūrovui. Todėl „The ATRIUM“ repertuaras visada bus drąsesnis ir savitiškai nepatogus, ne pramoginis, bet skatinantis, keliantis emociją, mąstymą, verčiantis ruoštis prieš spektaklį ir diskutuoti po jo. Tikslas – pristatyti žiūrovui tai, ko kasdien nepamatysi, kas yra geriausio, unikalaus ir profesionalu.

Mėnesį laiko trukęs renginys, su didžiulėmis atvykstančių teatrų trupėmis, be abejo, pareikalavo ir didelių finansinių pajėgumų. Kaip sprendėte šias problemas, kurios, atrodo, gulė tik ant organizatorių pečių? Ar šiuo atveju suveikė verslo ir meno sinergija?

Negalima nesizavėti Klaipėdos miesto verslo požiūriu į kultūrą. Sudarant 2018 m. festivalio biudžetą (kaip ir 2017 m.), rėmėjų lėšos užėmė didžiąją dalį. Būtina atkreipti dėmesį, kad tokie renginiai, kaip tarptautinis teatrų festivalis, neduoda daug dividendų verslui. Festivalį aplanko 7 000–8 000 žiūrovų ir, be abejo, yra renginių, kurie pasiekia žymiai platesnę auditoriją. Todėl esu tikras, kad Klaipėdos verslininkai yra socialiai atsakingi ir rūpinasi Klaipėdos kultūros au-

gimu, miesto įvaizdžiu. Žinoma, Klaipėda yra ypatingas miestas, nes tai – uostamiestis. Todėl rengiant šį festivalį prisideda daug uosto kompanijų. Be didžiausių įmonių, kaip Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija, „Limarko Group“, Klaipėdos konteinerių terminalas, „Klaipėdos nafta“, „Stemma Group“, WSY ir kt., mus remia ir smulkesnės įmonės: Danės odontologijos klinika, „Pamario restoratorius“, „Nesė“ ir t. t. Kai kurios įmonės negali paremti pinigais, todėl prisideda savo produkcija: kavos namai „Musangas“ pagamina kavos, „Augma“ tiekia vaisius ir pan. Labai smagu stebėti šiuos procesus, nes atsiranda savotiškas teatro klubas, kuriam svarbi Klaipėda ir jos kultūrinis gyvenimas. Verslininkai, kurie mato savo veiklos prasmę dalindamiesi rėmimu ir augindami žmonių sąmoningumą, suteikdami žiūrovui galimybę mėgautis geriausiu teatru, nusipelnę didžiausios pagarbos.

Ko turėtume laukti iš kitų metų festivalio?

Svarbiausia, kad jis tikrai bus. Turime ir tam tikrų susitarimų, tačiau kol nėra patvirtinta paraišais, nesinori viešinti. Tikrai planuojame festivalį „The ATRIUM“ su iššūkiu sau ir dar įdomesne programa. Planuojame programą padalinti į dvi dalis. Pirmą – lietuviškoji: Lietuvos teatro *Showcase*. Tai bus pirmas tikras toks renginys Lietuvoje, kurio labai trūksta. Norisi per vieną savaitę užsienio prodiuseriams parodyti kuo daugiau Lietuvos teatrų, atidaryti vartus platesniam tarptautiniam bendradarbiavimui. Tada festivalis pereitų į antrą – tarptautinę – dalį, skirtą jau Lietuvos žiūrovui.

Festivalio organizatorius Klaipėdos dramos teatras pasirodė su dviem aukšto lygio premjeriniais spektakliais: „Mama Drąsa“ pagal Bertoldo Brechto pjesę „Motušė Kuraž ir jos vaikai“ (dramaturgė Rasa Bugavičutė-Pečė, režisierius Elmars Senkovs) ir „Kalės vaikai“ (romano ir inscenizacijos autorius Saulius Šaltenis, režisierius Eimuntas Nekrošius). Koks bus tolesnis šių spektaklių gyvenimas?

Neabejojame, kad šie spektakliai susilauks tarptautinio pripažinimo. S. Šaltenio „Kalės vaikai“ jau šių metų rugsėjį gastroliuos Didžiąjame Kinijos teatre Šanchajuje. Šiuo spektakliu domisi ir kitos valstybės, festivaliai. Labai tikimės, kad R. Bugavičutės-Pečės „Mama Drąsa“ taip pat atras savo nišą. Jį pamatė kai kurių festivalių prodiuseriai, vyksta pokalbiai. Tiesiog ne visur galėsime šį spektaklį parodyti: mums reikalingos tam tikros techninės sąlygos, galimybė žiūrovus susodinti sukamame rate.

Ko tikėtis iš Kinijos žiūrovų, rodydami jiems skaudžias Mažosios Lietuvos istorines realijas atspindintį kūrinį „Kalės vaikai“? Ar nemanote, kad Kinijos žiūrovui bus nelengva susigaudyti istorinės Lietuvos praeities, sakmių, prietarų, burtų, užkalbėjimų, raganavimų, pagoniškųjų mitų, Šventojo Rašto, buitės, mirties, kasdienybės ir amžinybės labirintuose? Nors, kita vertus, galbūt neverta nuogaštauti – Kinijos žiūrovą lietuviškam teatru jau yra gerai paruošęs Oskaras Koršunovas, kuris su savo teatru gana daug gastroliuoja Kinijoje ir sulaukia didžiulio pasisekimo.

Labai džiaugiamės, kad Didysis Kinijos teatras pasirinko būtent šį spektaklį. Visų pirma, tai didelis Lietuvos teatro pripažinimas, galimybė pristatyti Kinijoje Lietuvos autorius. Nors S. Šaltenio romane „Kalės vaikai“ aprašoma Mažoji Lietuva, tačiau žmoniškų santykių problema egzistuoja visur. Todėl esu tikras, jog Kinijos žiūrovui bus įdomu per spektaklį pažinti ir Lietuvos kultūrą. Mes svajojome patekti į Kinijos teatrų „rinką“. Žinojome, kaip sėkmingai bendradarbiauja kiti teatrai. Tai didžiulė kultūrinių mainų galimybė mums, Klaipėdos dramos teatru. Taip pat noriu paminėti, kaip lengvai ir tiksliai vyksta bendradarbiavimas su mūsų Kinijos bičiuliais. Turėda-

me tarptautinių projektų patirties, drąsiai galime teigti, kad tai viena geriausių komunikacijų, labai aiški ir dalykiška ir tuo pačiu be galo šilta, draugiška. Visi klausimai sprendžiami čia ir dabar, nenukeliant ateičiai.

Galbūt po Klaipėdos trupės vizito į Kiniją III tarptautiniame teatro festivalyje jau galime tikėtis pamatyti Kinijos teatrą?

Tikrai būtų smagu, jei tokie kultūriniai mainai įvyktų. Tai vienas iš mūsų kelionės į Šanchajų tikslų. Turiu prisipažinti, kad mes patys nedaug žinome apie Kinijos teatrą. Todėl tai mūsų galimybė.

Как мы завоевали три вершины по железной дороге

Милда Маномайтите,
директор «Global AirRail Alliance»

Теплым июньским вечером около двухсот решительно настроенных душ собрались на железнодорожной станции Кру на ежегодный вызов трех вершин, который организует благотворительный фонд «Railway Children». К этим энтузиастам присоединились две группы «Young Rail Professionals», в одной из которых была и я.

Компания «Young Rail Professionals» (YRP) образована в 2009 г. с целью распространения информации о железнодорожной отрасли как об отличном месте работы, поддержки и воспитания нового поколения железнодорожных талантов. YRP объединяет всех представителей этой отрасли промышленности – инженеров, управляющих имуществом, операторов поездов, специалистов в области стратегии, ремонта, франшизы, регламентов, маркетинга и др.

В вызове, который заключается в подъеме на три самые высокие горные вершины Уэльса, Англии и Шотландии (чаще всего – за 24 часа), я участвовала впервые. Наш вызов был несколько иным – все участники были связаны с железной дорогой, поэтому, разумеется, от вершины к вершине мы добирались на поездах.

Цель вызова – собрать средства для благо-

творительного фонда «Railway Children», помогающего тысячам детей в Великобритании, Индии и Восточной Африке, которые убегают из дома или вынуждены его покинуть, поскольку там стало невозможно жить из-за нищеты, жестокого обращения, насилия и равнодушия.

Каждая команда из четырех человек собирает как минимум 3500 фунтов стерлингов, а команды, участвовавшие в вызове в этом году, в день вызова собрали нереальную сумму в 188 000 фунтов стерлингов. Сбор средств проводится в течение шести недель после подъема на вершины, поэтому вы все еще можете оказать вспомоществование командам «Young Rail Professionals» на веб-сайте: <https://uk.virginmoneygiving.com/PaulCase3>.

Вызов начался с веселой поездки на поезде до первой вершины Уэльса – Сноудона (высота – 1 085 м). В путь мы отправились в 10 часов вечера в полной темноте, и хотя это восхождение было самым коротким, оно также было и самым холодным. Карабкась по камням, подсвечивая дорогу лишь налобным фонариком, сотни человек образовали магическую световую дорожку до самого пика. Команда «Young Rail Professionals» преодолела этот путь за три с половиной часа.

После возвращения всех команд на поезд около пяти часов утра мы направились ко второй вершине – Скоффел-Пайк в Англии (978 м).

Поскольку вызов должен был вскоре начаться, каждому его участнику досталось всего 2–3 часа сна, а завтракать пришлось уже в поезде. Большинство участников оживленно обменивались впечатлениями, какие части тела болят сильнее остальных, но нам все еще предстояло

два восхождения! Этот поход с самого начала не отличался никакими достопримечательностями, а после четырех часов ходьбы надежда на то, что пик вот-вот появится за следующим поворотом, разбивалась с каждым шагом, пронизанная усталостью. Холодный ветреный туман, окутавший каменистую местность вокруг Скоффел-Пайка, производил неприятное впечатление, что ты брошен на какой-то враждебной планете и твой единственный выход – приспособиться. Спускавшиеся вниз команды постоянно говорили, что вершина «всего в десяти минутах пути». В тот момент эти десять минут казались целым годом.

Однако спустя несколько холодных часов мы уже сидели на вокзале и ждали возвращения остальных команд. В это время работавшая на вокзале местная жительница предложила мне и еще одной девушке из нашей команды принять душ и освежиться. Это казалось такой роскошью! Это напомнило нам цель данного вызова – помочь детям, которые лишились или никогда не имели мягкой постели, теплого душа и безопасного дома.

Теперь мы были на пути к третьей – самой высокой вершине Бен-Невис (1345 м) в Шотландии. До последнего вызова мы около шести часов проспали в поезде.

Последний поход начался в 5 часов утра на восходе солнца, а после двух часов подъема на вершину нас встретили порывы ветра и боковой дождь. Все полезли в рюкзаки за дождевиками и решительно продолжили восхождение. В это время некоторые участники вызова капитулировали, не вынеся боли и усталости. Бен-Невис не собирался сдаваться без борьбы. Мы еще раз столкнулись со скалистой и заснеженной поверхностью недружественной планеты. Гомон и смех уже давно остались позади, а нас вела вперед единственная мысль – как можно быстрее добраться о вершины и вернуться на поезд. Наша команда «Young Rail Professionals» добралась до пика насквозь промокшей и продрогшей, однако нас согревали счастье и гордость. Дрожащими руками сделали несколько снимков, мы спешно повернули обратно.

Прошагав 15 часов и 50 минут, наша команда уже планирует следующий вызов!

Если вы хотите присоединиться к бесподобной деятельности благотворительного фонда «Railway Children», можете поддержать нас сбором средств!

<https://uk.virginmoneygiving.com/PaulCase3> ■

Kaip mes užkariavome tris viršukalnes geležinkeliu

Milda Manomaitytė

„Global AirRail Alliance“ direktorė

Šiltą birželio vakarą apie du šimtus ryžtingai nusiteikusių sielų susirinko Kru geležinkelio stotyje į kasmetinį Trijų viršukalnių geležinkelių iššūkį, kurį organizuoja „Railway Children“ labdaros fondas. Prie šių entuziastų prisijungė dvi „Young Rail Professionals“ grupės, o vienoje iš jų buvau ir aš.

„Young Rail Professionals“ susikūrė 2009 m. su tikslu skleisti žinią apie geležinkelių pramonę kaip puikią darbo vietą bei įkvėpti ir ugdyti naują geležinkelio talentų kartą. YRP vienija visus šios pramonės šakos atstovus – inžinierius, turto valdytojus, traukinių operatorius, strategijos, remonto, frančizės, reglamentų, rinkodaros ar žmogiškųjų ryšių specialistus.

Iššūkyje, kurio metu kopinama į tris aukščiausias Velso, Anglijos ir Škotijos viršukalnes (dažnai – per 24 valandas), dalyvavau pirmą kartą. Mūsų iššūkis buvo šiek tiek kitoks – visi dalyviai dirba geležinkelių srityje, todėl, žinoma, tarp viršukalnių keliavome traukiniais.

Iššūkio tikslas – surinkti lėšų „Railway Children“ labdaros fondui, padedančiam tūkstančiams JK, Indijos ir Rytų Afrikos vaikų, kurie buvo priversti bėgti arba palikti savo namus, nes juose nebeįmanoma gyventi dėl skurdo, prievartos, smurto arba nepriežiūros.

Kiekviena keturių žmonių komanda surenka bent 3 500 svarų sterlingų, o šių metų iššūkyje dalyvavusios komandos iššūkio dieną surinko įspūdingą 188 000 svarų sterlingų sumą.

Iššūkis prasidėjo linksma kelione traukiniu iki pirmosios viršukalnės Velse – 1 085 m aukščio Snoudono. Į pirmąjį žygį išsiruošėme 10 valandą vakaro visiškoje tamsoje, ir nors šis kopimas buvo trumpiausias, jis taip pat buvo ir stačiausias. Ką barodamiesi per akmenis, pasišviesdami kelią tik ant galvos tvirtinamu žibintuvėliu, šimtai žmonių sudarė magišką švieselių taką iki pat viršukalnės. Pirmasis žygis buvo ir trumpiausias – mūsų „Young Rail Professionals“ komanda įveikė jį per tris su puse valandos.

Visoms komandoms sugrįžus į traukinį apie penktą rytą, patraukėme link antrosios viršukalnės – 978 m Skofel Paiko Anglijoje.

Šis kelionės etapas tarp viršukalnių buvo gana trumpas, tad mums teko pasitenkinti vos 2–3 valandomis miego ir pusryčiais traukinyje. Gerdami kavą daugelis mieguistų žygeivių jau dalinosi pasakojimais, kurias kūno dalis skauda labiausiai, bet mūsų vis dar laukė dvi viršukalnės! Kopimas į Skofel Paiką nepasizymėjo ypatingais nuotykiiais, bet po beveik keturių valandų ėjimo viltis, kad viršukalnė jau tuoj tuoj pasirodys už kito posūkio, dužo su kiekvienu nuovargio persmelktu žingsniu. Skofel Paiko akmenuotą vietovę apgaubęs šaltas vėjuotas rūkas sudarė neįtikėtiną iššūkią, kad esi paliktas kažkokioje nedraugiškoje planetoje ir tavo vienintelis kelias – prisitaikyti. Žemyn besileidžiančios komandos vis sakė, kad viršūnė „vos už dešimties minučių kelio“. Tą akimirka dešimt minučių skambėjo kaip vieneri metai. Tačiau po

dar kelių šaltų valandų vėl sėdėjome traukinių stotyje ir laukėme kitų sugrįžtančių komandų. Tuo metu vietinė traukinių stotyje dirbanti moteris pasiūlė man ir dar vienai mūsų komandos merginai pasinaudoti jos dušu ir atsigaivinti. Tai atrodė tokia prabanga bei priminė mums šio iššūkio tikslą – padėti vaikams, kurie prarado arba niekuomet neturėjo minkštos lovos, šilto dušo ir saugių namų.

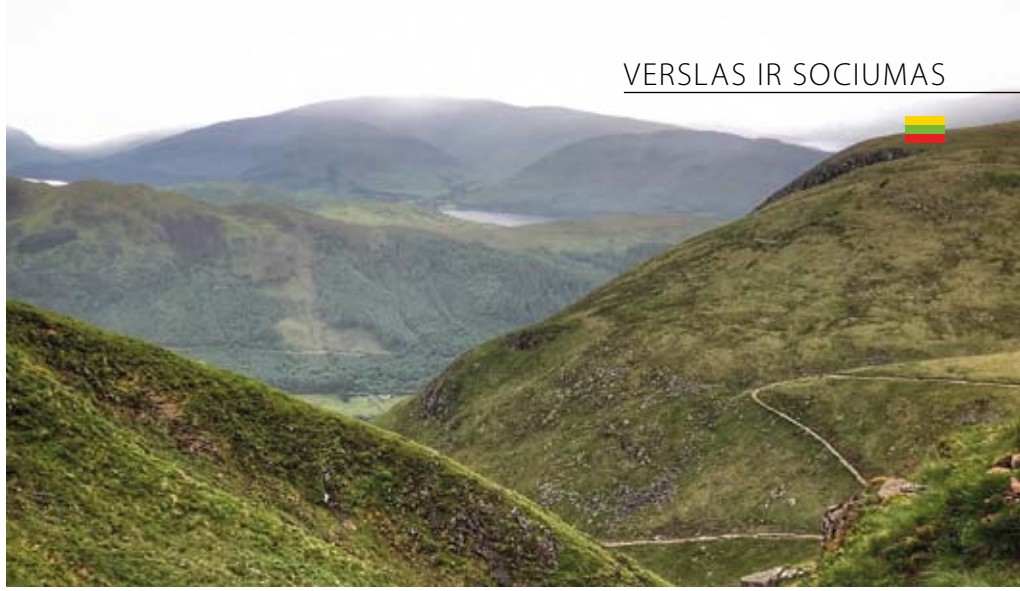
Dabar buvome jau pakeliui į trečią – aukščiausią – 1 345 m Ben Nevio viršukalnę Škotijoje. Iki šio iššūkio apie šešias valandas pamiegojome traukinyje.

Paskutinis žygis prasidėjo 5 valandą ryto, pasiūtant saulę, o po dviejų valandų ėjimo į kalną mus pasitiko vėjo gūsiai ir šonus skaldantis lietus. Visi sukruto traukti lietpalčius ir ryžtingai žengė tolyn. Šiuo metu dalis iššūkio dalyvių ėmė kapituluoti neįtikėtinai skausmo ir nuovargio. Ben Nevis nesiruošė taip lengvai pasiduoti. Dar kartą susidūrėme su uolingu ir snieguotu nedraugiškos planetos paviršiumi. Klegesys ir juokas jau seniai liko užnugaryje, o mus vedė vienintelė mintis – kuo greičiau pasiekti viršukalnę ir grįžti į traukinį. Mūsų „Young Rail Professionals“ komanda pasiekė viršukalnę kiurai šlapia ir sustirusi iš šalčio, tačiau krūtines šildė laimė ir pasididžiavimas. Drebančiomis rankomis padarė kelias nuotraukas skubiai pasukome atgal.

Pražygiavusi 15 valandų ir 50 minučių mūsų komanda jau planuoja kitą iššūkį!

Jei norėtumėte prisidėti prie nuostabios „Railway Children“ labdaros fondo veiklos, galite mus paremti renkant lėšas!

<https://uk.virginmoneygiving.com/PaulCase3> ■

PRIVILEGIJŲ KORTELĖ PRIVILEGE CARD

Neribotas patekimas į Verslo klubą, greitoji keleivių patikra ir kitos partnerių nuolaidos.
Patirk geriausius įspūdžius Vilniaus oro uoste!

**Unlimited access to Business Lounge, Fast Track and discounts at program partners.
Get the best experience at Vilnius Airport!**

PRIVILEGIJŲ KORTELĖ galite įsigyti Vilniaus oro uosto Verslo klube arba užsisakyti interneto svetainėje www.vno.lt.
You may acquire the PRIVILEGE CARD at Vilnius Airport Business Lounge or order online www.vno.lt

10 JOURS EN LITUANIE

10 dienų Šveicarijoje, 1-11 rugpjūtis 2018

ASSOCIAZIONE CULTURALE
TERRAINSUBRE

il Ribellino
LIV'ART GALLERY
a new way of making art

JŪRA·MOPE·SEA
INTERNATIONAL BUSINESS MAGAZINE

Logistics without stress

The TL Nika group of companies specialize in the consolidated shipping of small shipments, as well as full, part and non-standart cargo loads from Europe to Kazakhstan, Kirghizia, Uzbekistan and other countries of Central Asia. We are also engaged in the transport of loads from South and North Americas and Asia to Central Asia and Europe.

LITHUANIA
KAZAKHSTAN
GERMANY

Vilnius, tel.: +370 5 2159940, +370 685 50800, e-mail: info@sturvalas.lt
Almaty, tel.: +7 7272 584145, +7 747 6717911, e-mail: tlnika@tlnika.kz
Munich, tel.: +49 8105 7300043, e-mail: info@tlnika.de
www.tlnika.com www.tlnika.kz www.tlnika.de

Make some time for yourself. Let us solve your logistic problems.